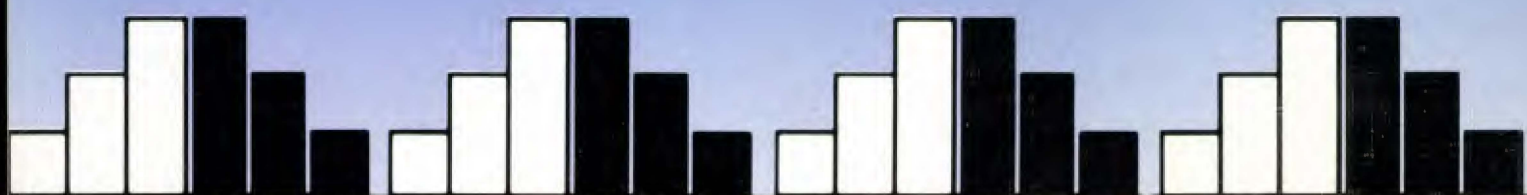

LÄÄNIKATSAUS

Oulun lääni 1989

Tilastokirjasto
Statistilbibliotek

Tilastokeskus
Oulun aluetoimisto

01. 90

LÄÄNIKATSAUS

Oulun lääni 1989

Tilastokirjasto
Statistikbiblioteket

147851

ALKUSANAT

Oulun läänin läänikatsaus 1989 on Tilastokeskuksen ensimmäinen läänikohtainen tilastotietoa visuaalisessa muodossa tarjoava tilastojulkaisu.

Läänikatsaus sisältää tuoretta alueellista tietoa yhteiskuntaelämän eri alueilta mm. väestöstä, elinkeinoelämästä, asumisesta, työllisyydestä, palveluista, liikenteestä ja kunnallistaloudesta. Katsaukseen on koottu alueellista tietoa muistakin lähteistä kuin Tilastokeskuksesta. Vastaavanlainen läänikatsaus on tarkoitus julkaista vuosittain.

Läänikatsauksen tavoitteena on antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua tietoa havainnollisesti. Perinteisten tilastomatriisien sijasta tiedot esitetään visuaalisessa muodossa diagrammeina ja kuntapohjaisina teemakarttoina. Katsauksessa tarkastellaan läänin sisäisiä alueellisia eroja sekä läänin asemaa valtakunnallisesti käyttämällä vertailualueina Uudenmaan lääniä ja muuta Suomea.

Tämän julkaisun kuvat on tuotettu myös värillisinä kalvoina. Jatkovasti päivitettävän kalvokokoelman värikalvoja voi tilata oheisella tilauslomakkeella tai ottamalla yhteyttä Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistoon. Myös kuvien pohjana olevat tilastoaineistot ovat erikseen tilattavissa.

Oulun läänin läänikatsauksen 1989 ovat tehneet yhteistyössä Oulun lääninhallituksen lääninsuunnittelu ja Tilastokeskuksen Oulun aluetoimisto. Läänikatsauksen toteutukseen ovat osallistuneet korkeakouluharjoittelijat Päivi Heinonen, Jari Jokinen, Olli Löytynoja, Rauno Malinen ja Pirjo Taskinen sekä Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistosta yliaktuaari Sinikka Rauhio ja erikoissuunnittelija Esko Syrjäkari.

Oulussa, marraskuussa 1989

Esko Syrjäkari
erikoissuunnittelija

SISÄLLYS

OULUN LÄÄNI

Kunnat, kuntien taajamoituminen ja väentiheys 1

VÄESTÖ

Väkiluvun muutokset, väestöennuste, ikä- ja sukupuolirakenne, aktiiviväestön määrä, syntyvyys, kuolevuus, hedelmällisyys, kuntien muuttovoitto/-tappio, kuntien muuttotase ja työikäisen väestön koulutusaste 3

ELINKEINOELÄMÄ

Elinkeinorakenne, kokonaistuotannon kehitys, tuotantorakenne, tuotantorakenteen muutos ja tuotanto toimialoittain 18

ALKUTUOTANTO

Maatalouden työllistävyys ja sen muutokset, metsätalouden työllistävyys ja sen muutokset, maatilojen lukumäärä, tilojen keskimääräinen pelto- ja metsäala, verotettavat tulot, eräiden viljelykasvien hehtaarisadot, kalatalouden työllistävyys 24

JALOSTUSELINKEINOT

Teollisuuden jalostusarvo, teollisuustoimipaikkojen lukumäärä toimialoittain, teollisuuden työllistävyys ja sen muutokset sekä läänin toimipaikkojen lukumäärä toimialoittain 32

PALVELUELINKEINOT

Palveluelinkeinojen kokonaistuotanto palvelutoimialoittain, palveluelinkeinojen työllistävyys ja sen muutokset, majoitusliikkeiden lukumäärä ja vuodekapasiteetti 43

TYÖLLISYYS

Työttömyyden kehitys ja kesto keskimäärin 53

ASUMINEN

Asuntojen varustetaso, ahtaasti asuminen ja asuntotuotanto 55

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

Vanhuuseläkkeen saajat, kansanterveystyön menot, lääkäri- ja terveyskeskuspalvelut, vanhainkodit ja päiväkodit 57

LIIKENNE

Liikennesuoritteet yleisillä teillä, kulkuneuvojen määrä, henkilöautojen määrä, tieliikenteessä loukkaantuneet ja kuolleet, lento- ja rautatieliikenne 61

ENERGIAHUOLTO

Sähkön tuotanto ja kulutus, sähköomavaraisuus, energian tuotanto ja kulutus, vesivoimalla tuotettu energia, jalostukseen käytetty energia, kotimaisen polttoaineen tuotanto- ja käyttöpotentiaali 67

YMPÄRISTÖN TILA

Teollisuuden päästöt, ympäristönsuojelusihteerit, luonnon- ja kansallispuistot 75

KUNNALLISTALOUS

Veroäyrimäärän kehitys, kuntien lainojen korot ja kuole-
tukset, lainan hoitokustannukset, lyhyt- ja pitkäaikaiset
velat sekä maksuvalmius 78

ALUEPOLITIIKKA

Aluepoliittinen aluejako, erityisaluekunnat, KERAn ja
KTMn myöntämä aluepoliittinen tuki 85

YHTEISKUNNALLINEN OSALLISTUMINEN

Kansanedustajain vaalit 1987 ja kunnallisvaalit 1988 88

KÄYTETYT LYHENTEET ja KÄSITTEET 90

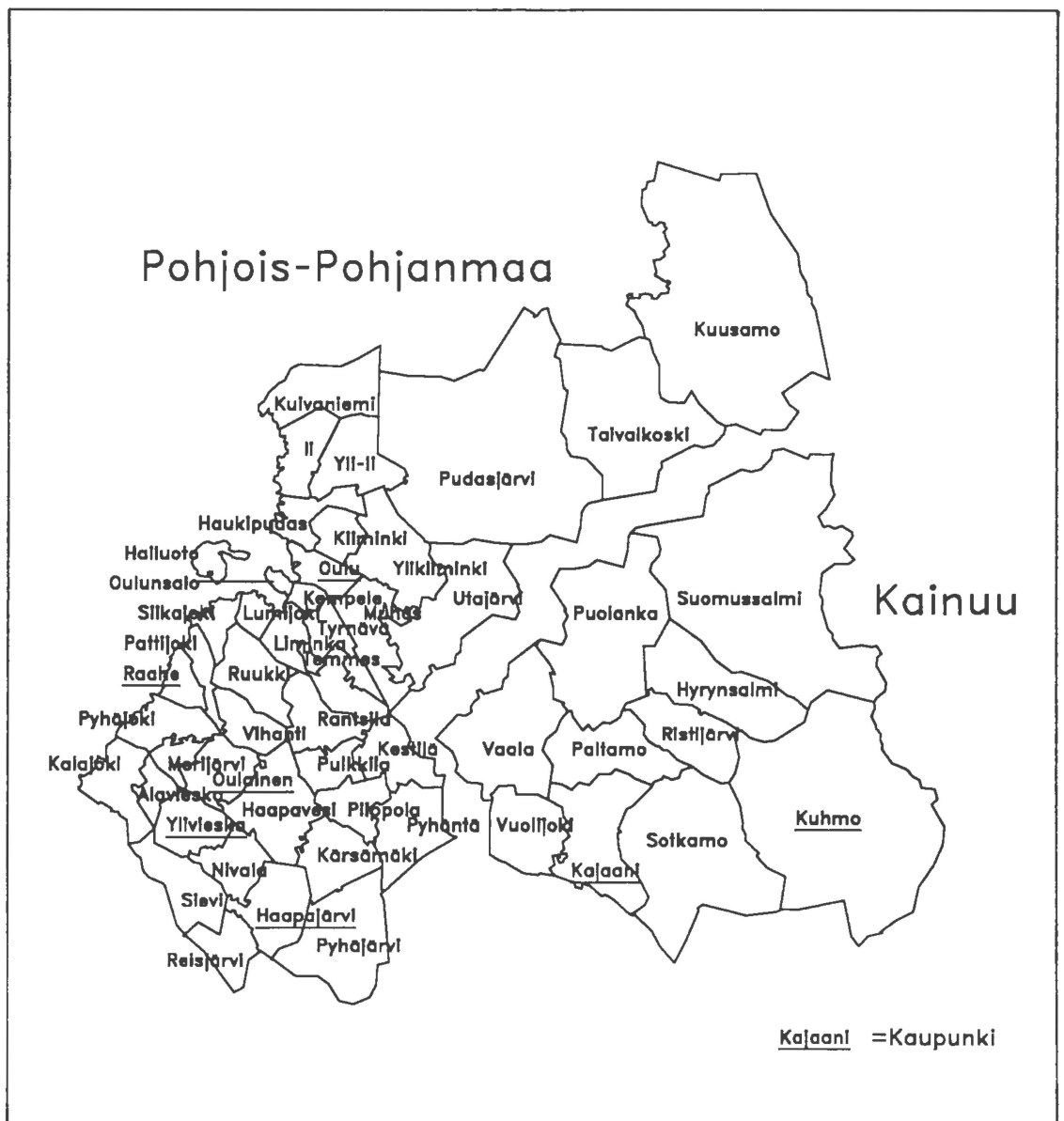
LÄHTEET 92

KUVALUETTELO 94

OULUN LÄÄNI

Oulun lääni muodostuu Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnista. Läänissä on 52 kuntaa, joista 7 on kaupunkeja. Oulun läänin pinta-ala on 61 580 km² eli n. 19 %:a koko maan pinta-alasta. Kainuun pinta-ala on 21 571.2 km². Viimeisin kuntamuodon vaihdos oli Kuhmon muuttuminen kaupungiksi vuoden 1986 alusta lähtien.

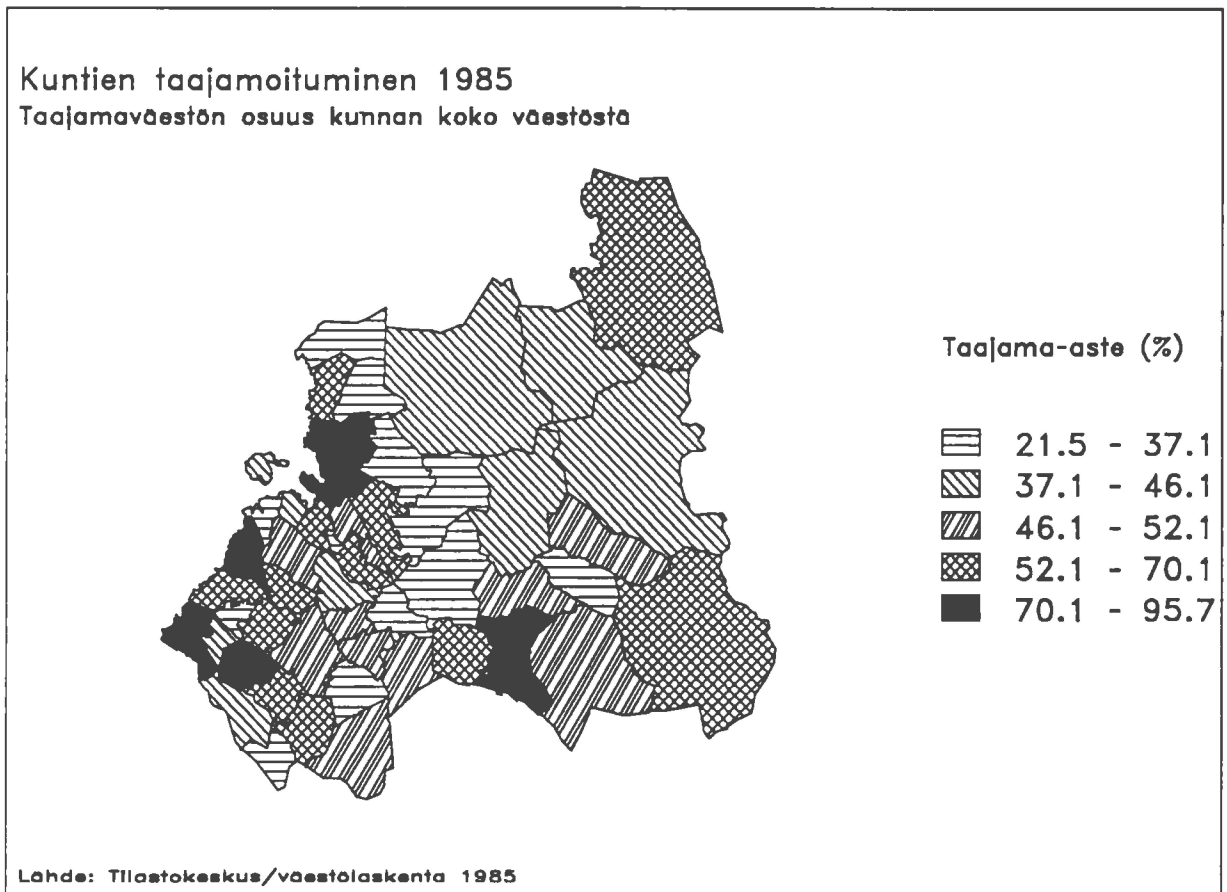
Kainuu käsittää 10 kuntaa, joista Kajaani ja Kuhmo ovat kaupunkeja. Pohjois-Pohjanmaan 42 kunnasta Oulu, Haapajärvi, Oulainen, Raabe ja Ylivieska ovat kaupunkeja. Lähes sadantuhannen asukkaan Oulu on läänin ja samalla koko Pohjois-Suomen valtakunnanosan keskus.

Kuva 1. Oulun läänin kunnat.

Läänin kunnissa taajamoituminen eli taajamissa asuvan väestön osuus on kasvanut. Koko maan taajamoitumisasteeseen (1985 76.2 %) verrattuna on Oulun läänin taajamoitumisaste alhainen (68.7 %). Taajamoituminen on kuitenkin hyvin voimakasta useissa rannikon läheisissä kunnissa. Korkein taajama-aste on Oulussa (95.6 %). Läänissä on myös hyvin alhaisen taajama-asteen maaseutumaisia kuntia. Alhaisin taajama-aste on Yli-Iin kunnassa (21.5 %).

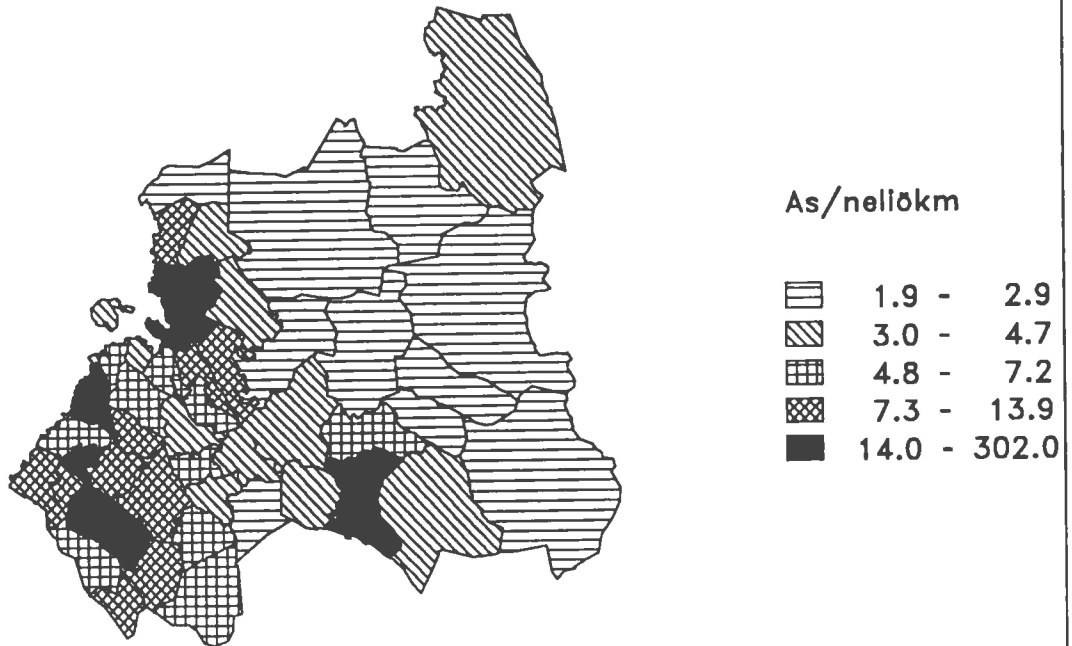
Kuntien väentiheddet ovat suhteellisen korkeita Pohjois-Pohjanmaalla ja erityisesti Oulun seudulla sekä läänin lounaisosissa.

Kuva 2. Kuntien taajamoituminen 1985.

Selvityksessä on käytetty, mikäli olemassa oleva tilastotieto on siihen antanut mahdollisuuden, alueellisesti vertailevaa tarkastelutapaa. Käytetyt aluetasot ovat kunta, seutukaava-alue, erilaiset piirijaon alueet, lääni, koko maa ja muu Suomi, joka käsittää koko maan arvon vähennettynä Uudenmaan ja Oulun läänin arvoilla.

Väentiheys kunnittain vuonna 1987

Lähde: TK/SVT ALTIKA 0201

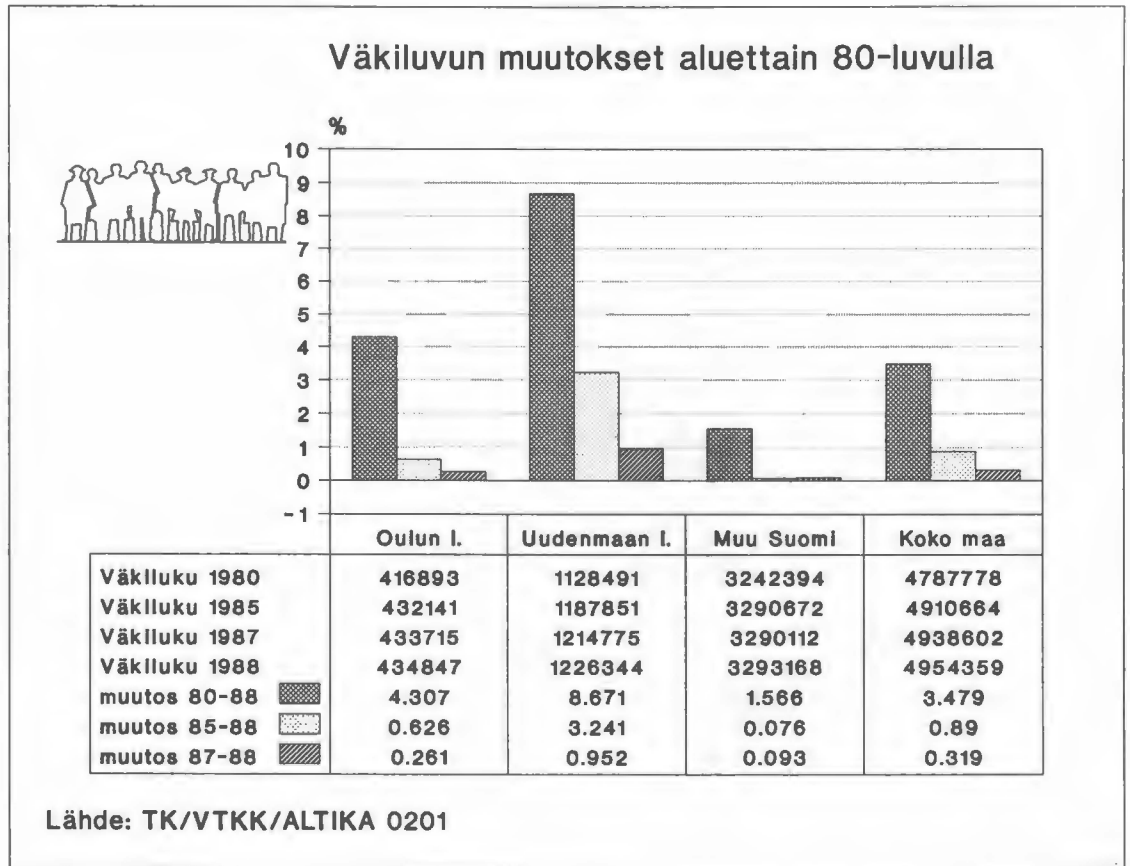
Kuva 3. Väentiheys kunnittain 1987.

VÄESTÖ

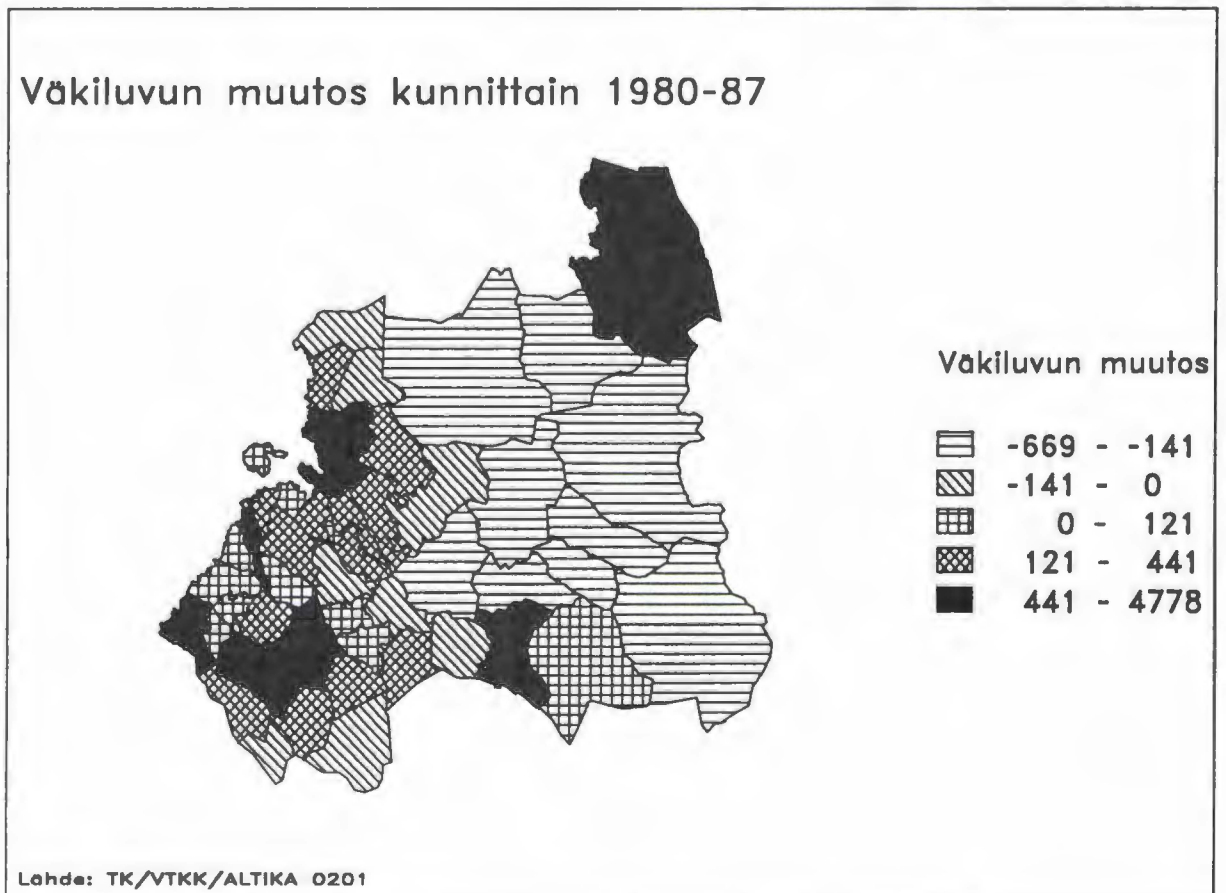
Oulun läänissä oli asukkaita vuonna 1988 434 847. Asukasmäärä kasvoi vuosikymmenen alkutilanteesta 4 %:a. Väestöpohjan kasvu on ollut nopeampaa kuin maassa keskimäärin ja erityisesti nopeampaa kuin muualla Suomessa. Tosin väestönkasvu Oulun läänissä on maakunnittain ollut toisistaan poikkeavaa, sillä vuosina 1980-87 Kainuun väkiluku on pienentynyt prosenttien verran ja Pohjois-Pohjanmaalla kasvanut 5,5 %:a.

Väestönkasvun trendiennusteesta (mukana luonnollinen väestönkasvu ja muuttoliike) ilmenee, että Oulun läänissä väestömäärä kasvaa aina vuoteen 2000 saakka. Tämän jälkeen väestömäärän kehitys on laskeva kuten koko maassa. Kainuu on ennusteen mukaisesti tulevaisuudessa jatkuvasti väestöä menettävä alue. Voimakkainta trendin mukainen väestönkasvu on Oulun seudulla.

Tällä vuosikymmenellä on väestöpohjaltaan kasvaneita kuntia lähinnä Pohjois-Pohjanmaalla rannikon tuntumassa ja erityisesti Oulun ympäristössä. Myös Kainuun kunnista Kajaani ja Sotkamo ovat kasvattaneet väestöpohjaansa. Tämän vuosikymmenen kehitys on pienentänyt erityisesti kainuulaisten kuntien väestöpohjaa.

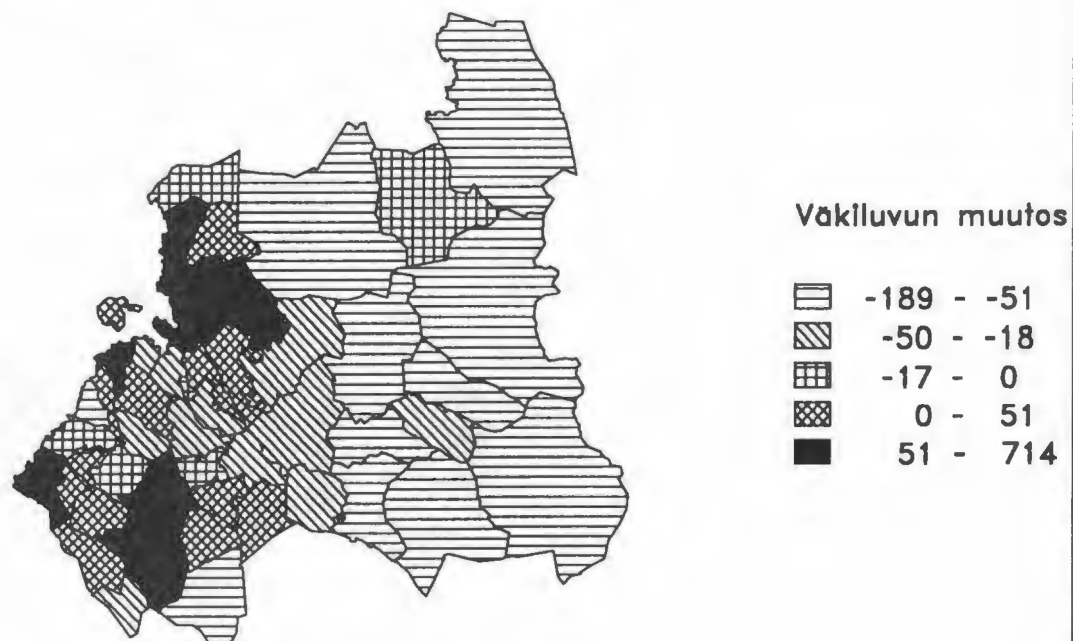

Kuva 4. Väkiluvun muutokset eri alueilla 1980 -luvulla.

Kuva 5. Väkiluvun muutos kunnittain 1980-87.

Väkiluvun muutos kunnittain 1986-87

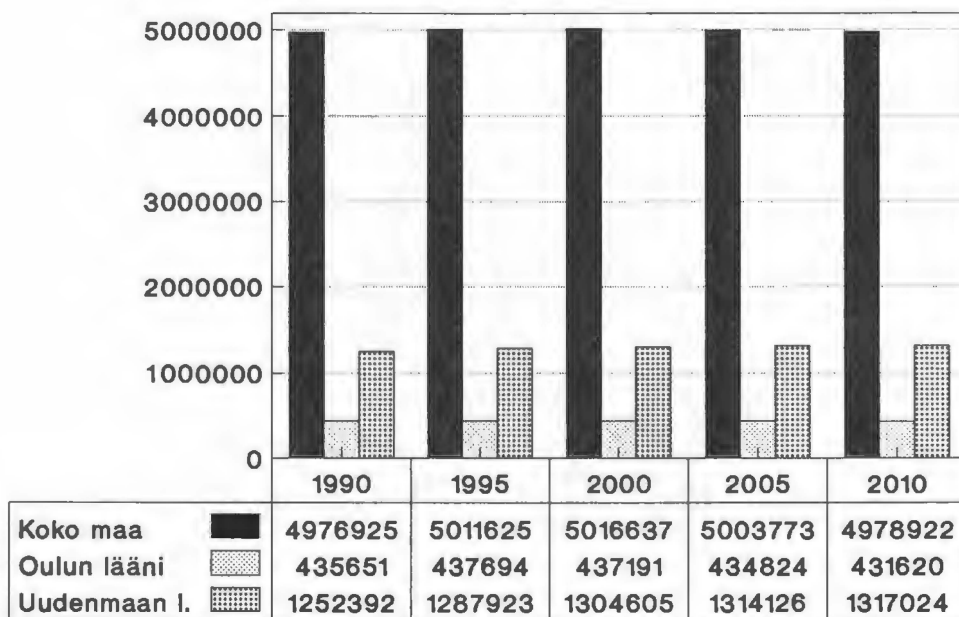

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 6. Väkiluvun muutos kunnittain 1986-87.

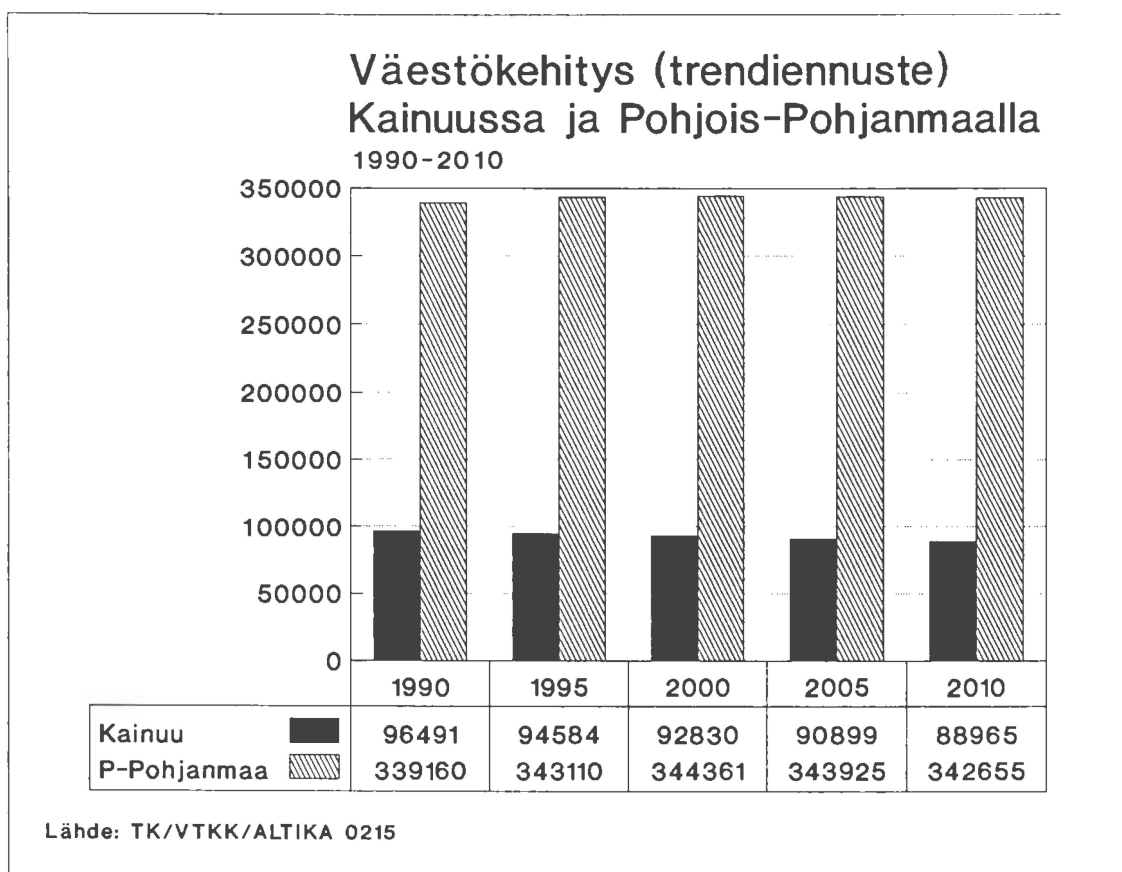
Väestökehitys (trendiennuste)

Koko maa, Oulun lääni, Uudenmaan lääni
1990-2010

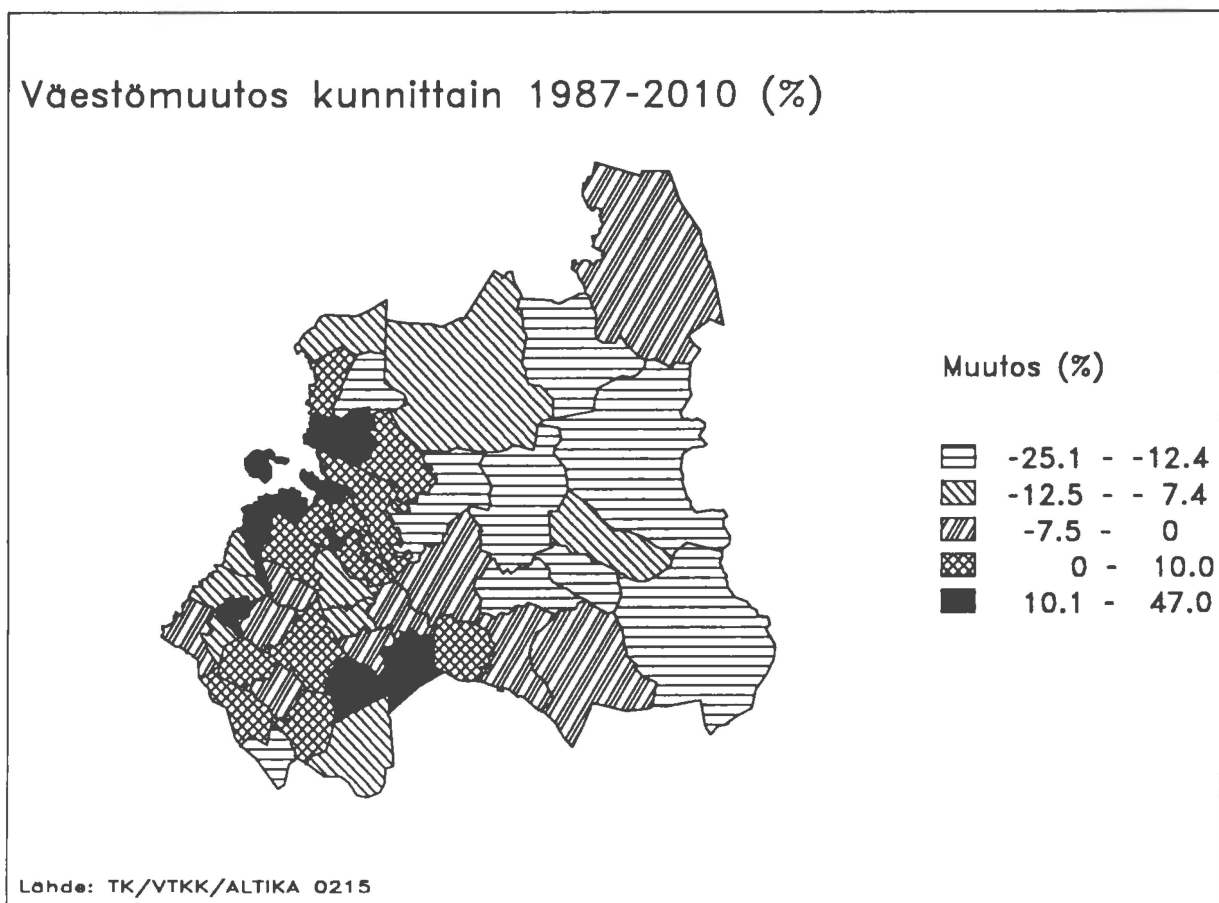

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0215

Kuva 7. Väestökehitys eri alueilla 1990-2010.

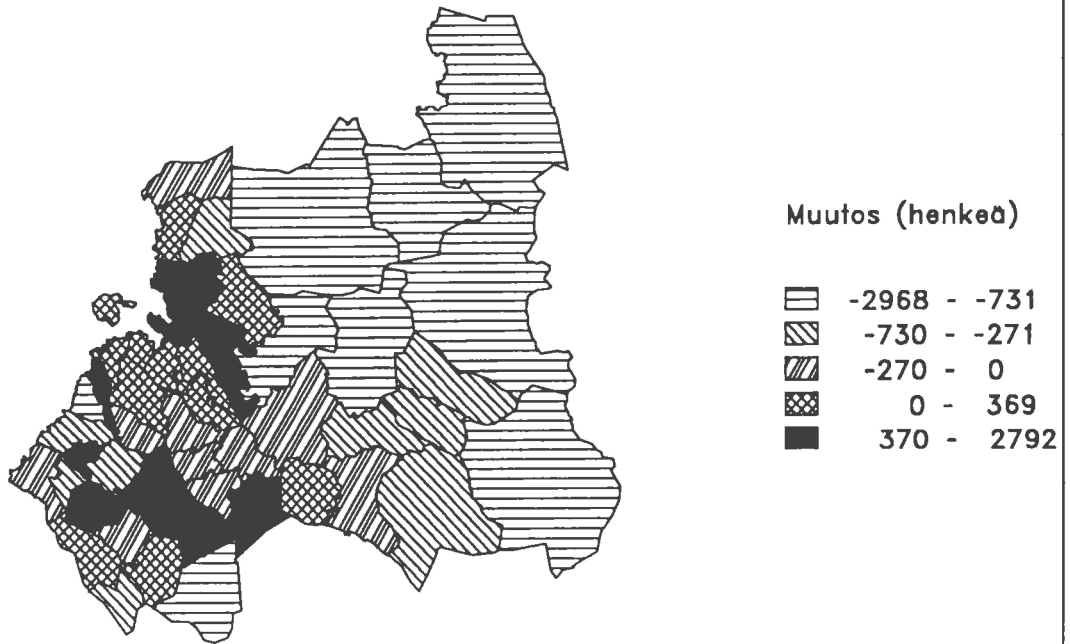

Kuva 8. Väestökehitys Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1990-2010.

Kuva 9. Väestökehitys kunnittain 1987-2010 (%).

Väestömuutos kunnittain 1987-2010 (abs.)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0215

Kuva 10. Väestökehitys kunnittain 1987-2010 (abs.).

Vuosikehitys 1986-87 ilmaisee, että kasvavan väestöpohjan kunnat ovat kaikki Pohjois-Pohjanmaalla ja sijoittuneina Oulun seudulle sekä Nivalan ja Ylivieskan seuduille. Väestö on sen sijaan vähenemässä kaikissa Kainuun ja Koillismaan kunnissa.

Oulun läänin väestön ikärakenne poikkeaa huomattavasti koko maan ikärakenteesta suhteellisen suuren alle työikäisen väestön osuudella. Erityisesti alle 10 -vuotiaiden osuus on läänissä huomattava. Väestö Oulun läänissä ei ole myöskään niin ikääntynyttä kuin maassa keskimäärin. Oulun läänin kokonaisikäkarakennetta nuorentaa Pohjois-Pohjanmaan suuri alle työikäisten osuus. Kainuussa alle työikäisen väestön osuus on lähellä maan keskimäärää. Läänin väestörakennetta voidaan Suomen oloissa pitää nuorena ja kasvupotentiaalisena.

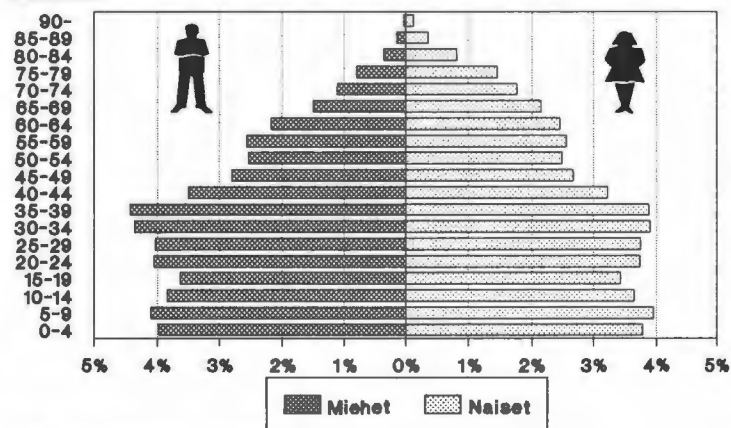
Vanhusväestön osuus on ennusteiden mukaan maassamme jatkuvasti kasvamassa. Lasten osuus väestöstä tulee pieneneväksi. Kehitys tulee olemaan koko maassa hyvin samansuuntainen. Väestöennusteen mukaan lasten osuus tulee Oulun läänissä pysymään suurempana ja vanhusten osuus pienempänä kuin maassa keskimäärin. Kainuussa väestön ikärakenne tulee vanhenemaan Pohjois-Pohjanmaata voimakkaammin.

Oulun läänin ikä- ja sukupuolirakenne

31.12.1987

Väestön kokonaismäärä: 433715

Ikäluokka

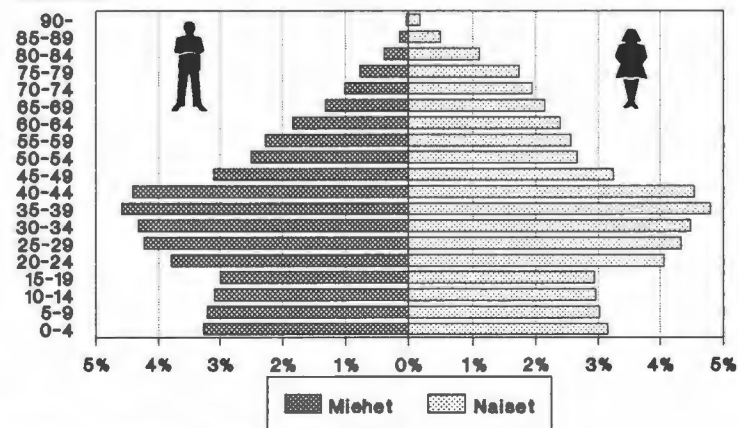

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Uudenmaan läänin ikä- ja sukupuoli- rakenne 31.12.1987

Väestön kokonaismäärä: 1214775

Ikäluokka

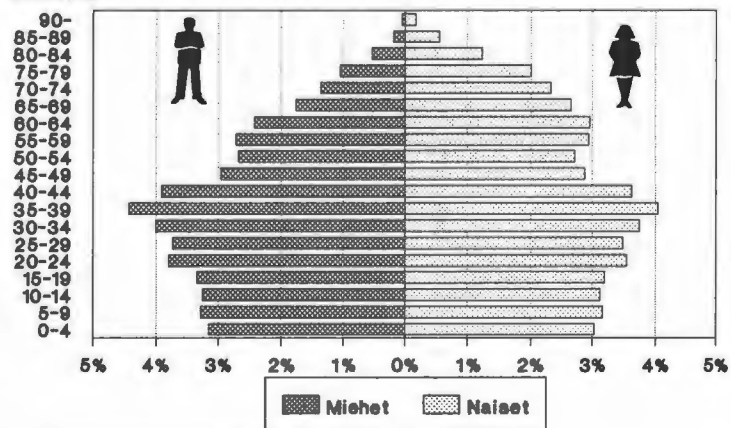
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Muun Suomen ikä- ja sukupuolirakenne

31.12.1987

Väestön kokonaismäärä: 3290112

Ikäluokka

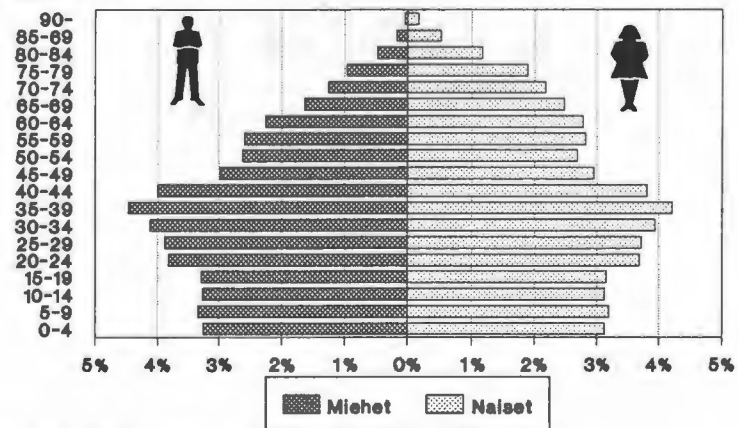
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Koko maan ikä- ja sukupuolirakenne

31.12.1987

Väestön kokonaismäärä: 4938602

Ikäluokka

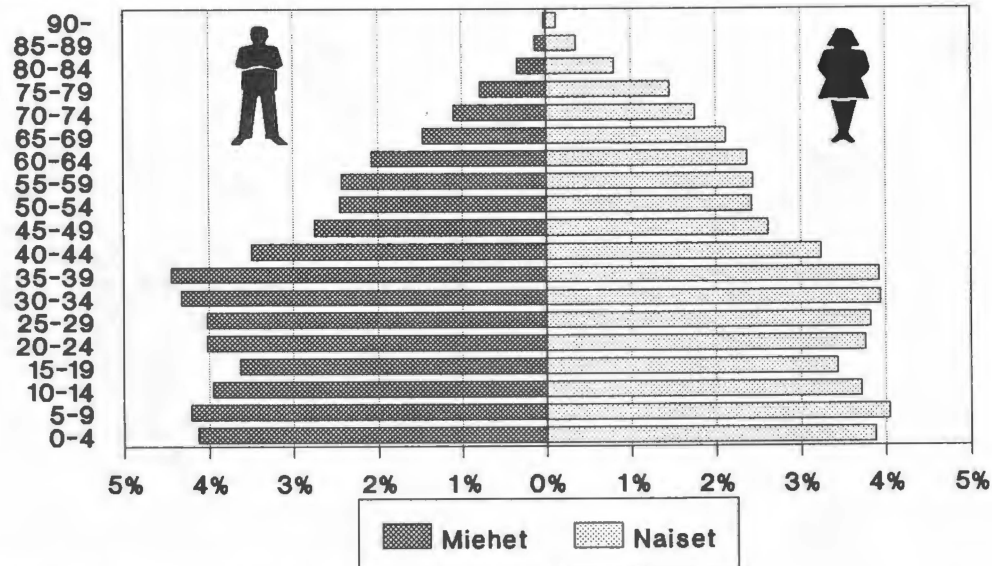
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 11. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne alueittain 1987.

Pohjois-Pohjanmaan ikä- ja sukupuoli- rakenne 31.12.1987

Väestön kokonaismäärä: 335637

Ikäluokka

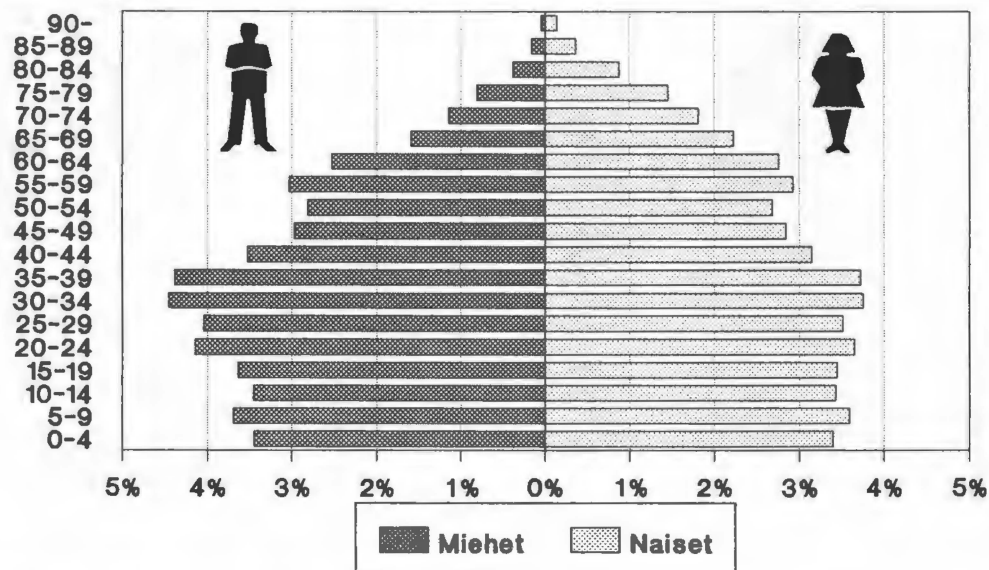
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 12. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Pohjois-Pohjanmaalla 1987.

Kainuun ikä- ja sukupuolirakenne 31.12.1987

Väestön kokonaismäärä: 98078

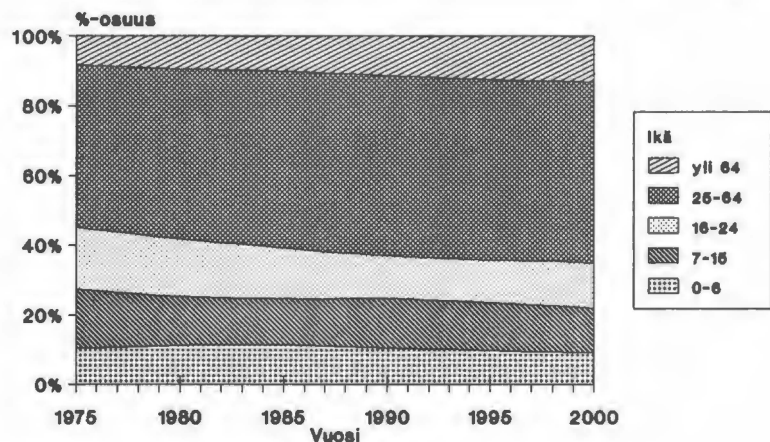
Ikäluokka

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

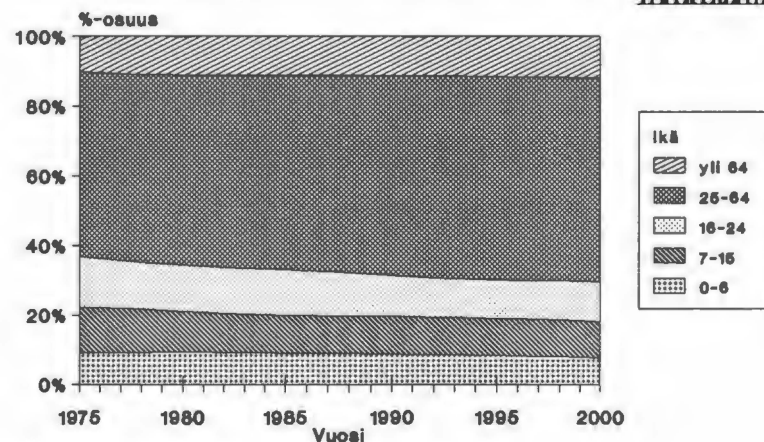
Kuva 13. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Kainuussa 1987.

**Oulun läänin ikärakenteen kehitys
1975-2000**
Trendiennuste 1988-2000

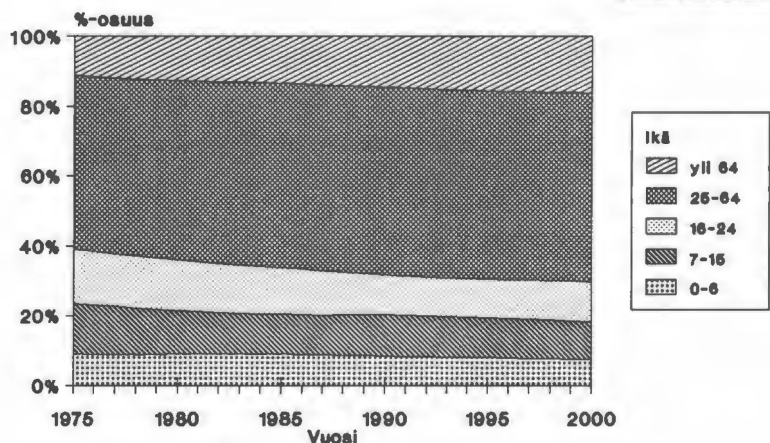
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0215

**Uudenmaan läänin ikärakenteen kehitys
1975-2000**
Trendiennuste 1988-2000

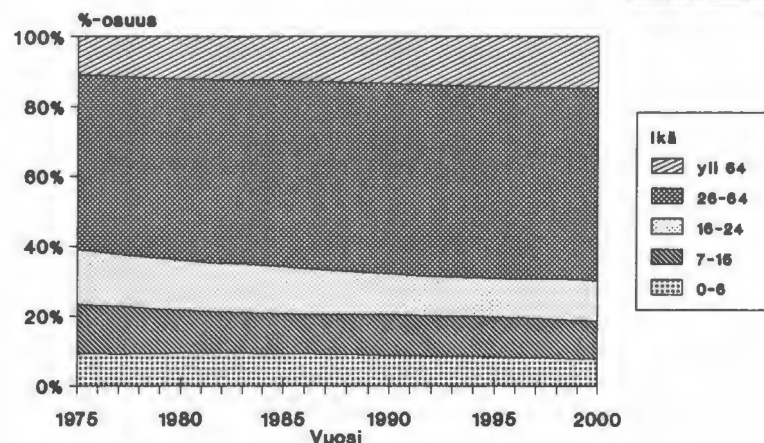
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0215

**Muun Suomen ikärakenteen kehitys
1975-2000**
Trendiennuste 1988-2000

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0215

**Koko maan ikärakenteen kehitys
1975-2000**
Trendiennuste 1988-2000

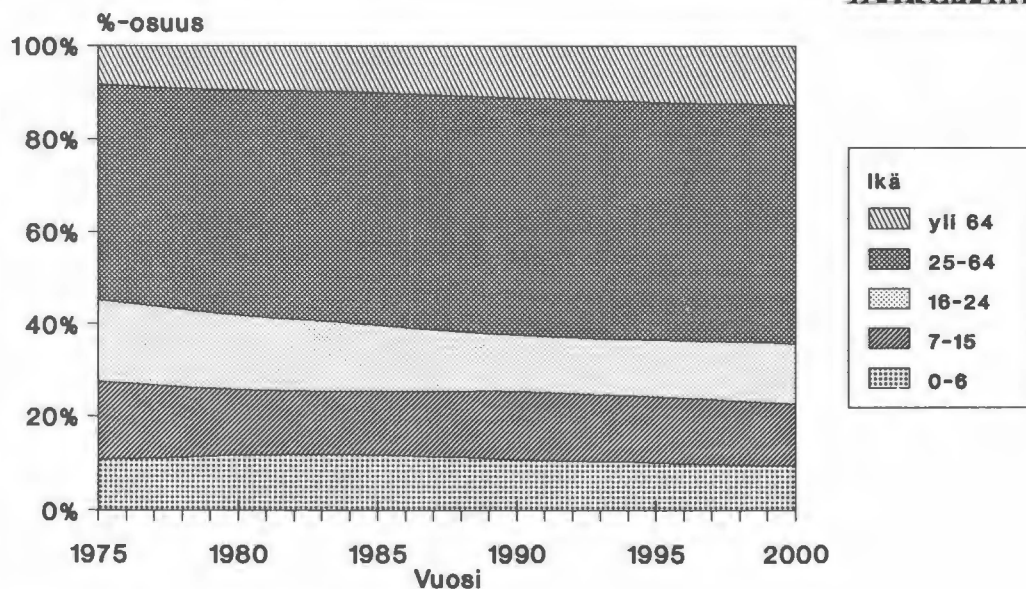

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0215

Kuva 14. Ikärakenteen kehitys eri alueilla 1975-2000.

Pohjois-Pohjanmaan ikärakenteen kehitys 1975-2000

Trendiennuste 1988-2000

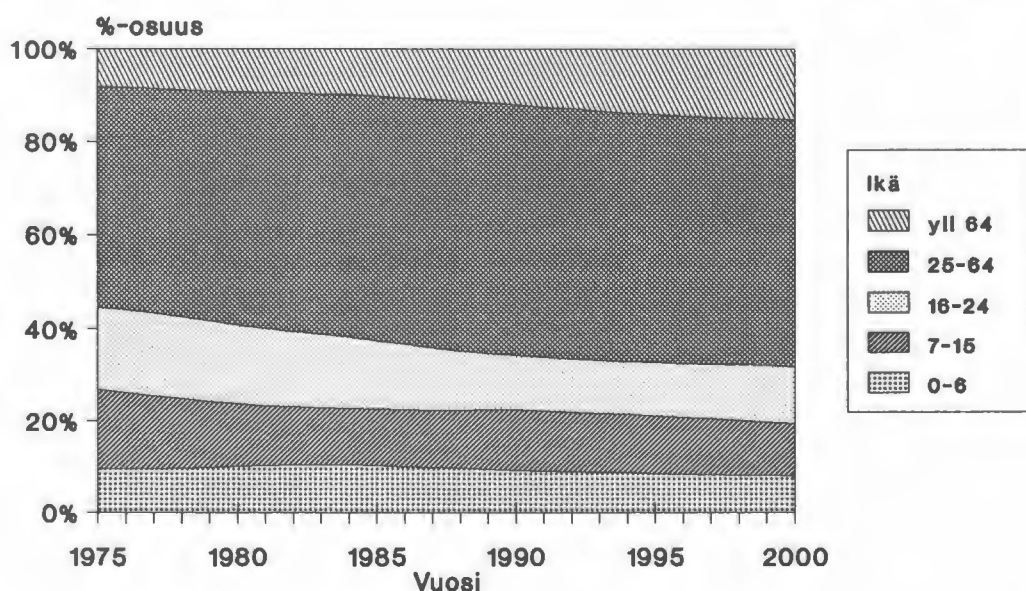

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0215

Kuva 15. Väestön ikärakenteen kehitys Pohjois-Pohjanmaalla 1975-2000.

Kainuun ikärakenteen kehitys 1975-2000

Trendiennuste 1988-2000

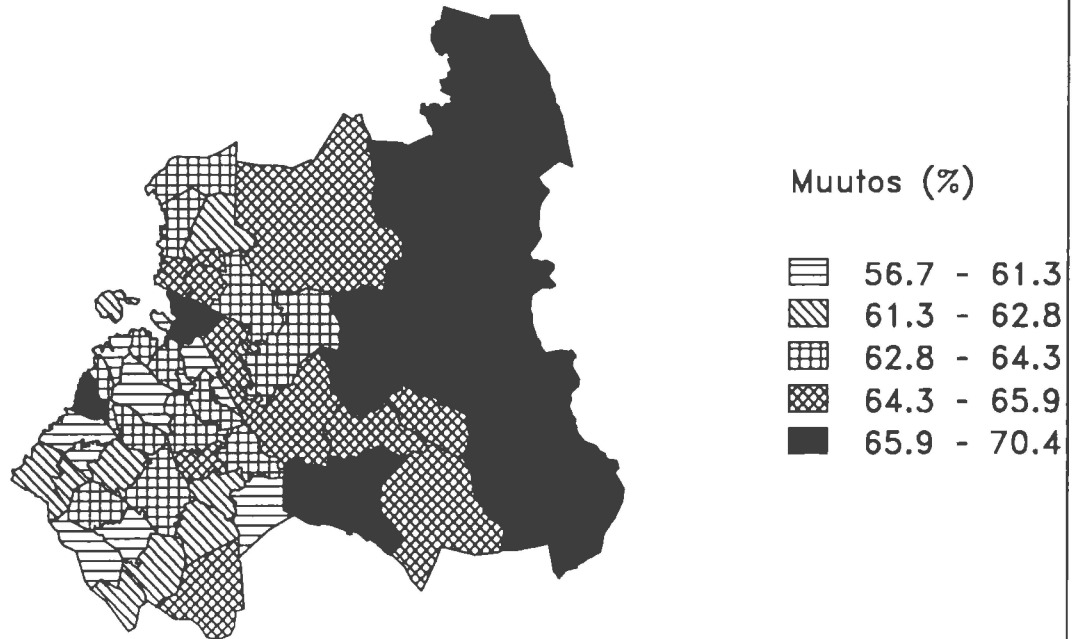

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201 & 0215

Kuva 16. Väestön ikärakenteen kehitys Kainuussa 1975-2000.

Aktiiviväestön osuus koko väestöstä 1988

15-64 -vuotiaiden osuus koko väestöstä

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 17. Aktiiviväestön osuus kunnittain 1988.

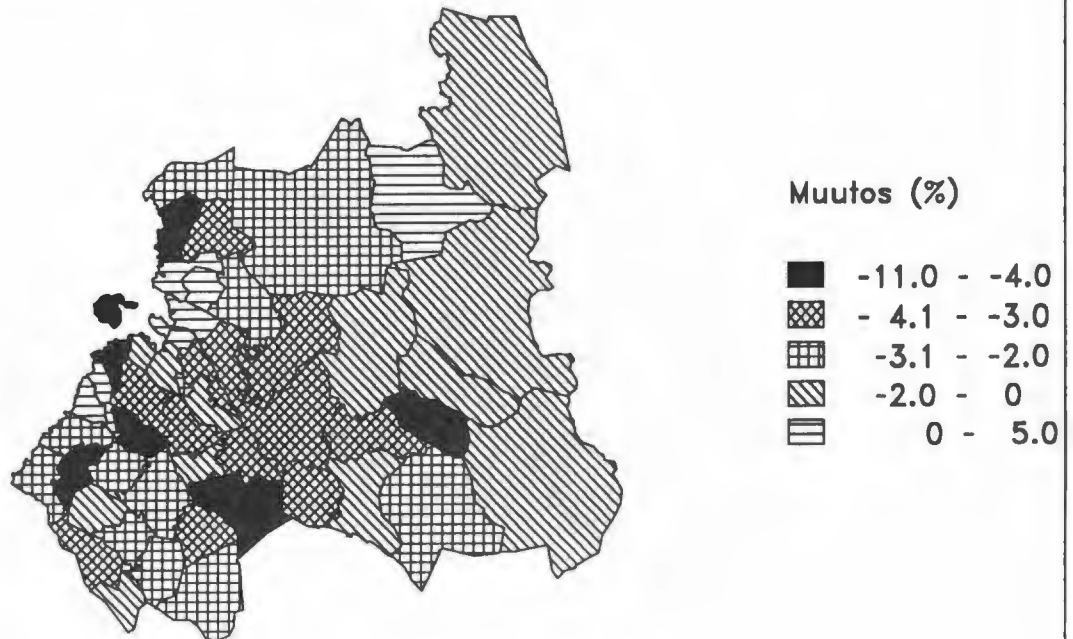
Työikäisen (15-64 -vuotiaat) eli ns. aktiiviväestön osuus väestöstä on tulevaisuudessa pienenevässä. Tämänsuuntainen on ennusteen mukainen kehitys myös Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla. Aktiiviväestön osuuden suhteen maakunnat eivät juuri eroa toisistaan.

Oulun läänissä erityisesti Kainuussa ja Koillismaalla on aktiiviväestön osuus suuri. Pohjois-Pohjanmaalla ovat Oulu ja Raahen pystyneet säilyttämään korkean aktiiviväestön osuuden. Maakunnan eteläosan kunnissa ovat läänin pienemmät aktiiviväestön osuudet. Vuosina 1980-88 on aktiiviväestön osuus kasvanut lähinnä Oulussa ja sen ympäristökunnissa sekä Raahen seudulla. Kainuussa aktiiviväestön väheneminen on ollut hidasta.

Oulun läänin väestölle on ollut ominaista korkea syntyvyys muuhun maahan verrattuna. Erityisesti Pohjois-Pohjanmaalla syntyvyys erottuu koko maan keskiarvosta. Kainuussa syntyvyys on vain hiukan keskimääräistä korkeampi. Kuolevuusluvut ovat Oulun läänin maakunnissa keskimääräistä pienemmät. Syntyvyyden ja kuolevuuden erotus eli luonnollinen väestönkasvu on Oulun läänissä merkittävää, mihin osaltaan vaikuttaa suhteellisen nuori ikärakenne.

Aktiiviväestön osuuden muutos 1980-88

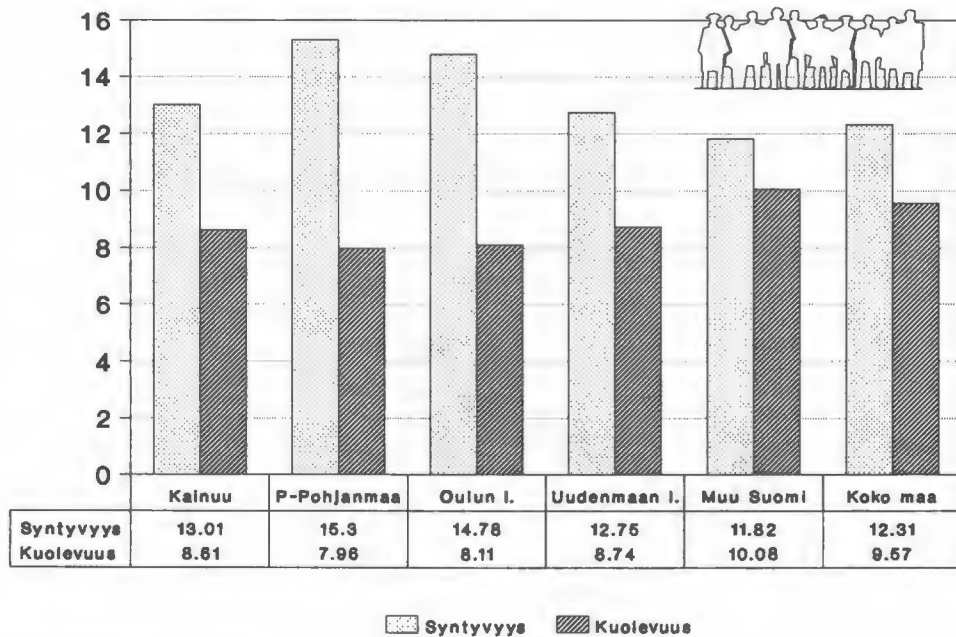
15-64 -vuotiaiden osuuden muutos koko väestöstä

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201

Kuva 18. Aktiiviväestön osuuden muutos kunnittain 1980-88.

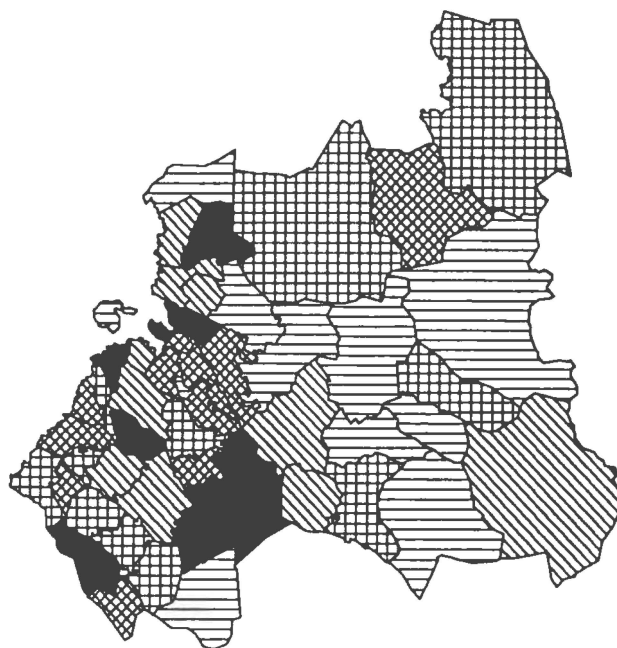
Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1986

Lähde: TK/Väestönmuutokset kunnittain 1986, osa III

Kuva 19. Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1986.

Syntyvyys kunnittain vuonna 1986

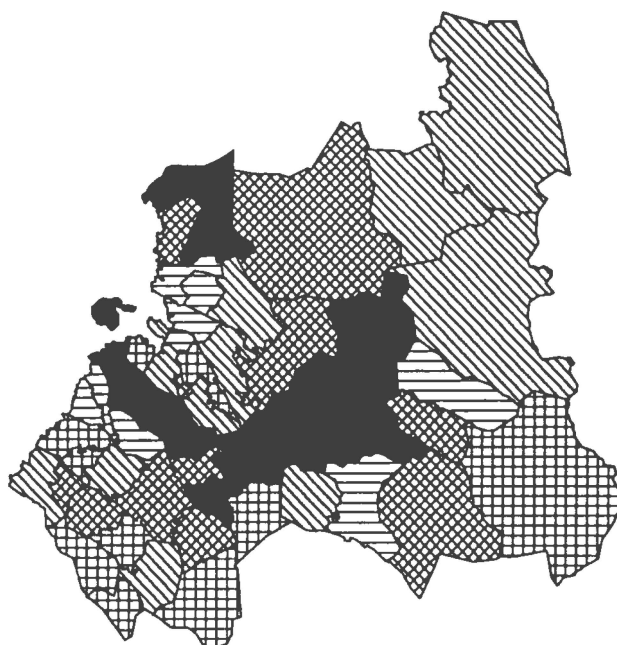
Syntyneet lkm/1000 as

	8.8 - 12.5
	12.51 - 14.2
	14.21 - 15.3
	15.31 - 16.0
	16.01 - 21.6

Lähde: TK/Väestönmuutokset kunnittain 1986, osa III

Kuva 20. Syntyvyys kunnittain 1986.

Kuolevuus kunnittain vuonna 1986

Kuolleet lkm/1000 as

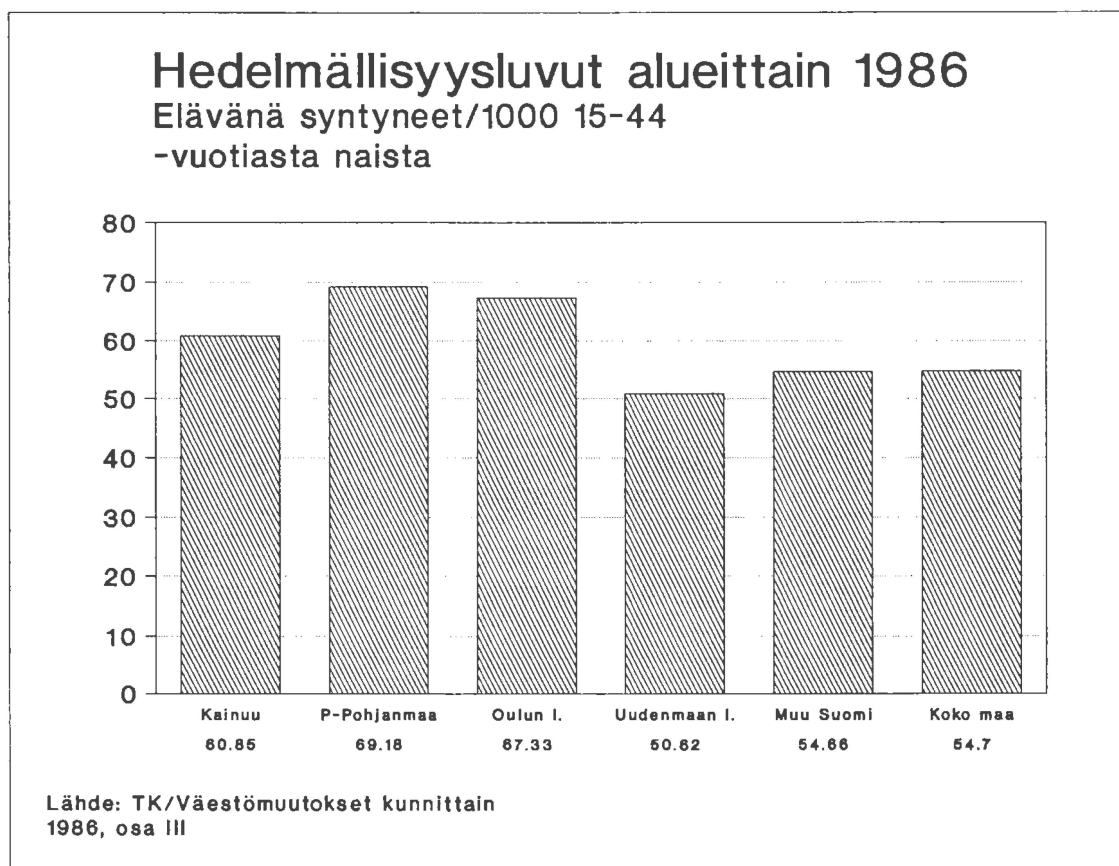
	2.8 - 7.1
	7.11 - 9.0
	9.01 - 10.0
	10.01 - 11.0
	11.01 - 15.1

Lähde: TK/Väestönmuutokset kunnittain 1986, osa III

Kuva 21. Kuolevuus kunnittain 1986.

Syntyvyys on korkea Pohjois-Pohjanmaalla ja erityisesti Oulussa ja Lakeuden sekä Siikalatvan kunnissa. Kuolevuus on pieni Oulussa ja sen ympäristökunnissa.

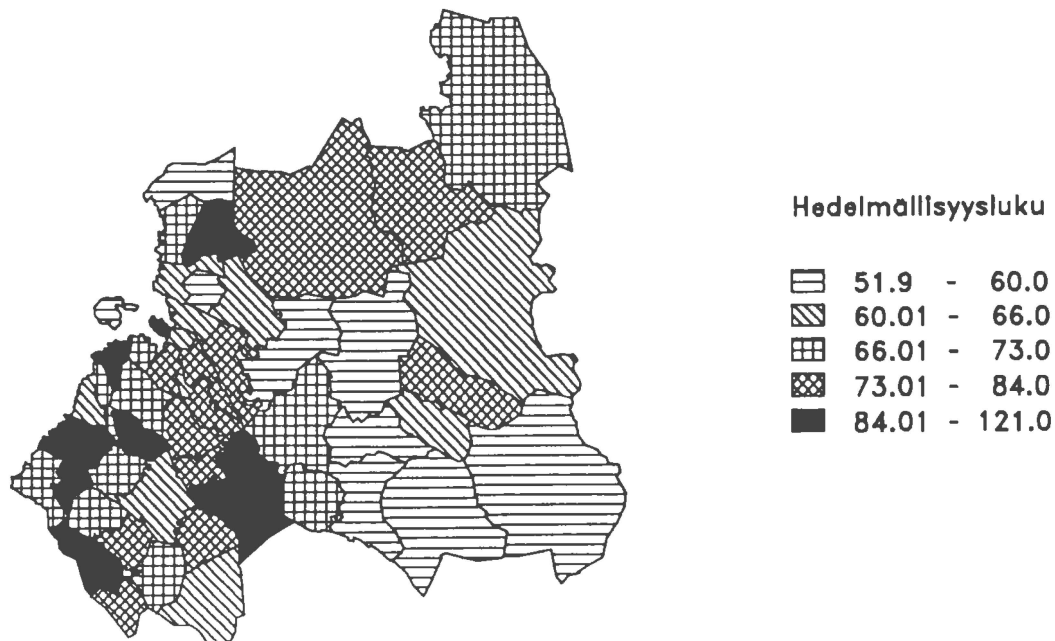
Hedelmällisyysluku eli elävänä syntyneiden määrä 1000:tta 14-44 vuotiasta naista kohden on Oulun läänissä koko maata korkeampi. Läänin hedelmällisyyttä nostaa nimenomaan Pohjois-Pohjanmaan korkea hedelmällisyysluku.

Kuva 22. Hedelmällisyysluvut eri alueilla 1986.

Hedelmällisyysluvut kunnittain vuonna 1986

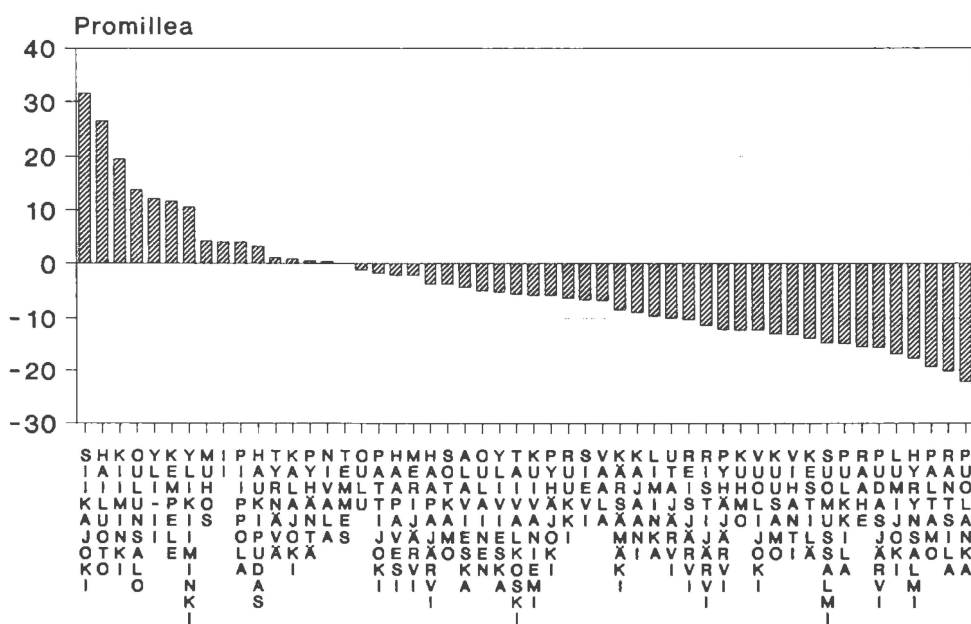
Elävänä syntyneet/1000 15-44 vuotlasta naista

Lähde: TK/Väestönmuutokset kunnittain 1986, osa III

Kuva 23. Hedelmällisyysluvut kunnittain 1986.

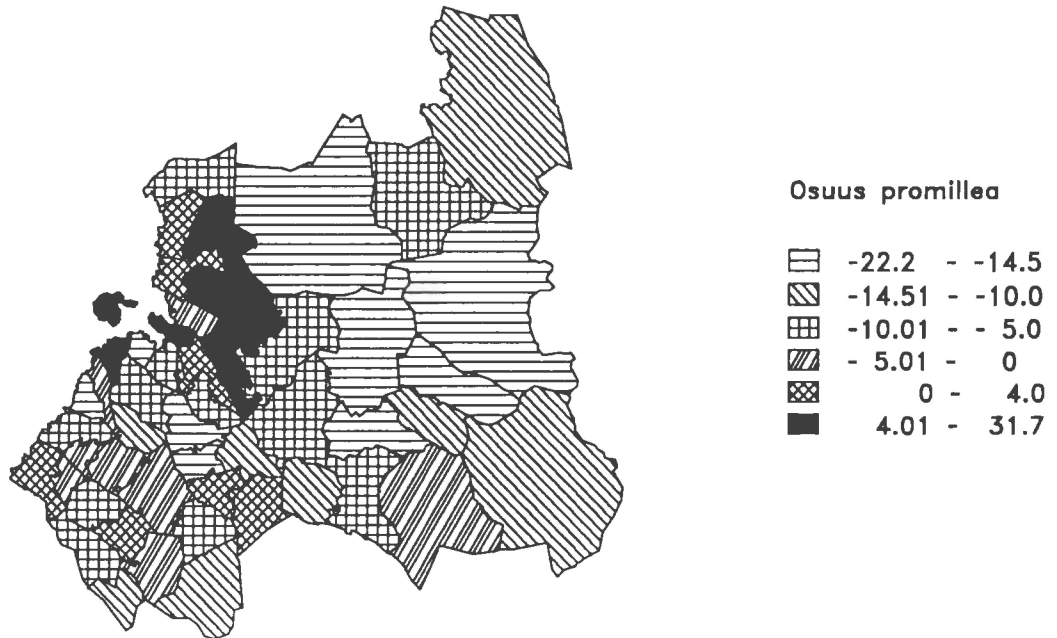
Oulun läänin kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1987

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0211

Kuva 24. Kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1986.

Kuntien muuttotase vuonna 1987
Muuttovoiton/-tappion osuus promillea väestöstä

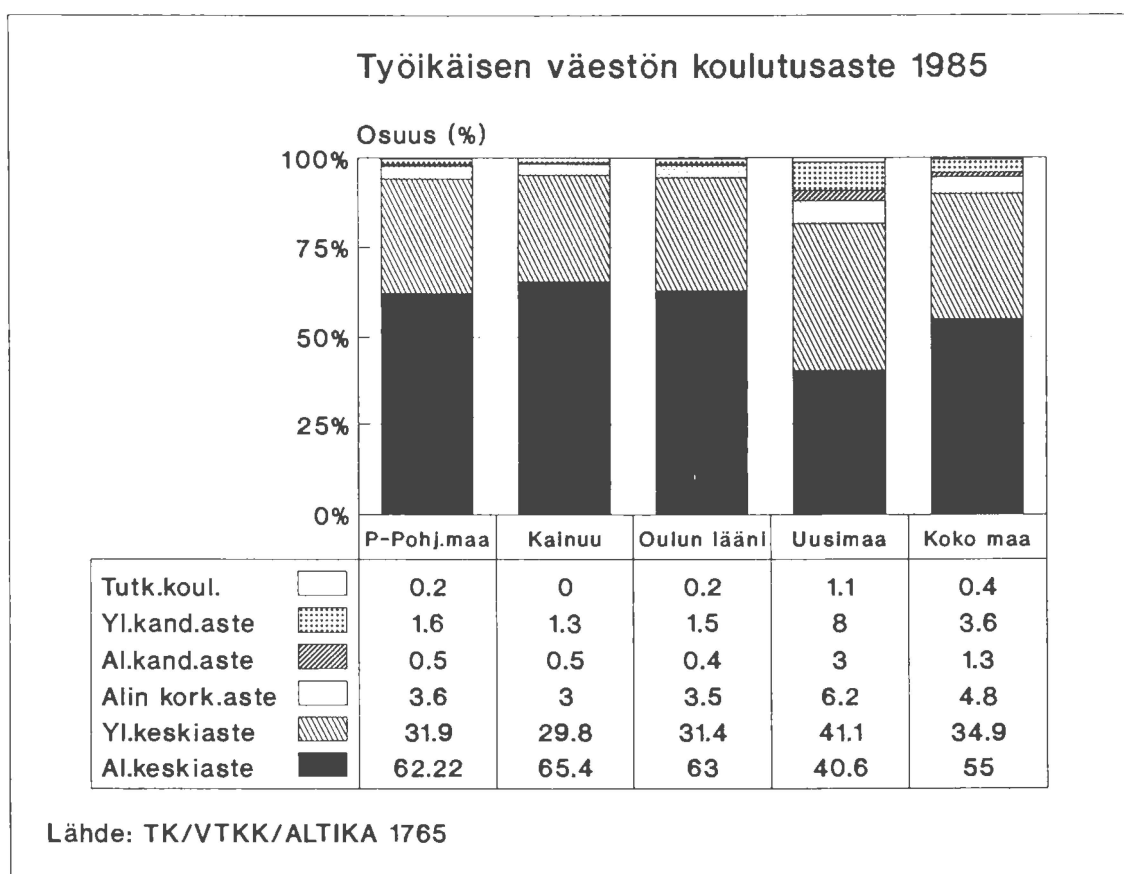

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201, 0211

Kuva 25. Kuntien muuttotase 1987.

Muuttoliike on merkittävä kuntien väestöpohjaa muokkaava tekijä. Erityisesti Kainuun väestöä muuttoliike on viime vuosina vähentänyt. Vuonna 1987 70 %:a läänin kunnista kärsi muuttotappiota. Kaikki muuttovoittokunnat ovat Pohjois-Pohjanmaalla ja ne sijoittuvat enimmäkseen Oulun ympäristöön. Muuttotappiollisuus on voimakasta läänin lounaisosissa.

Työikäisen väestön koulutusaste on Oulun läänissä selvästi alhaisempi kuin Uudenmaan läänissä tai koko maassa. Korkeakoulututkinnon suorittaneiden osuus työikäisestä väestöstä on Oulun läänissä vuonna 1985 vajaa kuusi prosenttia, kun koko maassa se on yli 10 %:a ja Uudenmaan läänissä yli 18 %:a.

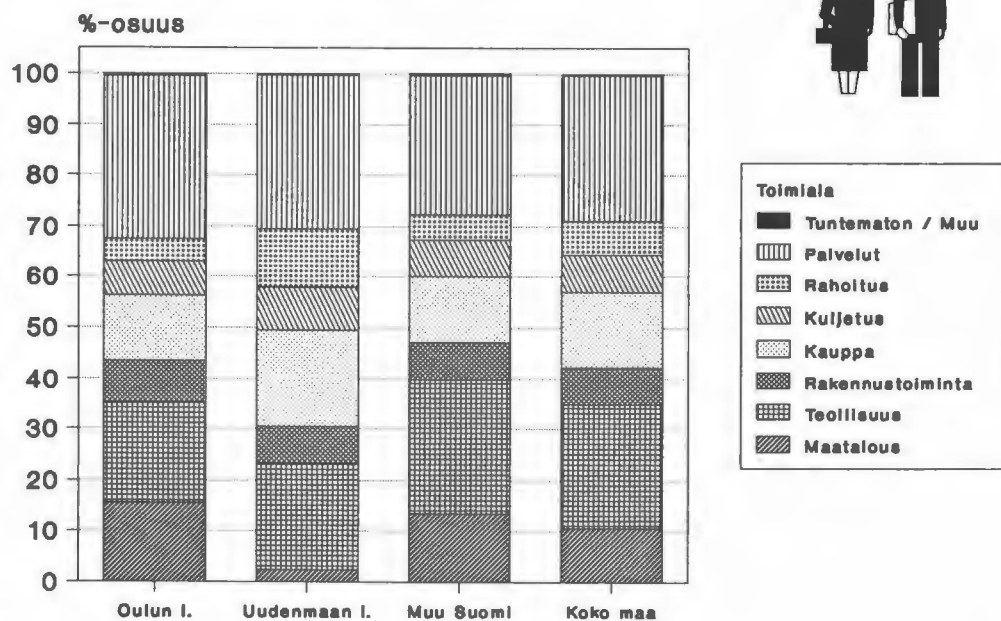
Kuva 26. Työkäisen väestön koulutusaste eri alueilla 1985.

ELINKEINOELÄMÄ

Alkutuotanto on edelleen merkittävä työllistäjä Oulu läänissä. Vuonna 1985 se työllisti Kainuun työllisestä työvoimasta noin yhden viidesosan. Palveluelinkeinojen työllistävyys on koko maahan nähden keskimääräistä, mutta teollisuuden hieman vähäisempää. Palveluelinkeinoista vahvimmin ovat edustettuina julkisten ja henkilökohtaisten palvelujen alat. Pohjois-Pohjanmaalla teollisuus on merkittävämpi työllistäjä kuin Kainuussa.

Koko 1980 -luvun ajan on maassamme eletty tuotannon nousukautta. Vuosina 1980-86 kokonaistuotanto (=toimipaikkojen tuottamien tavaroiden ja palvelusten tuottajahintainen summa) on kasvanut noin 66 %:a koko maassa asukasta kohden laskettuna. Oulun läänissä vastaava arvo on 65 %:a. Huolimatta siitä, ettei Oulun lääni juuri jää jälkeen kokonaistuotannon kasvunopeudessa, on ero kokonaistuotannon määrässä absoluuttisesti kuitenkin vain lisääntynyt alueellisesti.

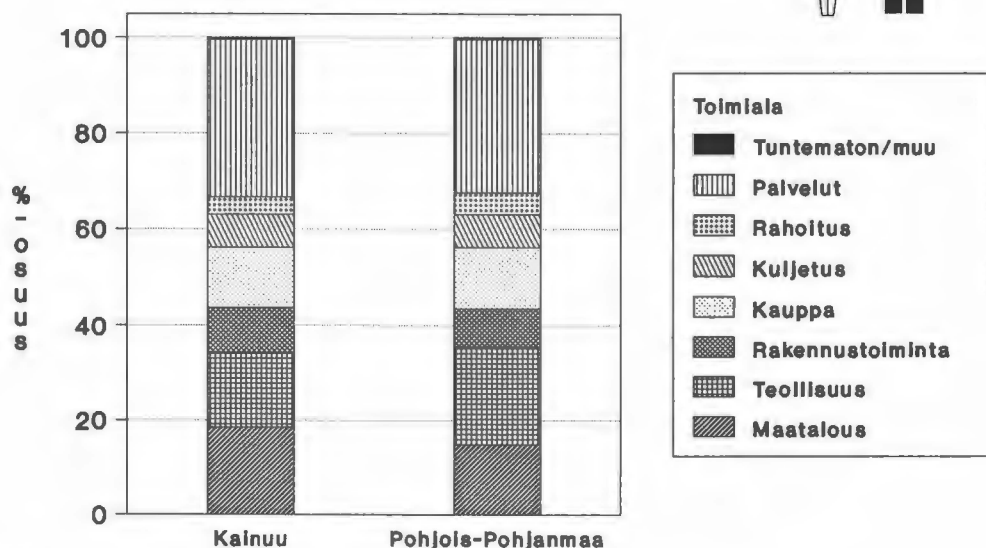
Elinkeinorakenne alueittain vuonna 1985 (Työllinen työvoima)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1763

Kuva 27. Elinkeinorakenne alueittain 1985.

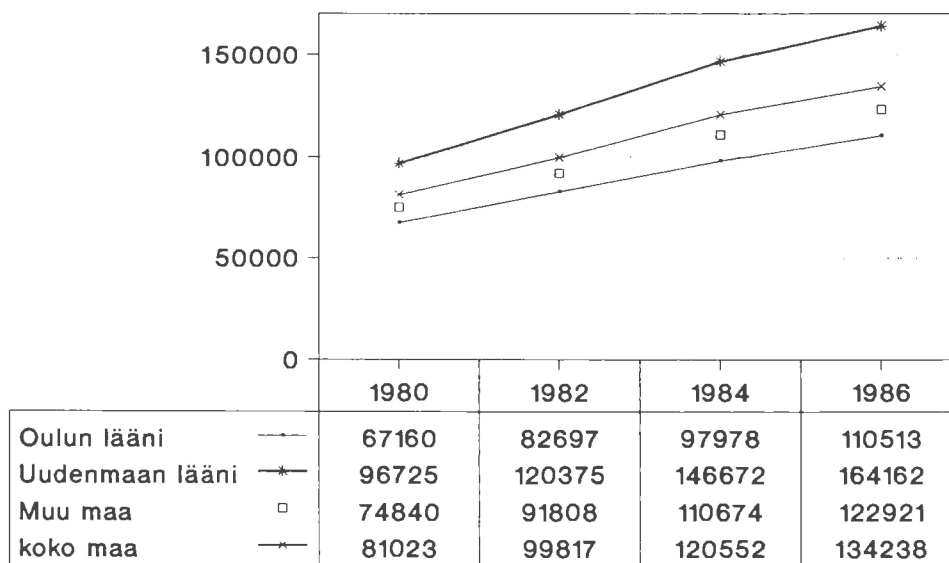
Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan elinkeinorakenne 1985 (Työllinen työvoima)

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1763

Kuva 28. Elinkeinorakenne Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussa 1985.

Kokonaistuotannon kehitys alueittain
vuosina 1980-86
Tuotos mk/asukas

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1403

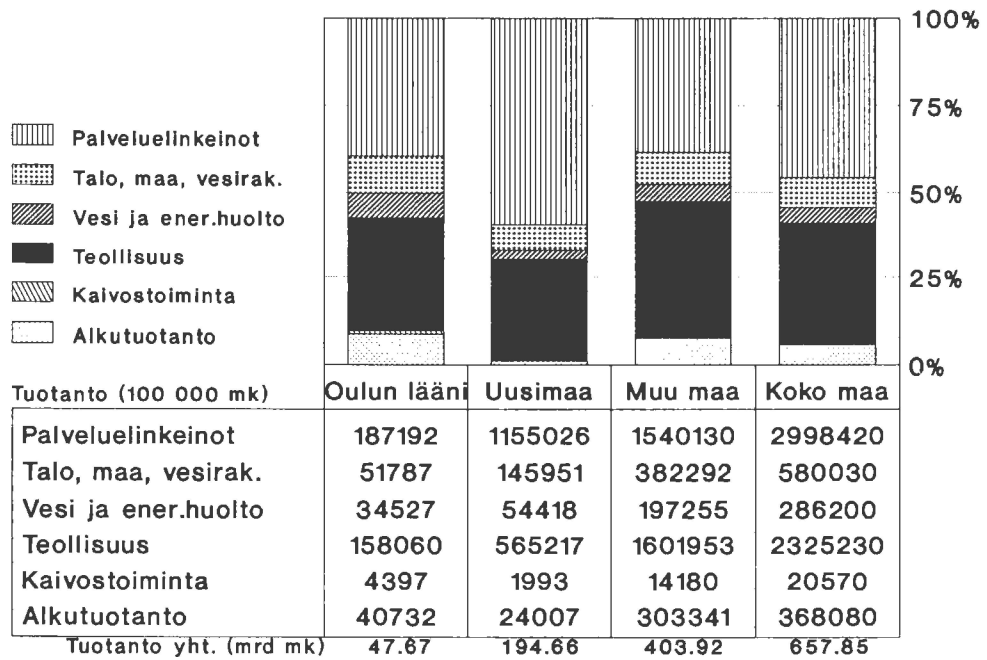
Kuva 29. Kokonaistuotannon kehitys eri alueilla 1980-86.

Eri elinkeinosektoreiden osuus kokonaistuotannosta vaihtelee alueittain huomattavasti. Oulun läänissä alkutuotanto on säilynyt keskimääräistä tärkeämpänä tuotannon alana. Samoin energian tuotantoa voidaan pitää Oulun läänissä merkittävänä tulon lähteenä.

Tuotantorakenteen kehityksen suunta eri alueilla on maasamme hyvin samantyyppinen. Palveluelinkeinojen osuus tuotannosta on kasvava ja teollisuuden osuus laskeva. Teollisuustuotannon osuuden lasku on ollut esimerkiksi Uudenmaan läänissä viime vuonna selvästi voimakkaampaa kuin Oulun läänissä. Oulun läänissä vakaita tuotannonaloja ovat alkutuotanto, energiantuotanto sekä talo-, maa- ja vesirakentaminen.

Tuottavuuden kasvu on vuodesta 1980 vuoteen 1986 mennessä ollut Oulun läänissä useilla aloilla samaa luokkaa kuin koko maassa keskimäärin. Kaivostoiminnan tuotos/asukas on Oulun läänissä vertailualueista korkein, mutta tuotos/asukas on ollut ajanjaksolla 1982-86 laskussa. Ainoastaan alkutuotannon kasvu on ollut voimakkaampaa Oulun läänissä kuin vertailualueilla.

Tuotantorakenne alueittain 1986
Toimialojen osuudet kokonaistuotannosta

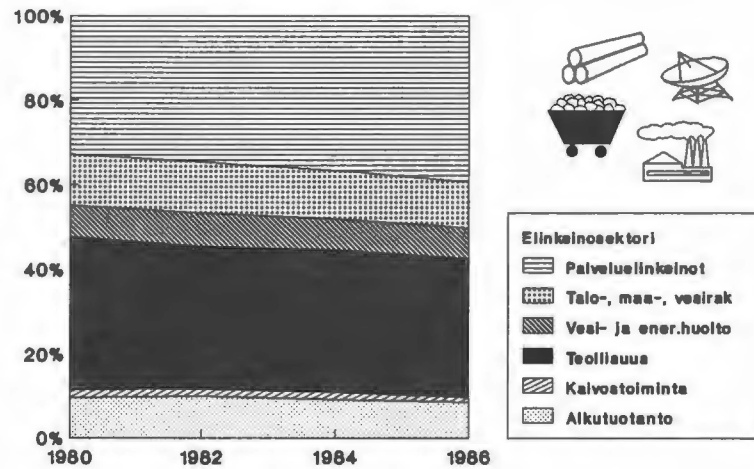

Kuva 30. Tuotantorakenne alueittain: Toimialojen osuudet kokonaistuotannosta 1986.

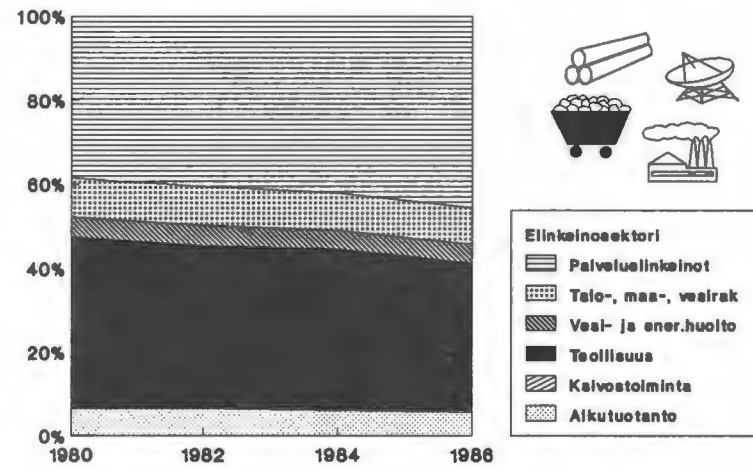
Taulukko 1. Työn tuottavuuden kasvu asukasta kohden (%) 1980-86.

	Oulun lääni	Koko maa	Uusi-maa	Muu maa
Alkutuotanto	46.7	44.5	40.6	45.3
Kaivos toim.	-12.9	33.4	97.6	53.4
Teollisuus	49.6	43.8	32.4	47.6
Vesi- ja energiah.	41.7	50.1	35.7	53.2
Rakennustoiminta	49.9	58.5	72.7	54.9
Palv.elink.	96.6	96.5	98.2	97.2

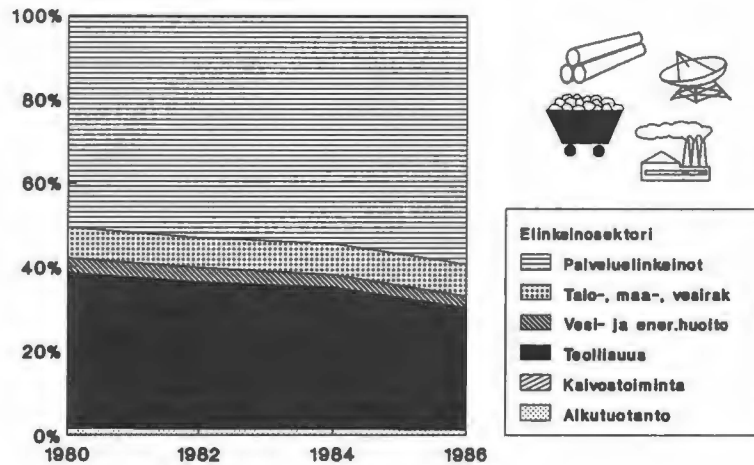
Sektoreittainen tuotanto Oulun läänissä Elinkeinojen osuus kokonaisuutannosta

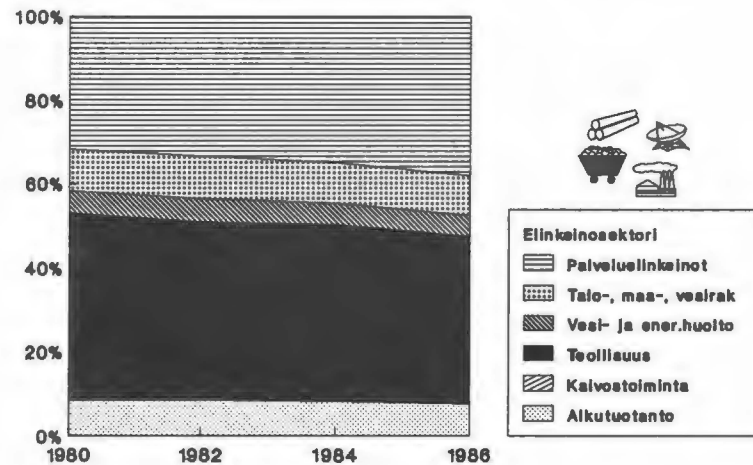
Sektoreittainen tuotanto koko maassa Elinkeinojen osuus kokonaisuutannosta

Sektoreittainen tuotanto Uudellamaalla Elinkeinojen osuus kokonaisuutannosta

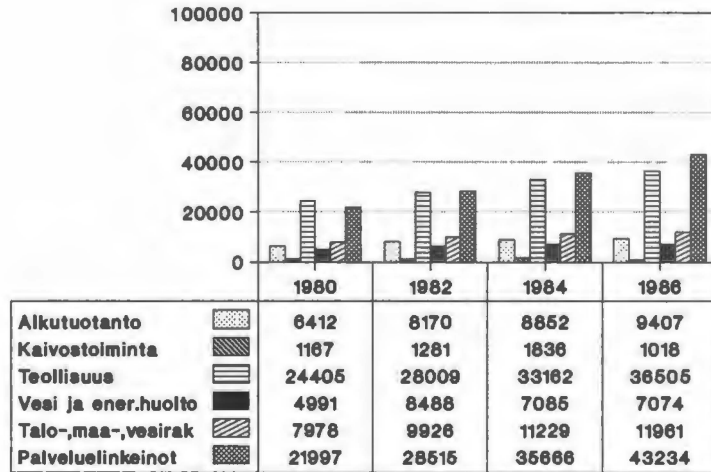
Sektoreittainen tuotanto muualla maassa Elinkeinojen osuus kokonaisuutannosta

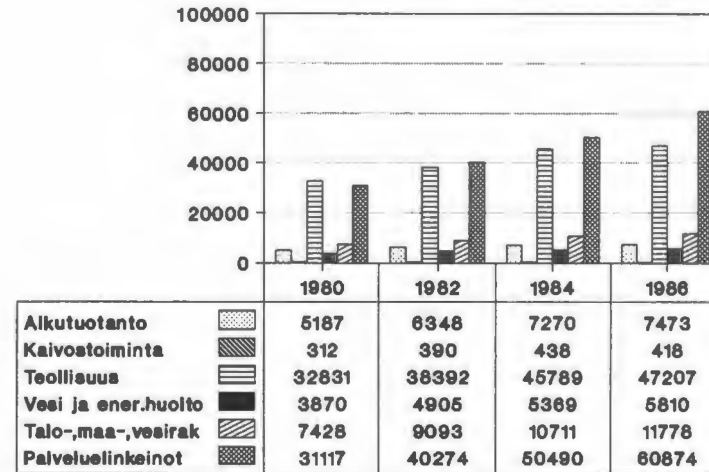
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1403

Kuva 31. Tuotantorakenteen muutos eri alueilla toimialoittain 1980-86.

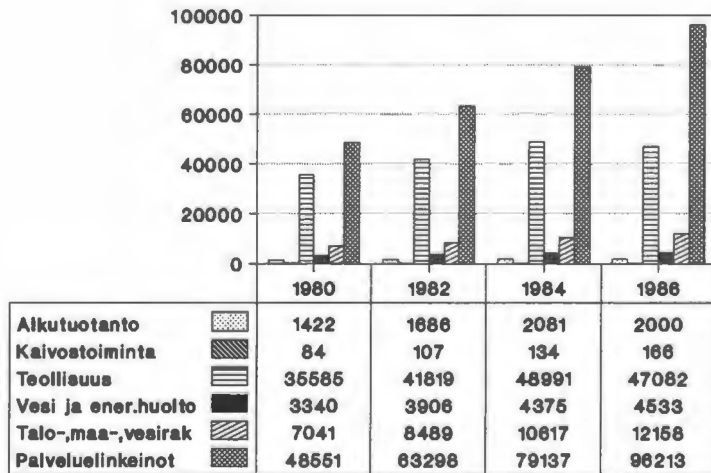
Tuotanto toimialoittain Oulun läänissä
Tuotanto mk/asukas

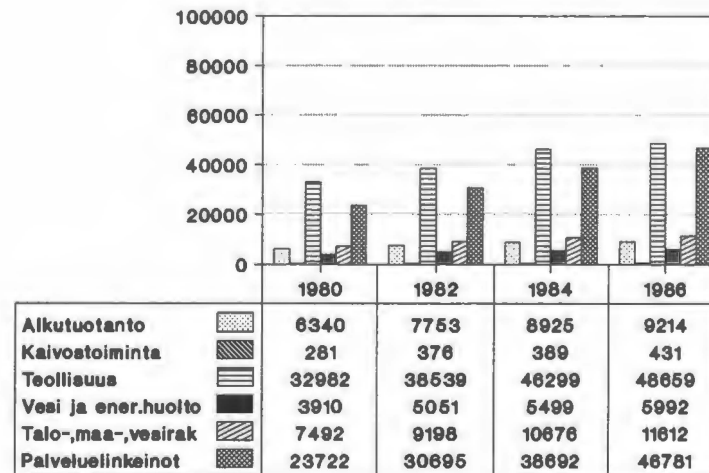
Tuotanto toimialoittain koko maassa
Tuotanto mk/asukas

Tuotanto toimialoittain Uudellamaalla
Tuotanto mk/asukas

Tuotanto toimialoittain muualla Suomessa
Tuotanto mk/asukas

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1403

Kuva 32. Tuotanto (mk/asukas) toimialoittain eri alueilla 1980-86.

ALKUTUOTANTO

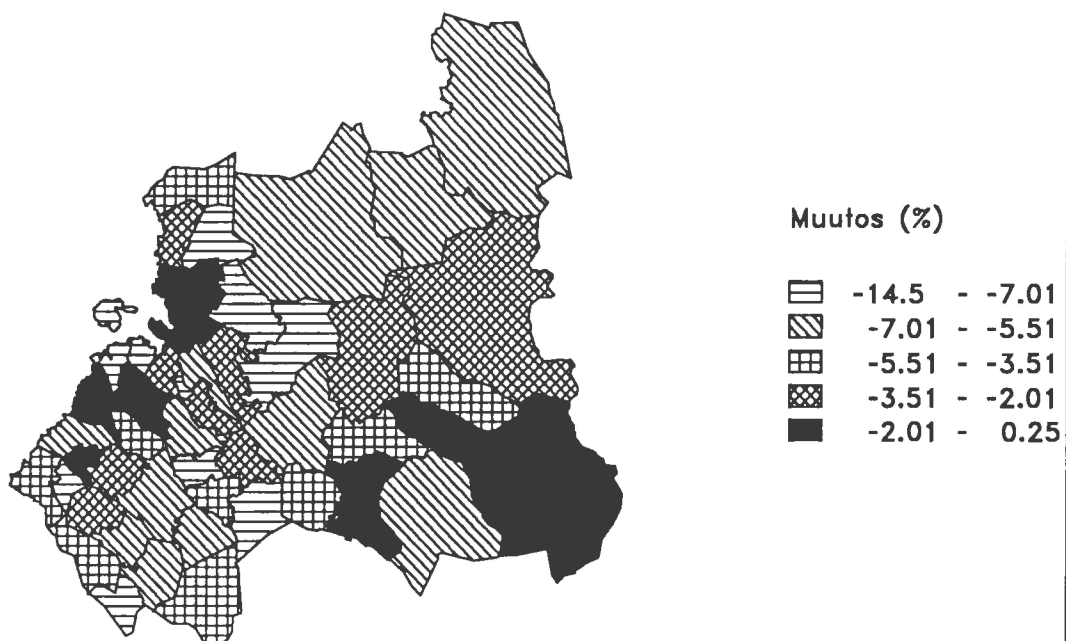
1980 -luvun alkupuolella maatalouden työllistävyys (maatalousväestön osuus työllisestä työvoimasta) aleni lähes koko läänissä. Suurin vähennys (5,5 - 14,5 %) on tapahtunut Pohjois-Pohjanmaan itä- ja pohjoisosissa. Oulun ja Raahen seuduilla, joissa maatalouden työllistävyys on läänin alhaisimpia, työllistävyys on muuttunut vähiten. Kainuussa maatalouden työllistävyys on alentunut vähemmän kuin Pohjois-Pohjanmaalla.

Vuonna 1985 maatalouden osuus työllisestä työvoimasta Oulun läänissä vaihteli 0,5 - 38 %:iin. Pienin maatalousväestön osuus oli Oulussa (0,5 %:a työllisestä työvoimasta) ja läänin muissa kaupunkikunnissa (yleensä alle 10 %:a työllisestä työvoimasta). Suurin maatalousväestön osuus työllisestä työvoimasta oli Pohjois-Pohjanmaan eteläisissä kunnissa. Pohjois-Pohjanmaalla maatalouden työllistävyyden kunnittainen keskiarvo vuonna 1985 oli 20,6 %:a työllisestä työvoimasta. Kainuussa maatalouden työllistävyyden kunnittainen keskiarvo oli 17 %:a.

Metsätalouden työllistävyys on 1980 -luvun alkupuolella lisääntynyt muutaman prosentin Pohjois-Pohjanmaan eteläisissä kunnissa. Pohjois-Pohjanmaan pohjoisosissa kunnissa metsätalouden työllistävyys on joko pysynyt ennallaan tai alentunut lukuunottamatta Yli-Iitä, jossa metsätalouden työllistävyys lisääntyi. Kaikissa Kainuun kunnissa metsätalouden työllistävyys on 1980-85 joko pysynyt ennallaan tai vähentynyt.

Metsätalouden työllistävyys vuonna 1985 oli suurin Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaan itä- ja pohjoisosissa. Kainuussa metsätalousväestön kunnittainen keskiarvo oli 9 %:a työllisestä työvoimasta. Pienin metsätalousväestön osuus oli Kajaanissa: 1,8 %:a ja suurin Puolangan kunnassa: 16,7 %:a työllisestä työvoimasta. Pohjois-Pohjanmaalla metsätalouden työllistävyyden kunnittainen keskiarvo oli 5 %:a. Suurimmat metsätalouden työllistävyyden osuudet olivat Pohjois-Pohjanmaan itäosissa ja pienimmät osuudet länsirannikon kunnissa.

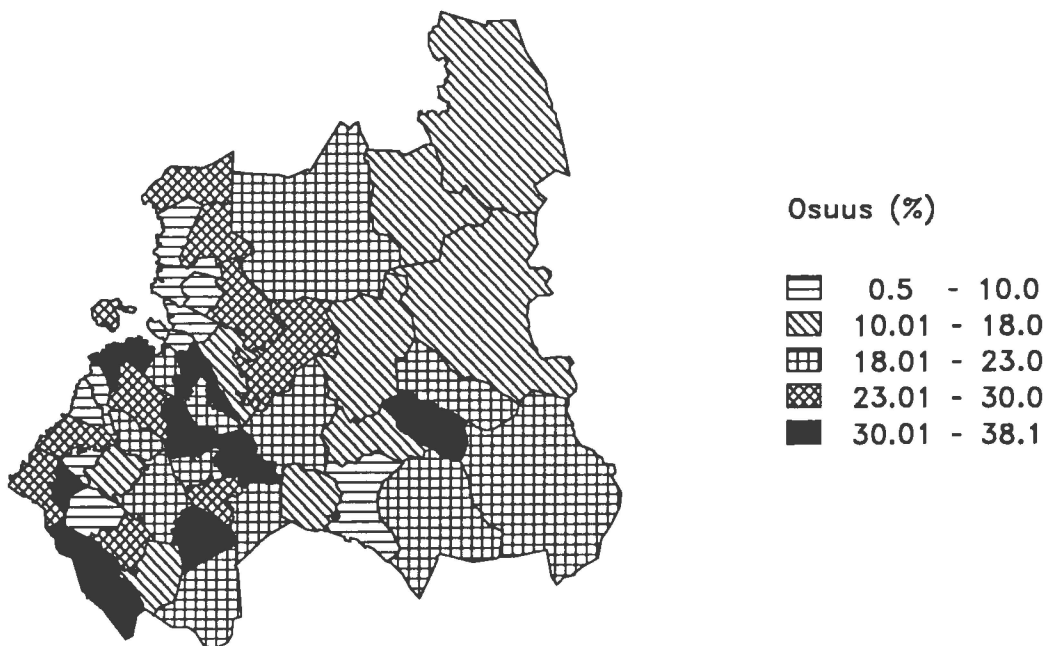
Maatalouden työllistävyyden muutos 1980-85
Muutos osuudessa työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 33. Maatalouden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

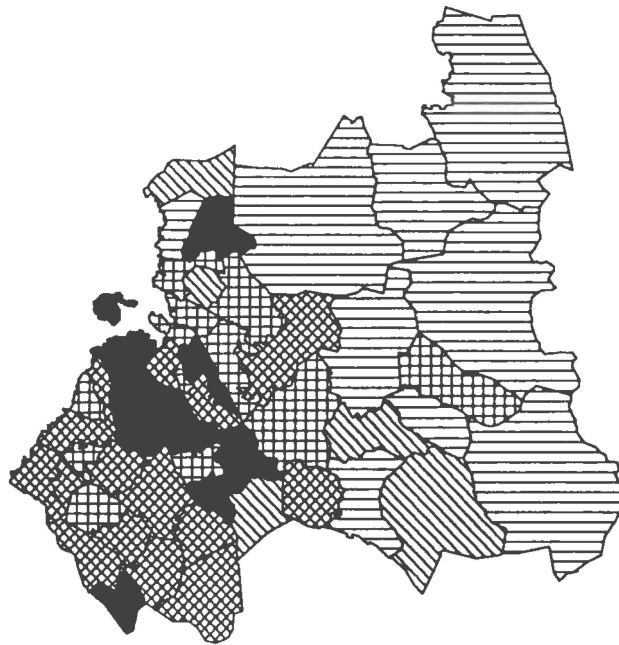
Maatalouden työllistävyys kunnittain 1985
Osuus työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 34. Maatalouden työllistävyys kunnittain 1985.

Metsätalouden työllistävyyden muutos 1980-85
Muutos osuudessa työllisestä työvoimasta

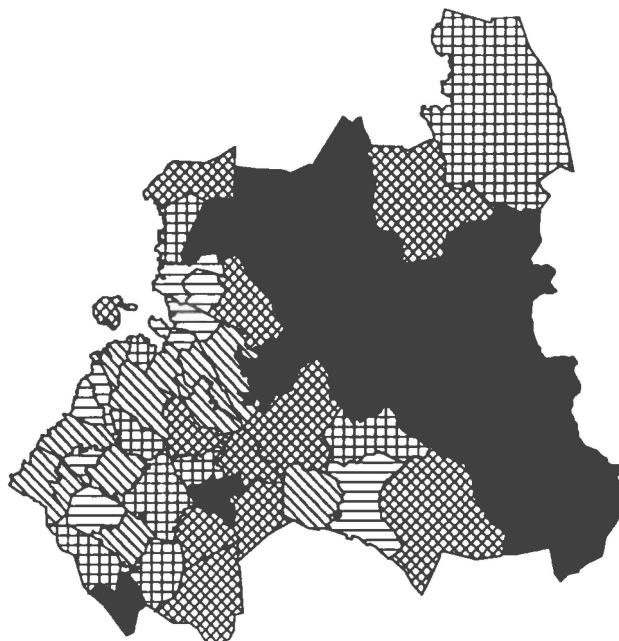
Muutos (%)

	-3.1 - -0.4
	-0.41 - 0
	0 - 0.8
	0.81 - 2.5
	2.51 - 5.4

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 35. Metsätalouden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

Metsätalouden työllistävyys 1985
Osuus työllisestä työvoimasta

Osuus (%)

	0.3 - 2.5
	2.51 - 5.0
	5.01 - 7.0
	7.01 - 10.0
	10.01 - 16.7

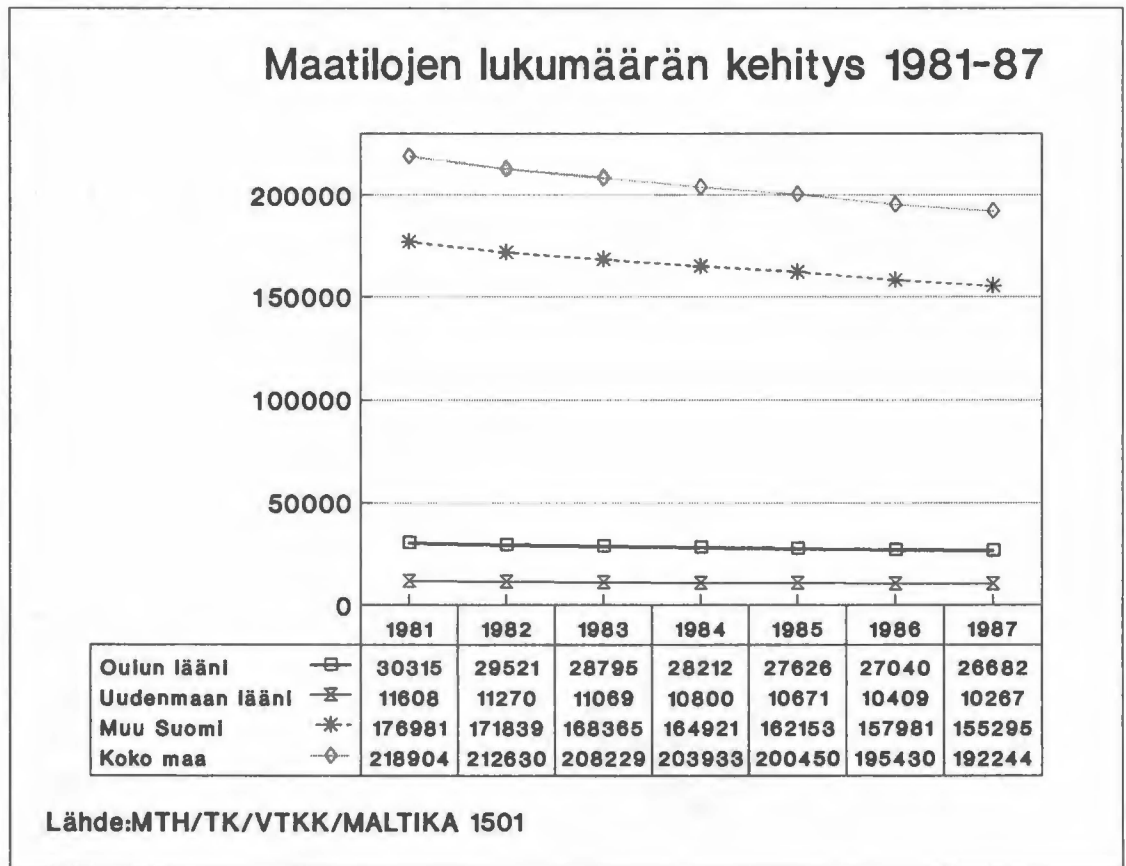
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 36. Metsätalouden työllistävyys kunnittain 1985.

Maatilojen lukumäärän tarkastelussa ovat mukana kaikki yli yhden peltohehtaarin tilat. Tilojen määrä on 1980-luvun aikana vähentynyt tasaisesti. Koko läänissä vähennyttä on tapahtunut vuosina 1981-1987 noin 12 %:a. Vähentymisnopeus on ollut vastaavanlainen koko maassa. Kainuun ja Pohjois-Pohjanmaan välillä ei ole ollut huomattavaa eroa maatilojen määrän vähenemisnopeudessa.

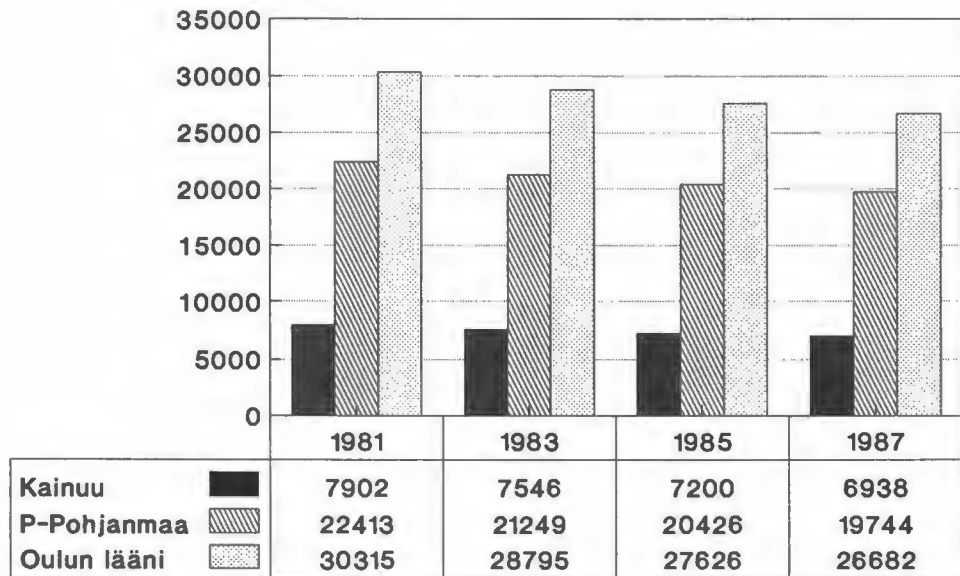
Tilojen keskimääräinen peltoala on laskettu yli kahden peltohehtaarin tiloille. Pohjois-Pohjanmaalla tilojen peltoalan kunnittainen keskiarvo on noin 14 hehtaaria. Suurimmat peltoalat ovat Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa ja Oulun eteläpuolisissa kunnissa. Kainuussa tilojen peltoalojen kunnittainen keskiarvo on 9,5 hehtaaria.

Tilojen metsäalat ovat suurimmat läänin itä- ja pohjoisosissa. Pohjois-Pohjanmaalla tilojen metsäalan kunnittainen keskiarvo on 42 hehtaaria ja Kainuussa 61,5 hehtaaria.

Kuva 37. Maatilojen lukumäärän kehitys eri alueilla 1981-87.

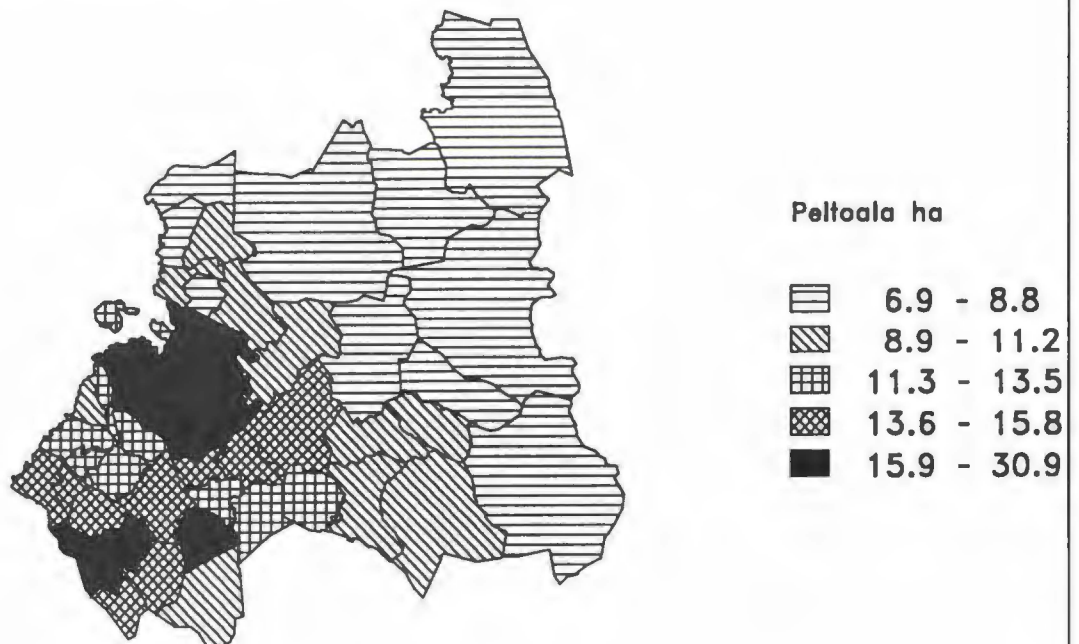
Maatilojen lukumäärä 1981-87

Lähde: MTH/TK/VTKK/MALTIKA 1501

Kuva 38. Maatilojen lukumäärän kehitys Oulun läänissä 1981-87.

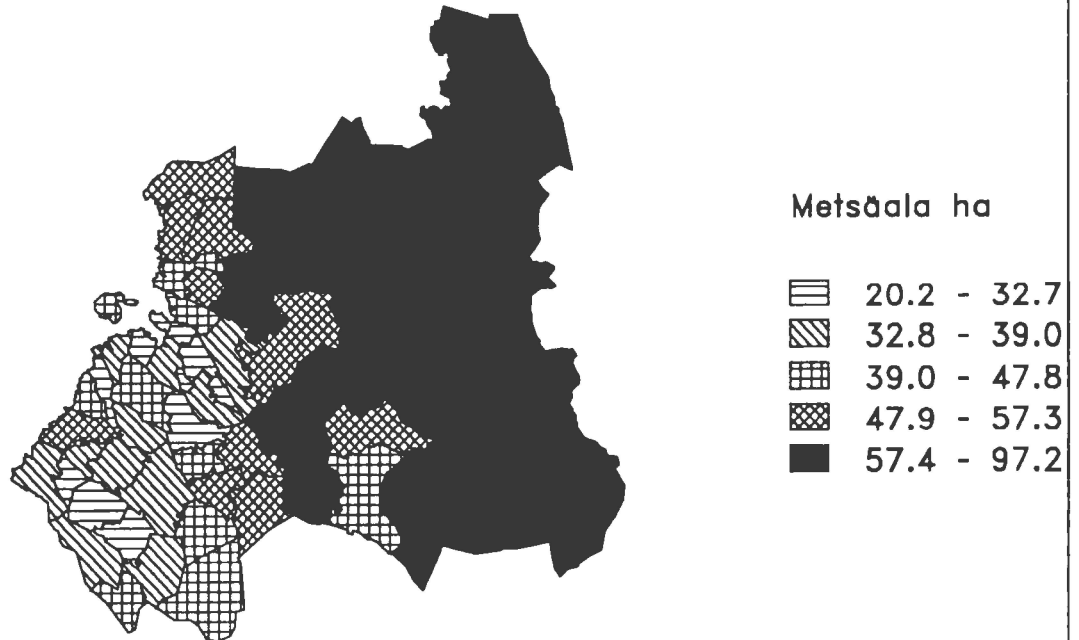
Tilojen keskimääräinen peltoala 1987

Lähde: TK/SVT Maa- ja metsätalous 1989:2

Kuva 39. Tilojen keskimääräinen peltoala kunnittain 1987.

Tilojen keskimääräinen metsäala 1987

Lähde: TK/SVT Maa- ja metsätalous 1989:2

Kuva 40. Tilojen keskimääräinen metsäala kunnittain 1987.

Maidonlähettäjien lukumäärä on vähentynyt vuosina 1983-87 17 %:a koko Oulun läänissä. Vuonna 1987 maidonlähettäjien lukumäärä oli runsaat 8 800. Tämä on noin 14,5 %:a koko maan maidonlähettäjien määrästä. Kainuussa on noin neljännes Oulun läänin maidonlähettäjistä.

Maidontuotanto on vuosina 1983-87 vähentynyt noin 2 %:a. Varsinaisesti vähennystä on tapahtunut vasta vuoden 1986 jälkeen, kun tuotanto vuosikymmenen alkupuolella vielä lisääntyi. Litramääräisesti Oulun läänin maidontuotanto oli noin 15 %:a koko maan maidontuotannosta vuonna 1987.

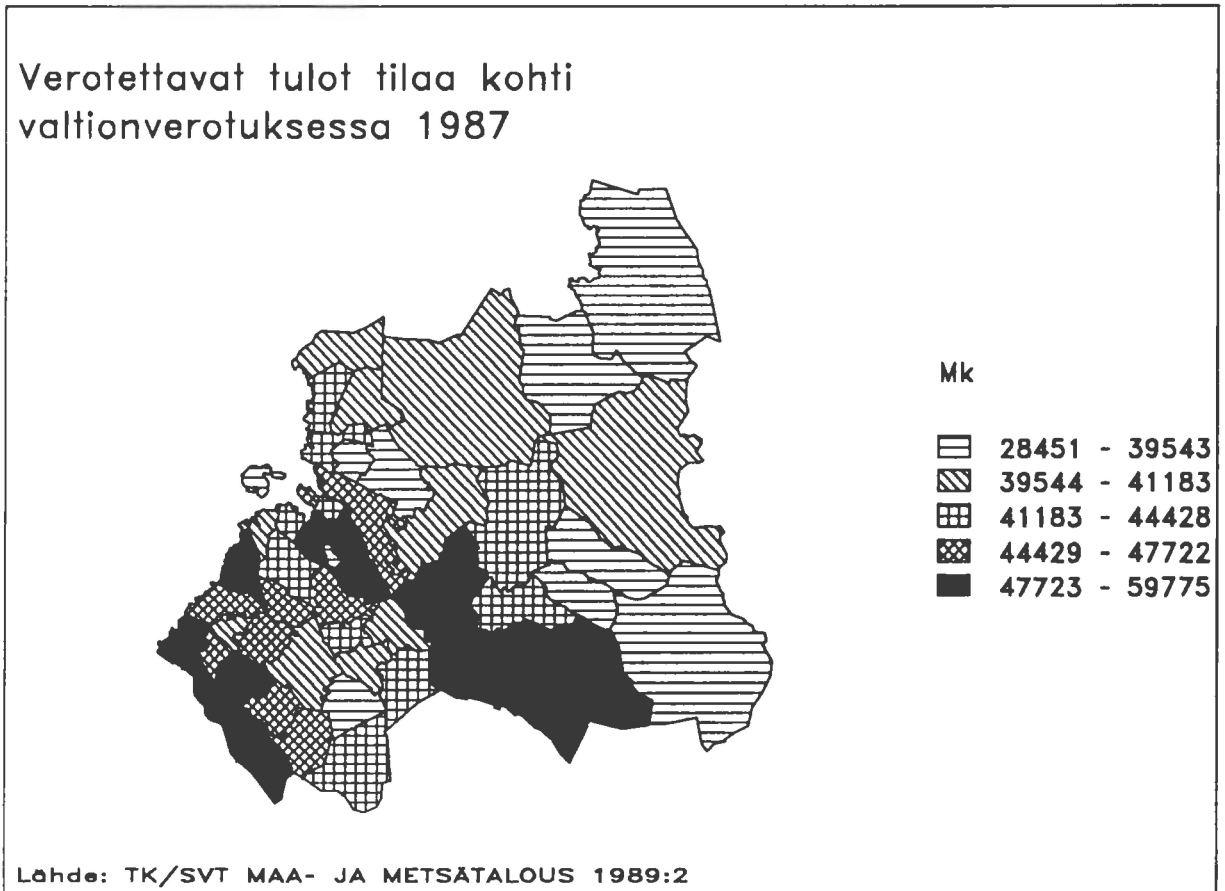
Kunnittain tarkasteltuna suurimmat maidontuotantoalueet sijaitsevat läänin itä- ja eteläosissa. Pohjois-Pohjanmaan maidontuotannon kunnittainen keskiarvo oli vuonna 1987 7,5 milj. litraa. Suurimman tuotannon kunnat olivat Pohjois-Pohjanmaan eteläiset kunnat sekä pohjoisessa Pudasjärvi ja Kuusamo. Kainuussa maidontuotannon kunnittainen keskiarvo oli vuonna 1987 8,3 milj. litraa.

Naudanlihan tuotanto on 1980 -luvun aikana lisääntynyt. Tuotanto on vuodesta 1983 vuoteen 1987 kasvanut noin 18 %:a koko läänissä.

Maatilatalouden kehittämisrahaston lainoitus (lainoituskohteet yhteensä) on Oulun läänissä vähentynyt 1980 -luvun puolivälin jälkeen. Oulun läänin saama lainoitus oli vuonna 1987 noin 116 milj.mk, mikä on 16 %:a koko maassa

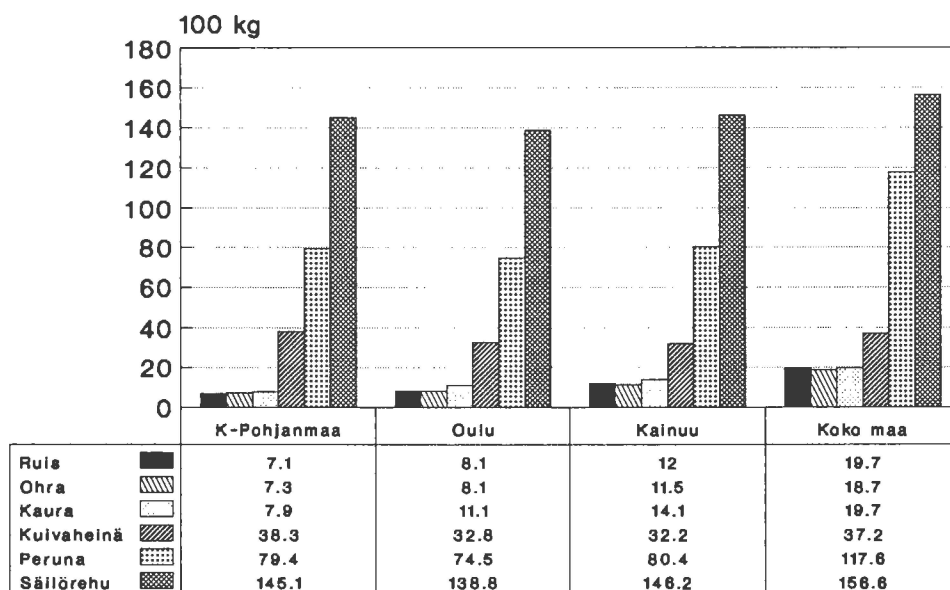
annetuista maatilatalouden kehittämisrahaston lainoista.

Verotettavat tulot tilaa kohti vaihtelevat noin 30 000 - 60 000 markan välillä. Suurimmat tulot tilaa kohti ovat läänin etelä- ja länsiosien kunnissa ja alhaisimmat tulot itä- ja pohjoisosien kunnissa.

Kuva 41. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa kunnittain 1987.

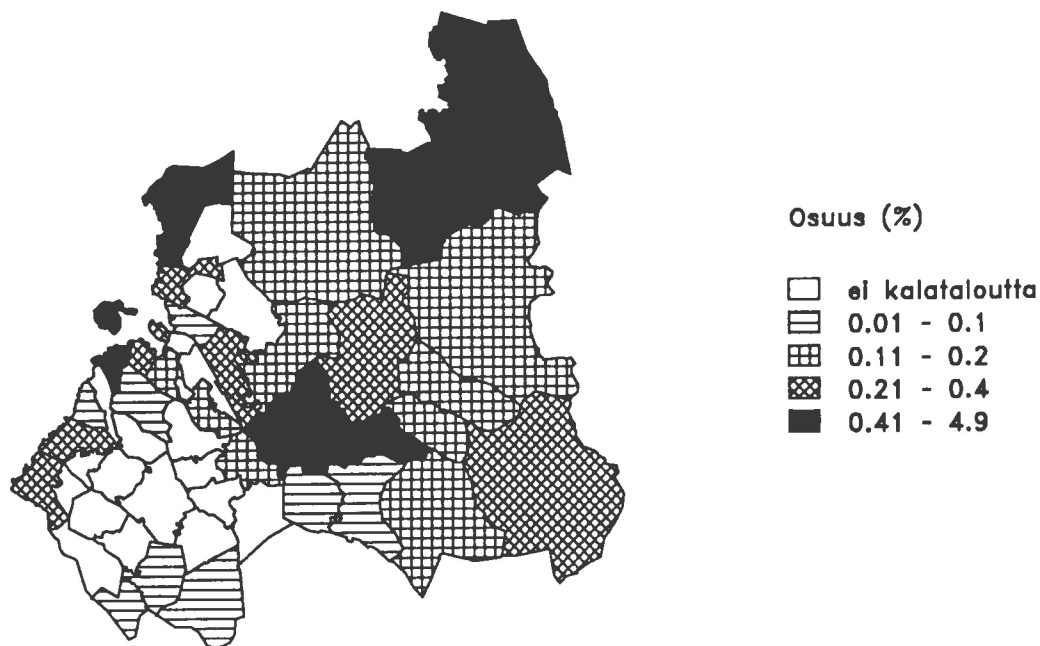
Eräiden viljelykasvien ha-sadot alueittain 1987

Lähde: MTH/SVT MAA- JA METSÄTALOUS 1988:3

Kuva 42. Viljelykasvien hehtaarisadot eri alueilla 1987.

Kalatalouden työllistävyys kunnittain 1985 Osuus työllisestä työvoimasta

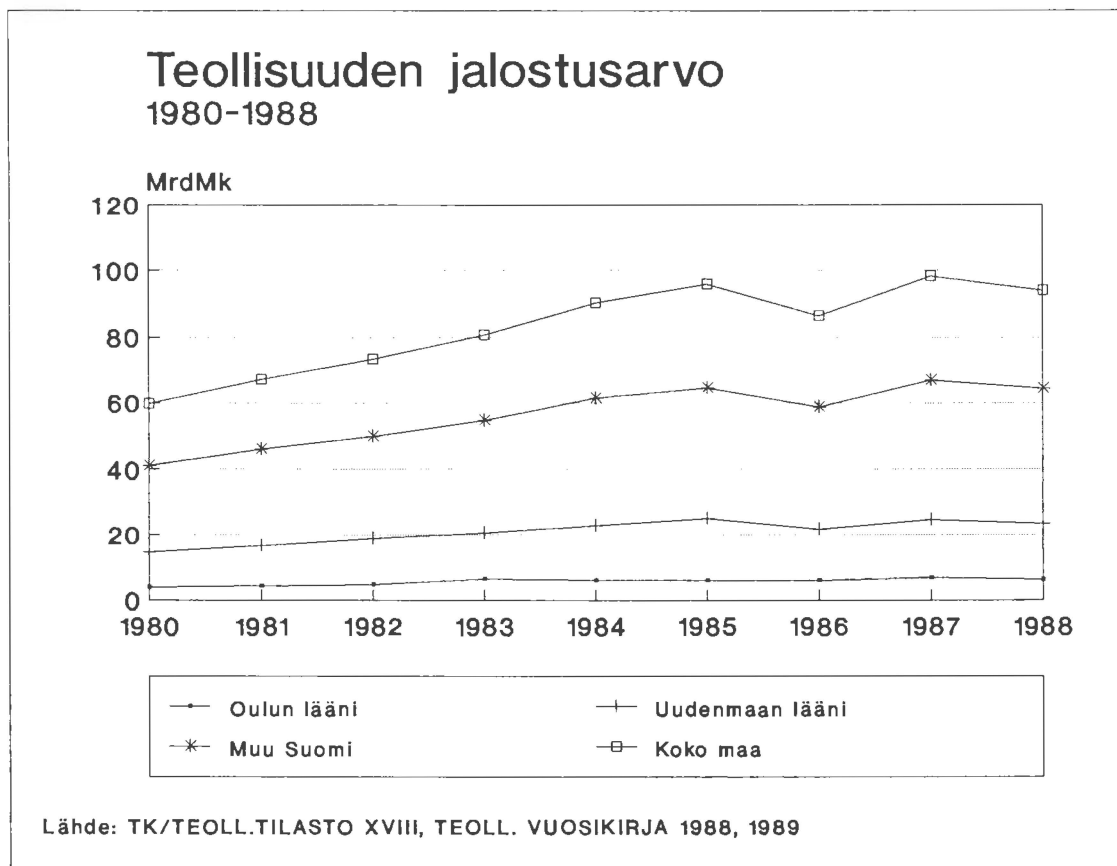
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1768

Kuva 43. Kalatalouden työllistävyys kunnittain 1985.

JALOSTUSELINKEINOT

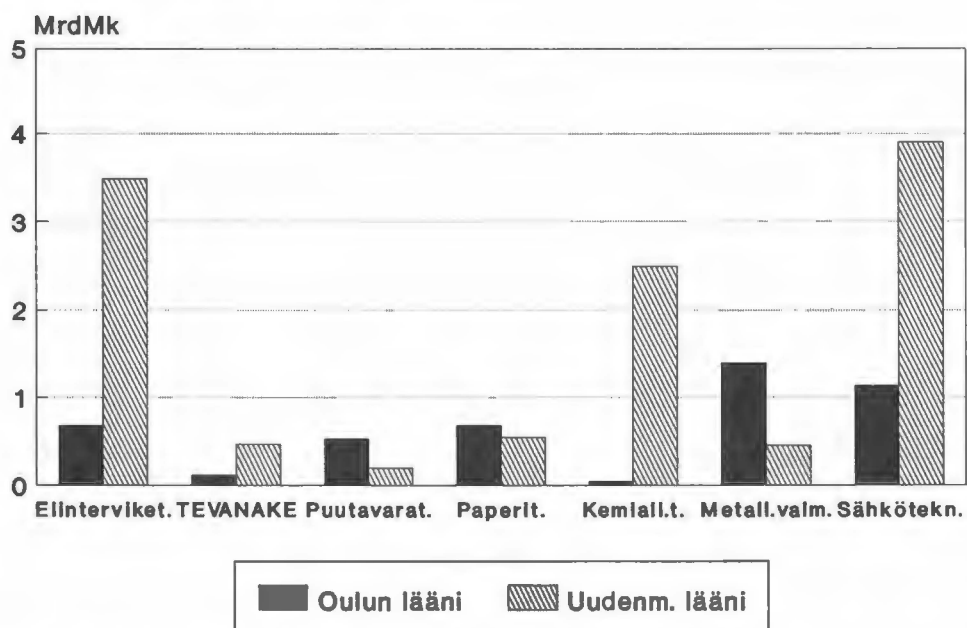
Teollisuuden jalostusarvo on noussut Suomessa vuodesta 1980 tasaisesti vuoteen 1985, jonka jälkeen kasvu on vaihdellut ja jäänyt vuonna 1988 vuoden 1985 tasolle. Oulun läänissä teollisuuden jalostusarvo on noussut huomattavasti hitaammin kuin koko maassa.

Uuden toimialaluokituksen (TOL 1988) mukaan tarkasteltuna teollisuuden jalostusarvo on vuonna 1988 Oulun läänissä suurin metallien valmistuksessa ja Uudenmaan läänissä sähköteknisten tuotteiden ja instrumenttien valmistuksessa. (Kuvassa ovat mukana teollisuuden tärkeimmät pääryhmät uuden toimialaluokituksen mukaan). Metsäteollisuuden tuotteiden valmistus on jaettu puutavara- ja paperituotteiden valmistukseen. Metalliteollisuuden pääryhmästä mukana ovat metallien valmistus ja sähköteknisten tuotteiden ja instrumenttien valmistus.

Kuva 44. Teollisuuden jalostusarvon kehitys eri alueilla 1980-88.

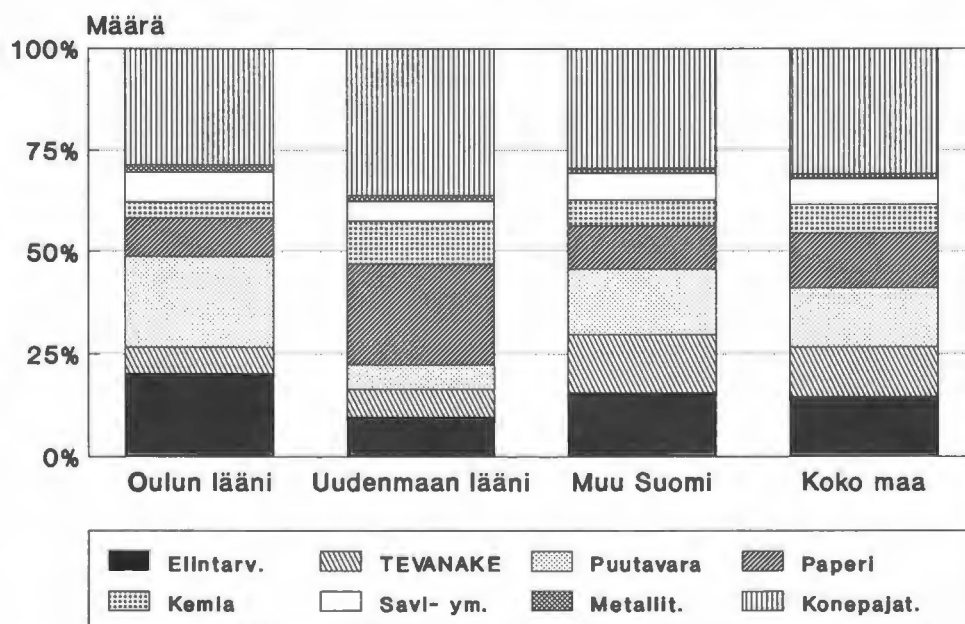
Teollisuuden jalostusarvo toimialoittain Oulun lääni 1988

Lähde: TK/SVT TEOLLISUUS 1989:15

Kuva 45. Jalostusarvo teollisuustoimialoittain Oulun läänissä 1988.

Teollisuuden toimipaikat toimialoittain 1987

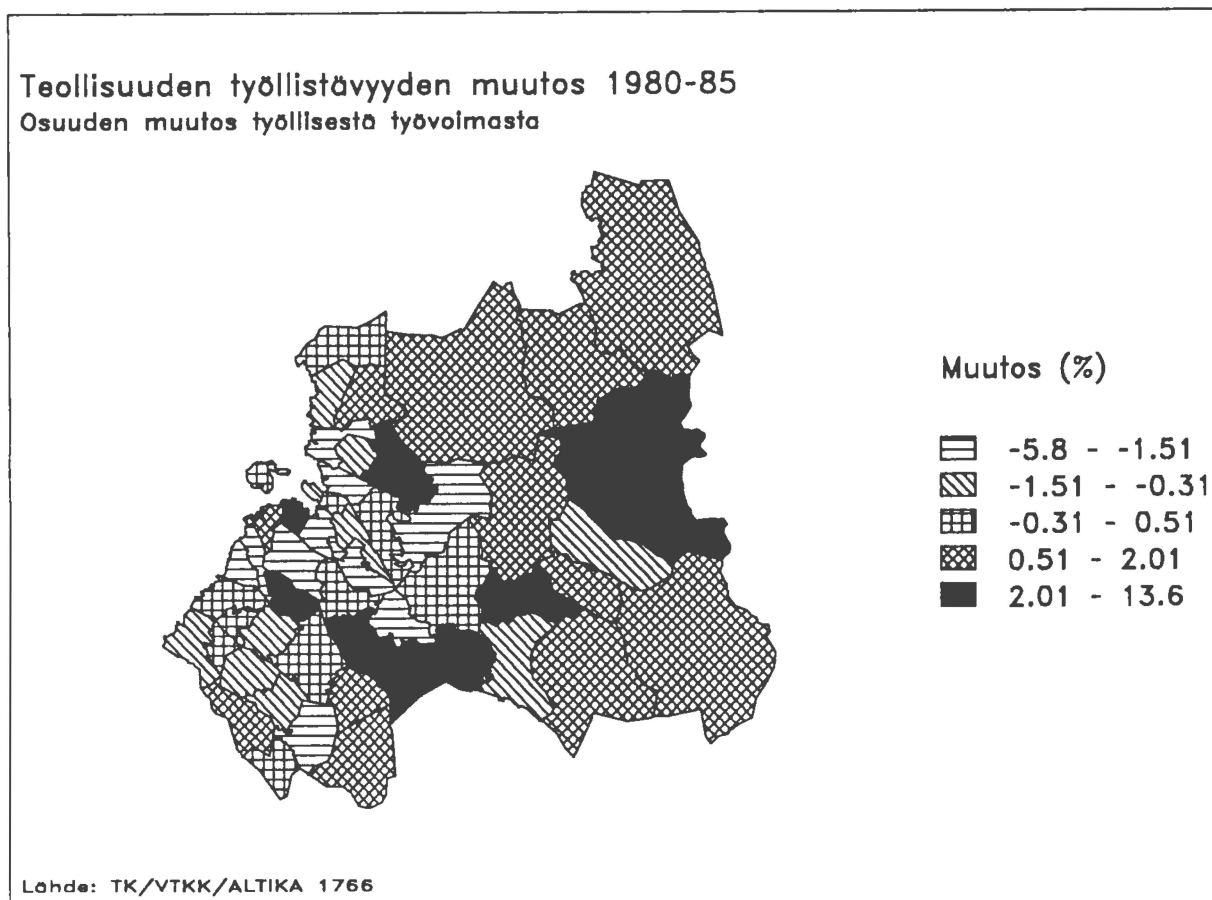
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1601

Kuva 46. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain eri alueilla 1987.

Oulun läänissä on elintarviketeollisuuden ja puutavara-teollisuuden (vanha toimialaluokitus TOL 1979) toimipaikkojen suhteellinen osuus vuonna 1987 huomattavasti suurempi kuin Uudenmaan läänissä, jossa paperiteollisuuden toimipaikkojen osuus on suurempi kuin muualla maassa.

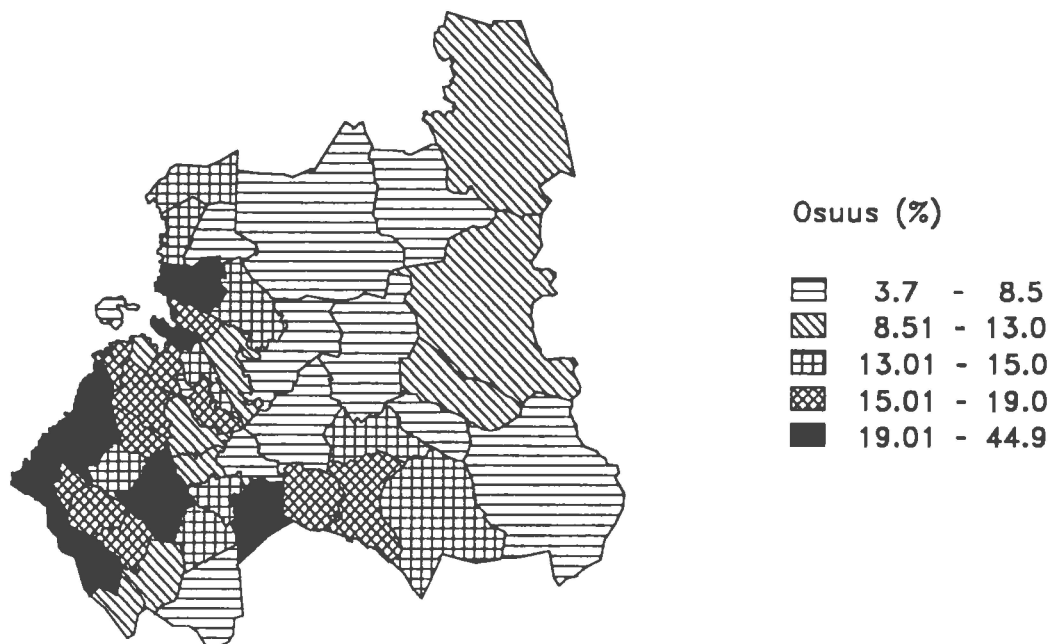
Teollisuudessa työskentelevien osuus työllisestä työvoimasta on kasvanut 1980-1985 eniten Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa. Kuitenkin teollisuuden työllistävyys on vielä suurinta Pohjois-Pohjanmaan rannikko- ja lounaisosissa.

Elintarviketeollisuuden osuus työllisestä työvoimasta on kasvanut eniten Oulun läänin keskiosissa sekä Kuusamossa ja Sotkamossa.

Kuva 47. Teollisuuden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

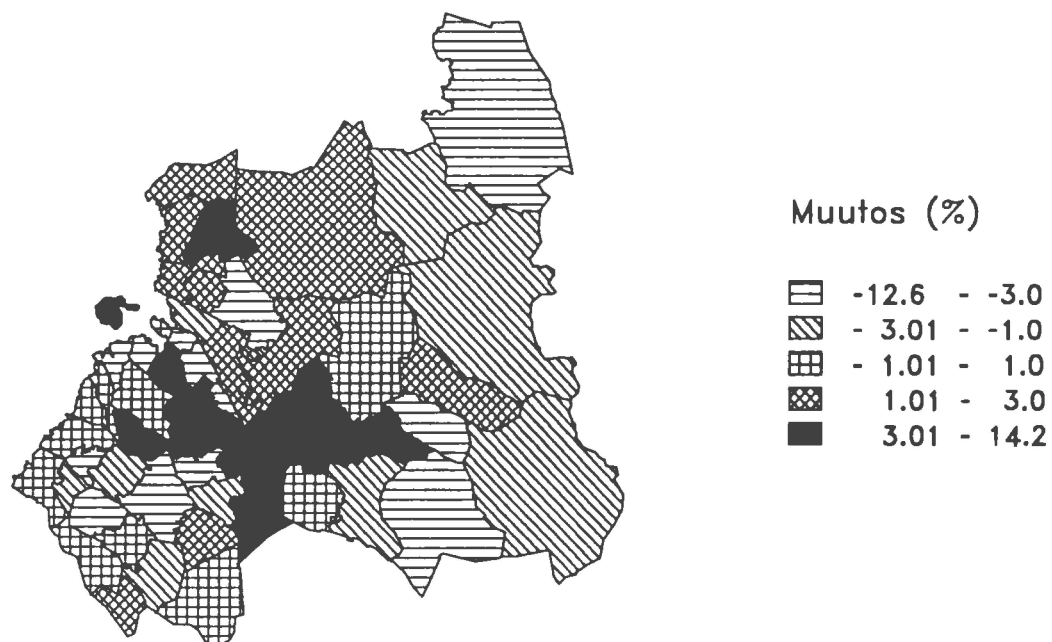
Teollisuuden työllistävyys alueittain 1985
Osuus työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 48. Teollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.

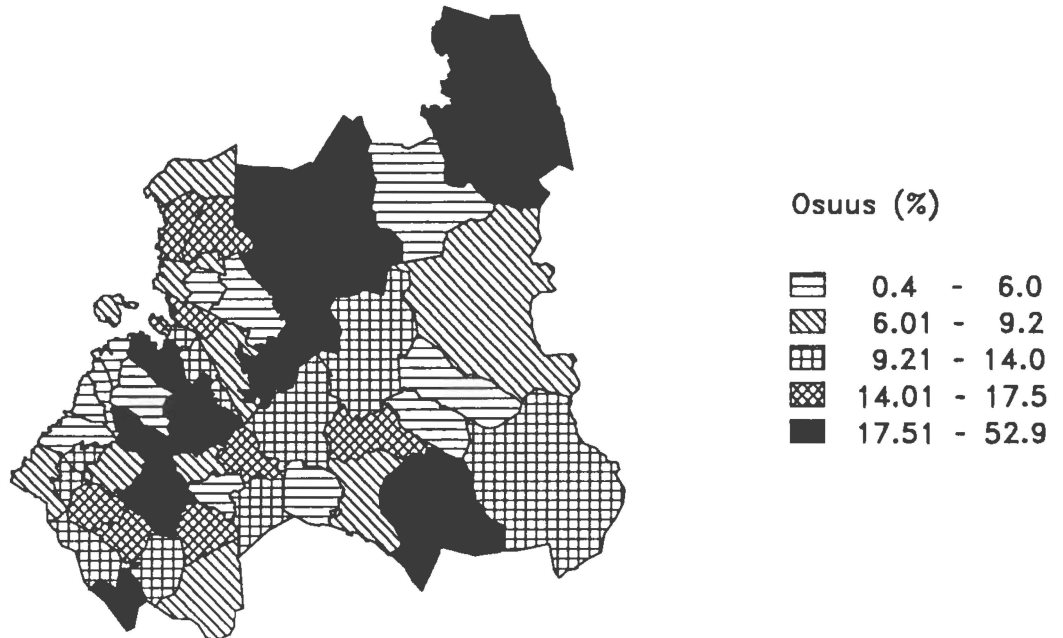
Elintarviketeollisuuden työllistävyden muutos 1980-85
Osuiden muutos teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 49. Elintarviketeollisuuden työllistävyden muutos kunnittain 1980-85.

Elintarviketeollisuuden työllistävyys 1985
Osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta

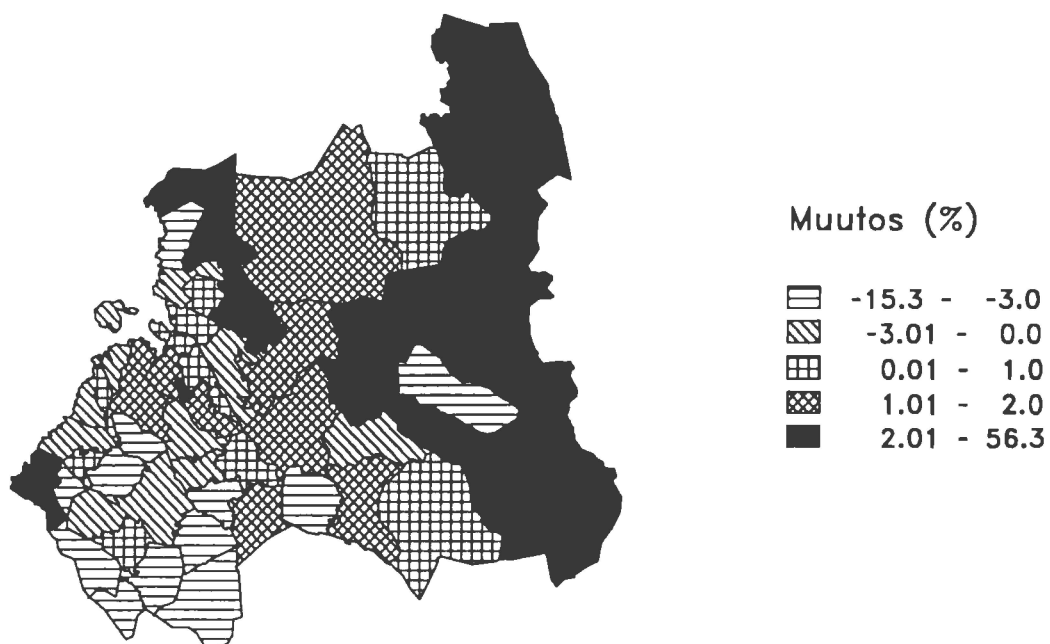
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 50. Elintarviketeollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.

Tekstiili-, vaate-, nahka-, ja kenkäteollisuuden (TEVANAKE) osuus työllisestä työvoimasta on kasvanut vuosina 1980-1985 eniten Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaan koillis- ja keskiosissa. Sitä vastoin TEVANAKEN osuus työllistävästä työvoimasta on pienentynyt eniten Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa. Kuitenkin vuonna 1985 TEVANAKEN osuus työllisestä työvoimasta on suurinta Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa ja pohjoisrannikon kunnissa. Kainuun seutu-kaavaliiton alueella TEVANAKEN työllistävyys on suurinta Kainuun keskiosissa.

Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyys on Oulun läänin useimmassa kunnassa vähentynyt vuosina 1980-1985. Kasvua on tapahtunut Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa ja Kainuussa Hyrynsalmella ja Suomussalmella. Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta on kuitenkin vielä suurta Oulun läänissä. Suurimmat suhteelliset osuudet ovat Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaan pohjoisosissa.

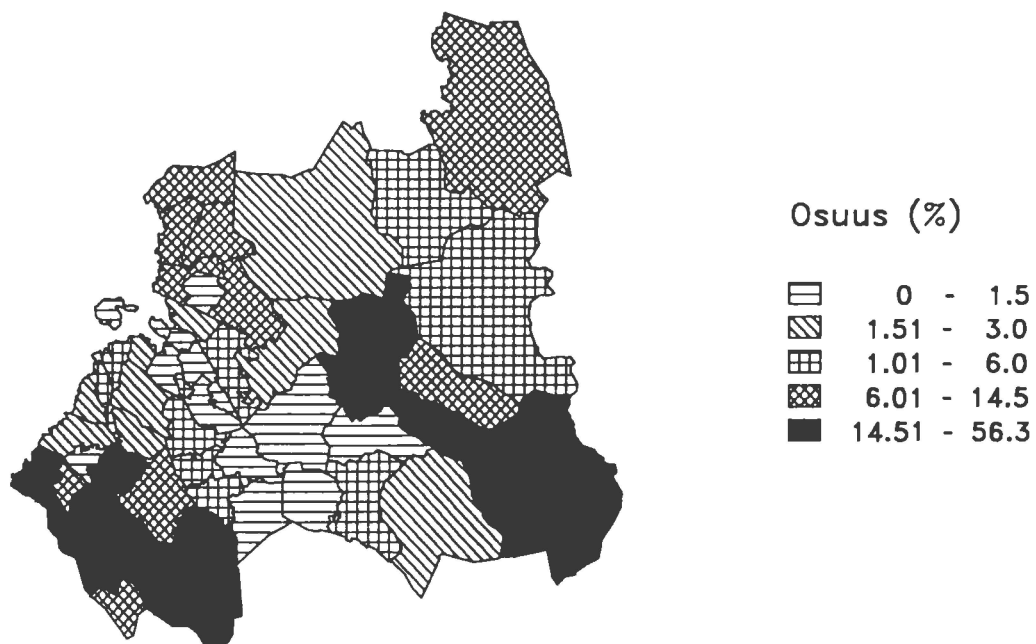
TEVANAKE-teollisuuden työllistävyyden muutos 1980-85
Osuuden muutos teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 51. TEVANAKE -teollisuuden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

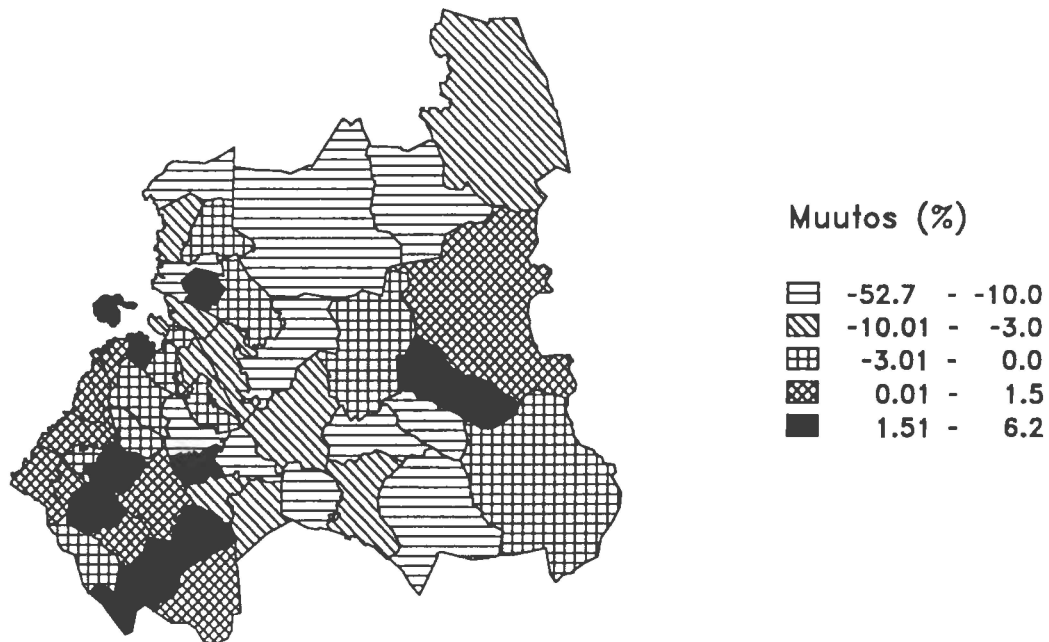
TEVANAKE-teollisuuden työllistävyys 1985
Osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 52. TEVANAKE -teollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.

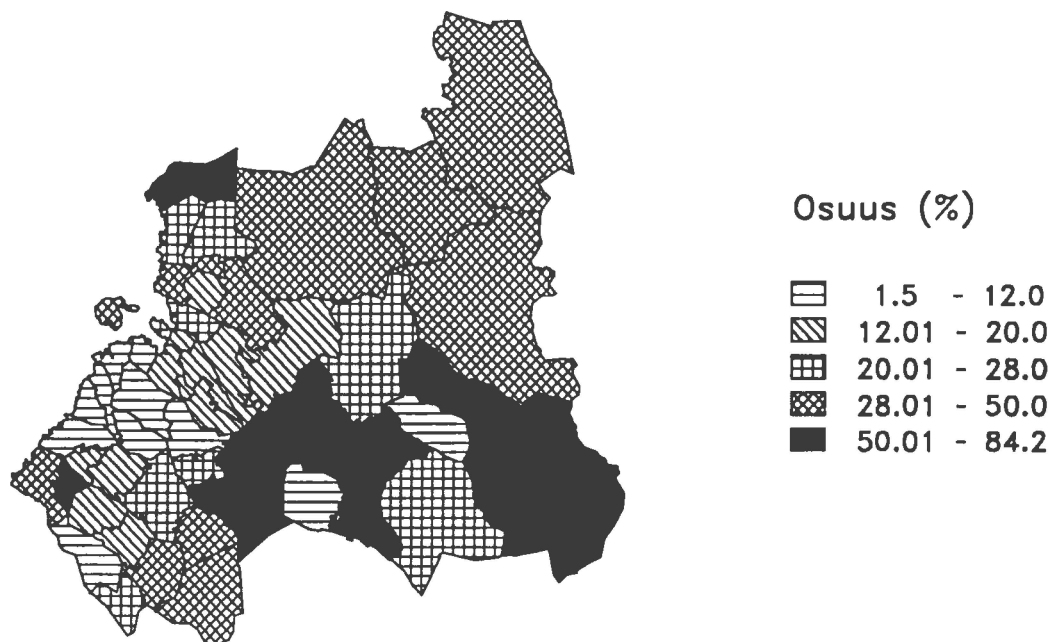
Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyyden muutos 1980-85
Osuuden muutos teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 53. Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyys 1985
Osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta

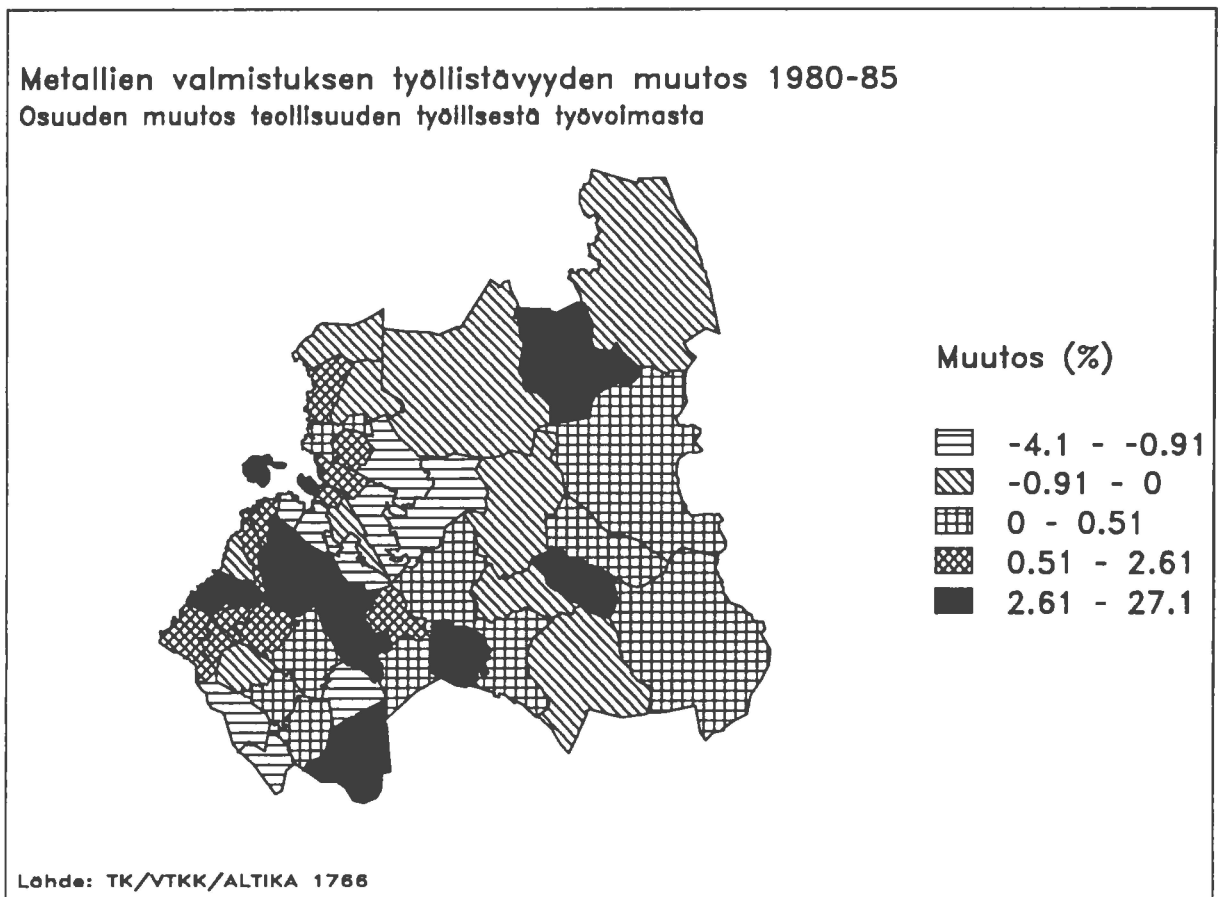
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 54. Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.

Metallien valmistuksen osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta on kasvanut Kainuun itäosissa ja Pohjois-Pohjanmaan rannikkokunnissa ja vähentynyt lähinnä läänin keskiosissa. Vuonna 1985 metallien valmistuksen työllistävyys on suurinta Kainuun itäosissa ja Pohjois-Pohjanmaan keski- ja eteläosissa.

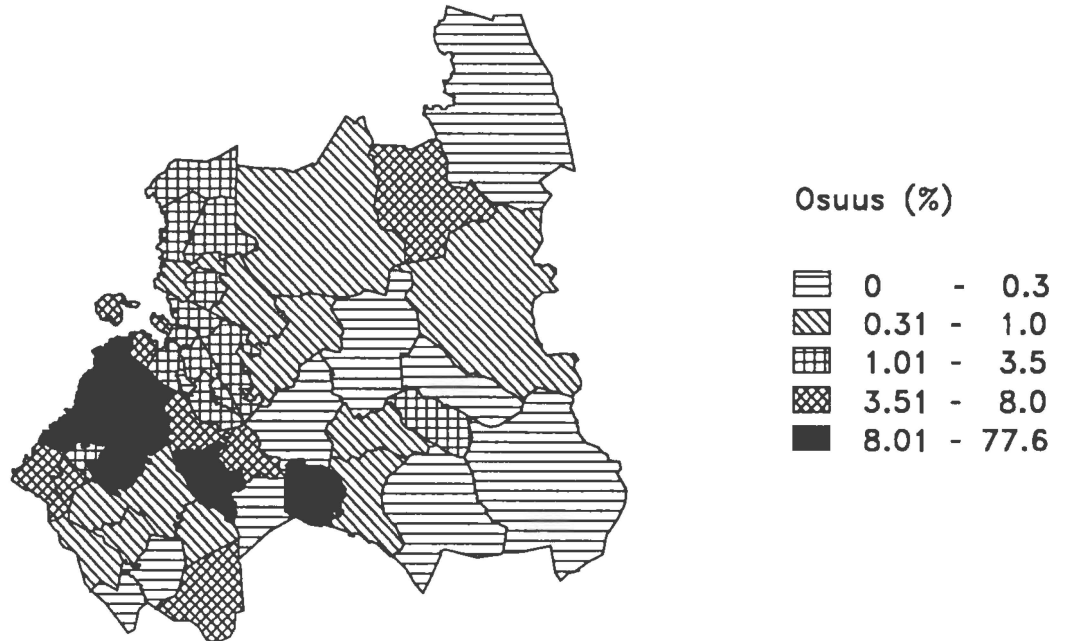
Muutokset kemian teollisuuden työllistävyydessä ovat Oulun läänissä pieniä. Kasvua on tapahtunut Kainuun länsiosissa ja muutamissa Pohjois-Pohjanmaan kunnissa. Suurinta kemian teollisuuden työllistävyys vuonna 1985 oli Pohjois-Pohjanmaan keskiosissa.

Metalli- ja konepajateollisuuden osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta on Oulun läänissä suuri, varsinkin Oulun ympäristökunnissa. Sitä vastoin metallien valmistuksen työllistävyys on keskittynyt Raahen ympäristökuntiin sekä Piippolaan, Pulkkilaan ja Vuolijoelle.

Kuva 55. Metallien valmistuksen työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

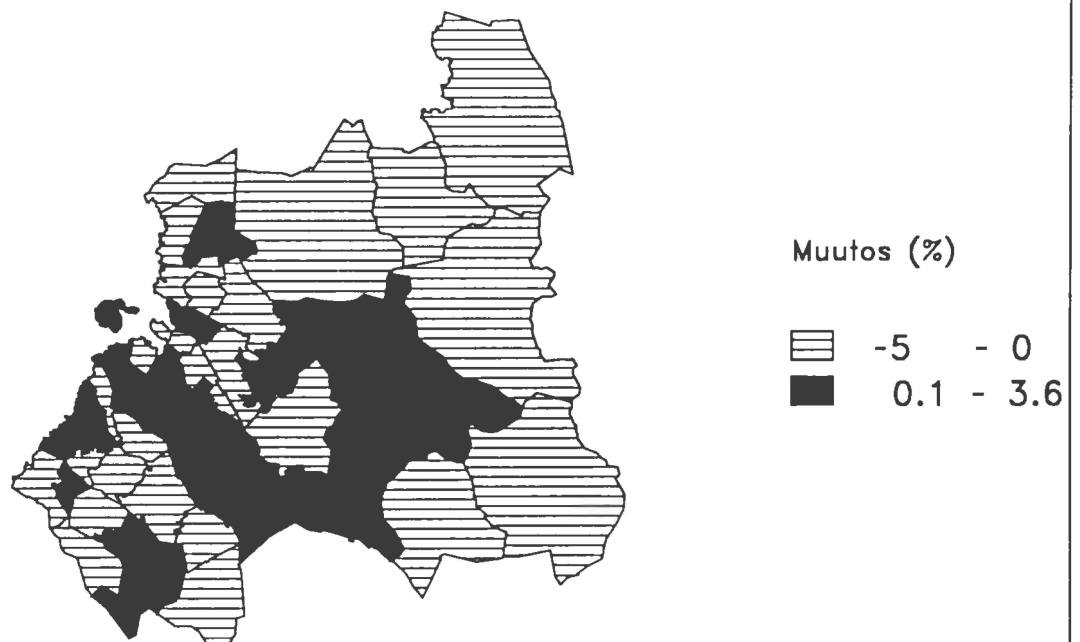
Metallien valmistuksen työllistävyys 1985
 Osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 56. Metallien valmistuksen työllistävyys kunnittain 1985.

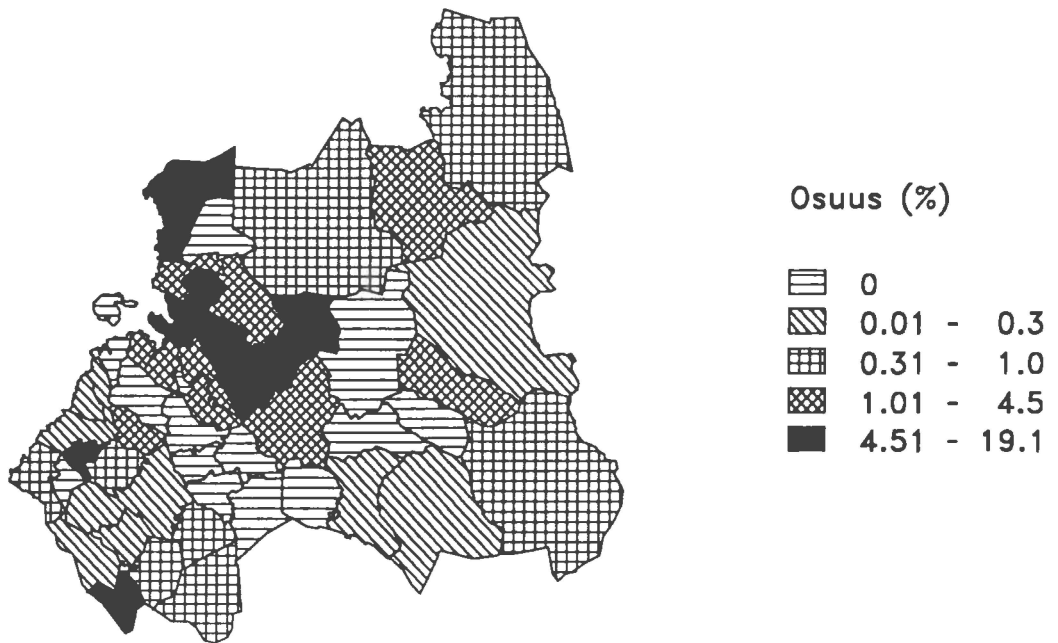
Kemian teollisuuden työllistävyden muutos 1980-85
 Osuuden muutos teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 57. Kemian teollisuuden työllistävyden muutos kunnittain 1980-85.

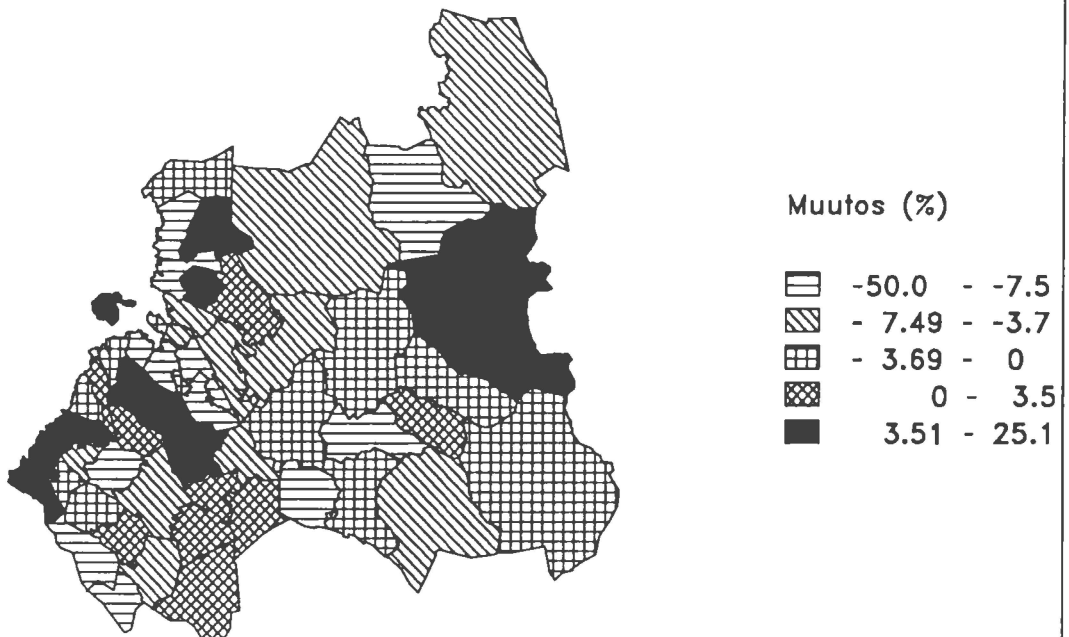
Kemian teollisuuden työllistävyys 1985
Osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 58. Kemian teollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.

Metalli- ja konepajateollisuuden työllistävyiden muutos 1980-85
Osuuden muutos teollisuuden työvoimasta

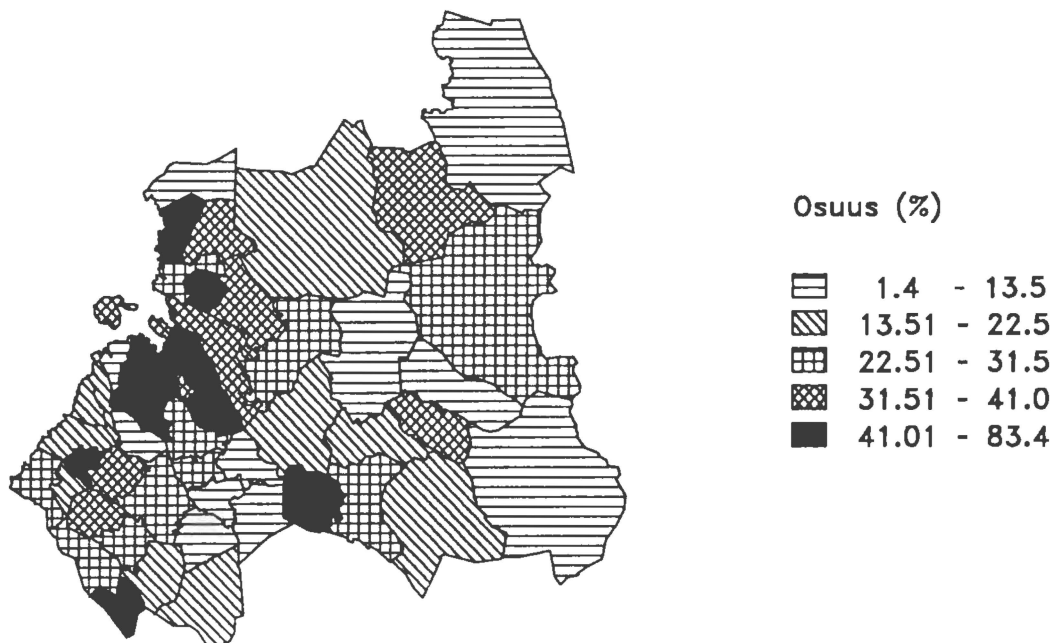

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 59. Metall- ja konepajateollisuuden työllistävyiden muutos kunnittain 1980-85.

Metalli- ja konepajateollisuuden työllistävyys 1985

Osuus teollisuuden työllisestä työvoimasta

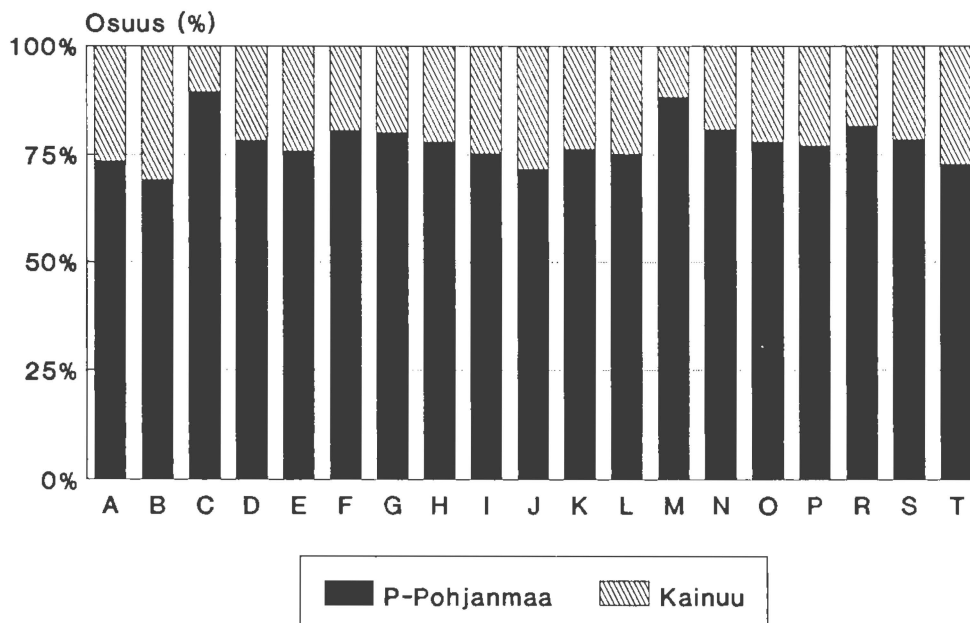

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 60. Metall- ja konepajateollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.

Toimipaikat toimialoittain 1988

Pohjois-Pohjanmaa ja Kainuu

Lähde:TK/YRITYS- JA TOIMIPAIKKAREKISTERI

Kuva 61. Toimipaikat toimialoittain (TOL 1988) Oulun läänissä 1988. A= maatalous, kala- ja riistalous,

B= metsätalous, C= kaivos- ja kaivannaistoiminta, D= teollisuus, E= energia ja vesihuolto, F= rakentaminen, G= kauppa, H= majoitus- ja ravitsemistoiminta, I= kuljetus, J= tietoliikenne, K= rahoitus- ja vakuutustoiminta, L= kiinteistö-, puhtaus- ja vuokrauspalvelut, M= tekninen palvelu ja palvelut liike-elämälle, N= julkinen hallinto ja maanpuolustus, O= koulutus ja tutkimus, P= terveys- ja sosiaalipalvelu, R= virkistys- ja kulttuuripalvelu, S= järjestö- ja uskonnollinen toiminta, T= muut palvelut

PALVELUELINKEINOT

Palveluelinkeinojen merkitys työllistäjänä ja alueen tuotannon osatekijänä on jatkuvasti kasvamassa. Palveluelinkeinojen tuotannon kasvu on ollut voimakasta myös Oulun läänissä. Muihin alueisiin verrattuna on Oulun läänissä ollut suhteellisesti tärkeämpää julkisen sektorin ja henkilökohtaisten palvelujen osuus palveluelinkeinojen tuotannosta. Sen sijaan rahoitus- ja vakuutustoiminnan tuotto on ollut koko maahan ja erityisesti Uudenmaan läänin verrattuna alhaisempaa.

Oulun läänissä palveluelinkeinojen työllistävyys vaihtelee huomattavasti kunnittain. Oulussa ympäristökuntineen sekä Kajaanissa palveluelinkeinojen työllistävä vaikutus on selvästi suurempi kuin muissa kunnissa. Vuodesta 1980 vuoteen 1985 mennessä ovat palveluelinkeinot kasvattaneet osuuttaan työllisestä työvoimasta kaikissa Oulun läänin kunnissa. Merkittäväntä palveluelinkeinojen työpaikkojen lisäys on ollut sellaisilla alueilla, joissa palveluelinkeinot eivät aikaisemmin ole olleet vahvasti edustettuina.

Palveluelinkeinot on jaettu seuraavasti: 1. kaupan elinkeinoihin, 2. rahoituksen, vakuutuksen, kiinteistötoiminnan sekä liike-elämää palveleviin elinkeinoihin, 3. ravitsemis- ja majoituselinkeinoihin sekä 4. julkisen sektoriin.

1. Kaupan elinkeinojen voimakkaita keskittymiä on erityisesti Pohjois-Pohjanmaan eteläosissa. Muutos vuodesta 1980 vuoteen 1985 osoittaa kaupan elinkeinojen vahvistuneen hyvin harvoissa kunnissa. Pääasiassa kaupan elinkeinojen osuus on kunnissa pienentynyt. Tämänäsuuntaisena kehitys näkyy usein sellaisissa kunnissa, joissa entuudestaan kaupan elinkeinot ovat olleet heikosti edustettuina.

2. Rahoitus- ja vakuutustoiminnan edustavuus on vahvaa erityisesti Oulun seudulla. Kyseisten elinkeinojen työllistävyiden muutos on ollut negatiivista noin 2/5 läänin kunnista.

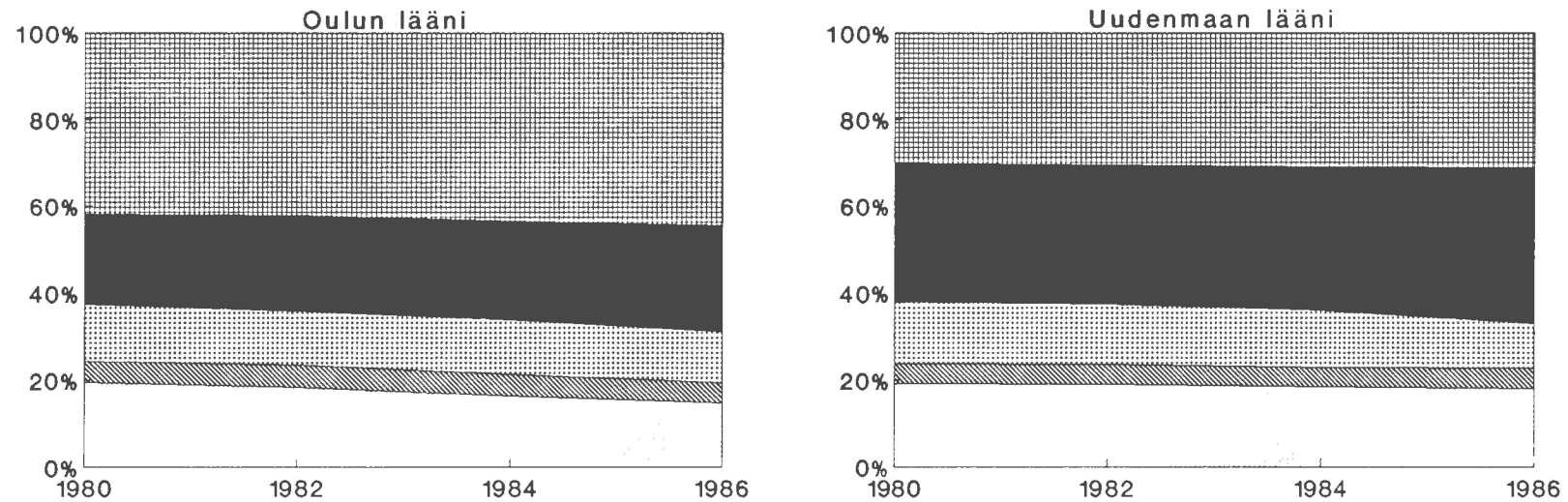
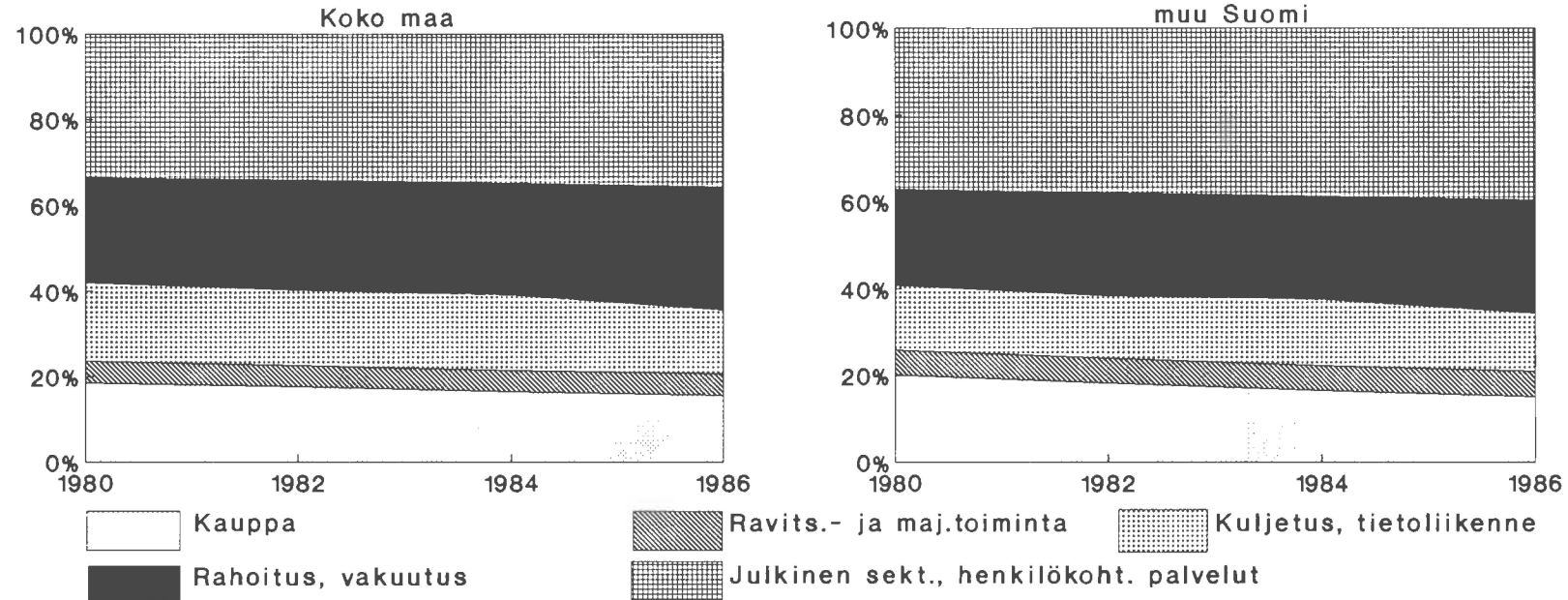
3. Ravitsemis- ja majoituselinkeinot työllistävät Oulun läänissä keskimääräisesti koko maahan verrattuna. Erityisen voimakasta työllistävyys on Koillismaalla ja useissa Kainuun kunnissa. Muutos vuodesta 1980 vuoteen 1985 osoittaa, että alan kasvua on havaittavissa harvoissa

kunnissa. Kasvu on keskittynyt Oulun seuduille ja sen eteläpuolisiin alueisiin.

Majoitusliikkeiden lukumäärä on vuonna 1988 noussut voimakkaasti koko maassa. Nousua on ollut myös Oulun läänissä ja erityisesti Kuusamossa. Vuodekapasiteetti on noussut 1988 erityisesti Kajaanissa ja Kuusamossa, mutta Oulussa sen sijaan laskenut.

4. Keskimäärin puolet palveluelinkeinojen työpaikoista on julkisella sektorilla. Tyypillisesti julkinen sektori on merkittävä työllistäjä nimenomaan maaseutumaisissa, alhaisen taajama-asteen ja alhaisen palveluvarustuksen kunnissa. Lähes kaikissa kunnissa ovat julkisen sektorin työpaikat lisääntyneet tarkasteluaikajaksolla.

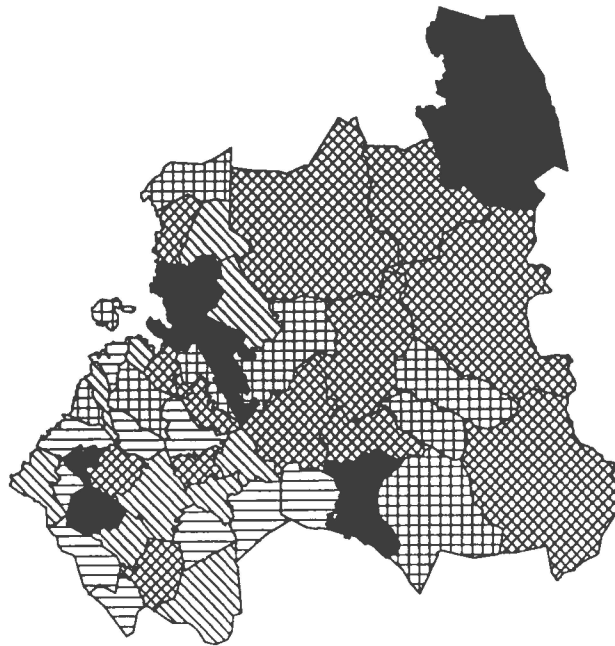
Palveluelinkeinojen kokonaistuotannon jakautuminen

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1403

Kuva 62. Palveluelinkeinojen kokonaistuotannon jakautuminen palvelutoimialoittain eri alueilla 1980-86 .

Palveluelinkeinojen työllistävyys 1985
Osuus työllisestä työvoimasta

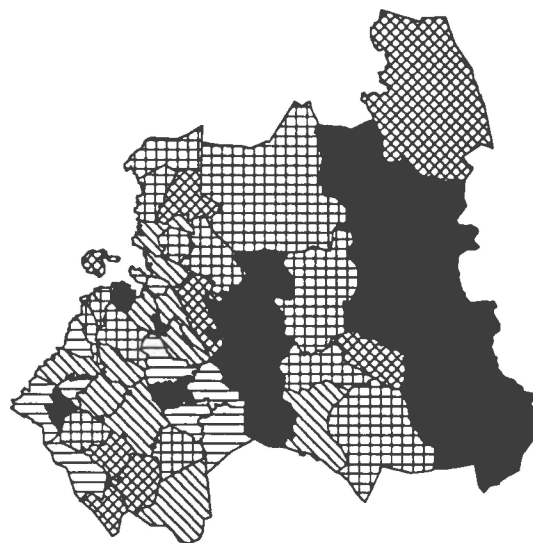
Osuus (%)

	28.1 - 37.0
	37.1 - 41.0
	41.1 - 47.0
	47.1 - 54.0
	54.1 - 73.2

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 63. Palveluelinkeinojen työllistävyys kunnittain 1985.

Palveluelinkeinojen työllistävyyden muutos 1980-85
Osuuden muutos työllisestä työvoimasta

Muutos (%)

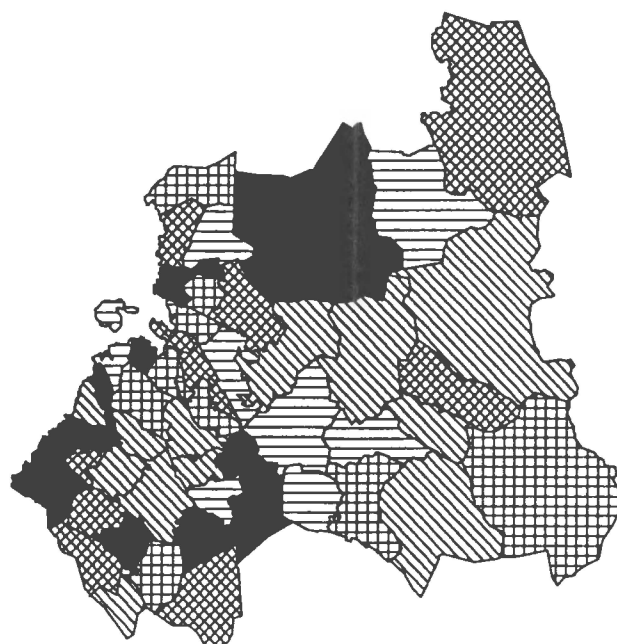
	0.9 - 2.8
	2.81 - 4.0
	4.01 - 5.0
	5.01 - 6.0
	6.01 - 11.7

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 64. Palveluelinkeinojen työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

Kaupan elinkeinojen työllistävyys 1985

Osuus koko palveluelinkeinojen työllistävydestä

Osuus (%)

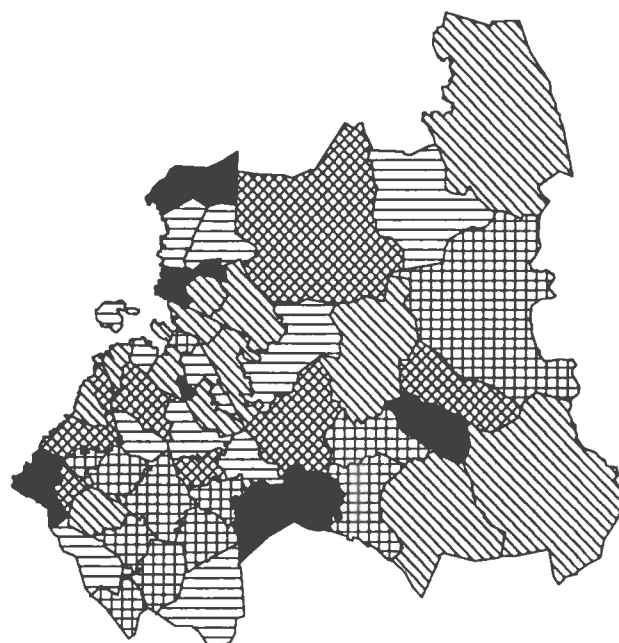
	13.1 - 15.0
	15.01 - 17.5
	17.51 - 18.5
	18.51 - 20.0
	20.01 - 23.7

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 65. Kaupan elinkeinojen työllistävyys kunnittain 1985.

Kaupan elinkeinojen työllistävyuden muutos 1980-85

Osuuden muutos palveluelinkeinojen työllisestä työvoimasta

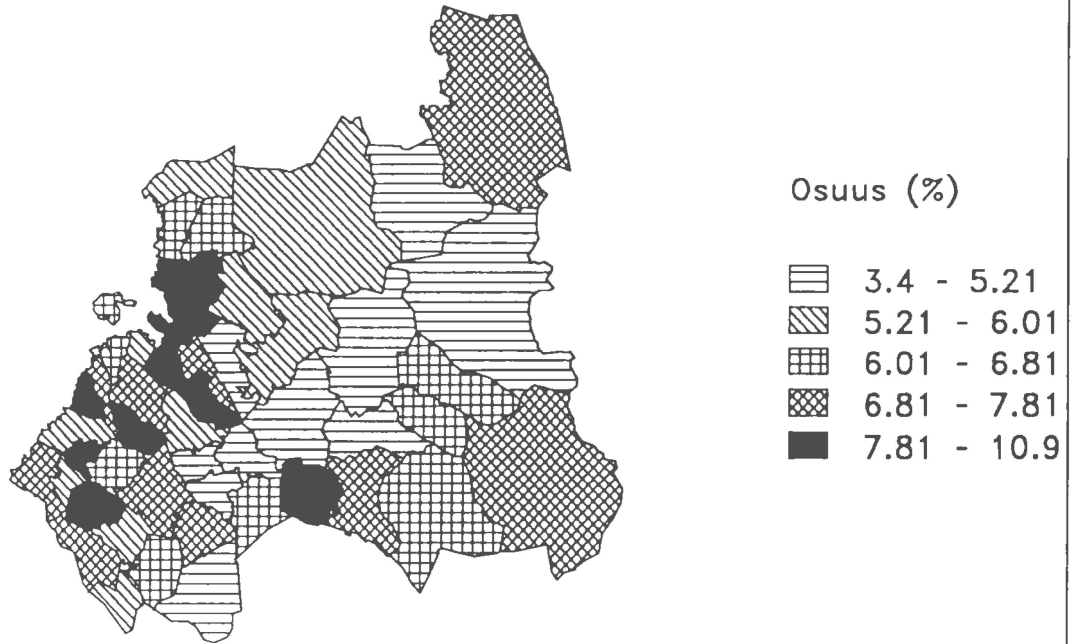
Muutos (%)

	-11.3 - -3.5
	-3.51 - -2.0
	-2.01 - -1.3
	-1.31 - 0.0
	0.01 - 3.8

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 66. Kaupan elinkeinojen työllistävyuden muutos kunnittain 1980-85.

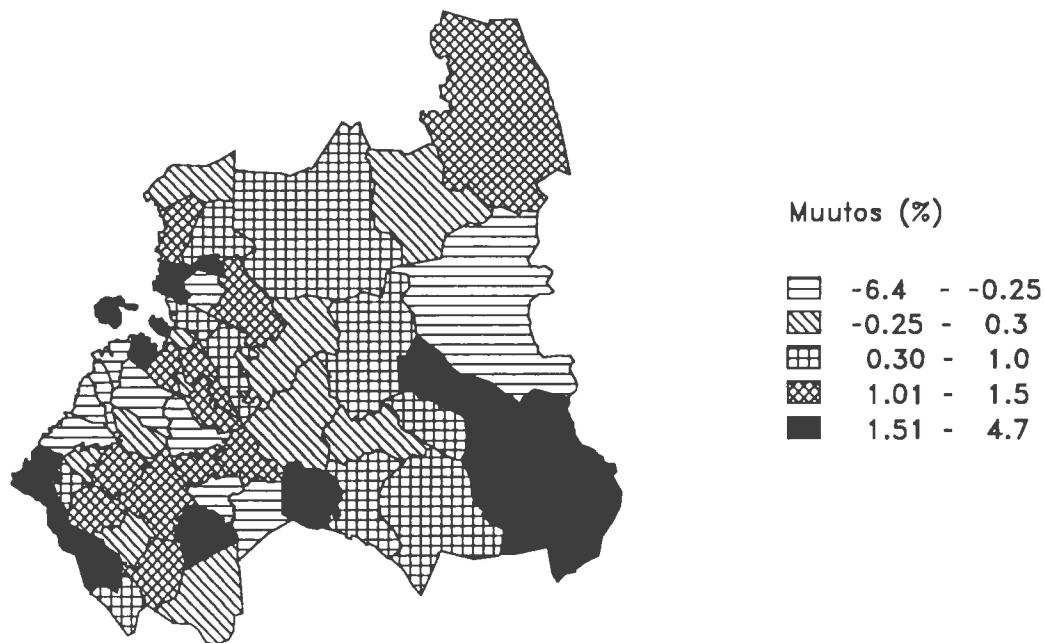
Raholitus-, vakuutus-, kiinteistö- sekä liike-elämää palvelevien elinkeinojen työllistävyys 1985
 Osuus koko palveluelinkeinojen työllistävydestä

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 67. Rahoitus- ja vakuutustoiminnan, kiinteistöpalvelujen sekä liike-elämää palvelevan toiminnan työllistävyys kunnittain 1985.

Rahoitus-, vakuutus-, kiinteistö- sekä liike-elämää palvelevien elinkeinojen työllistävyyden muutos
Muutos osuudessa palveluelinkeinojen työllisestä työvoimasta 1980-85

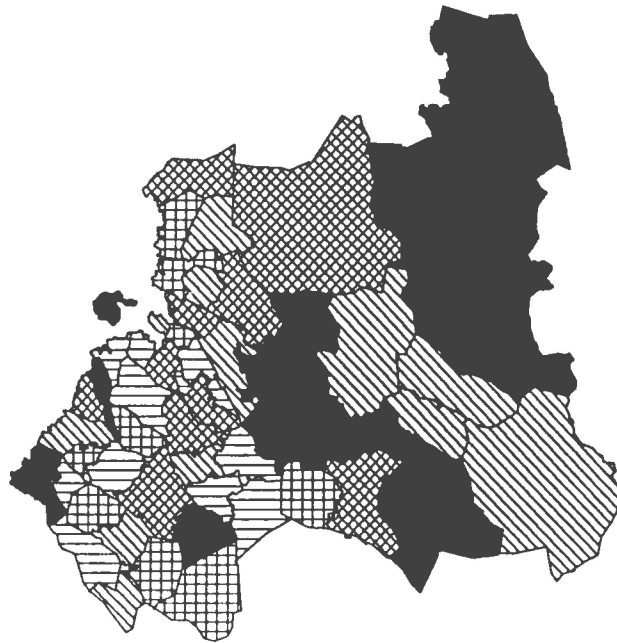

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 68. Rahoitus- ja vakuutustoiminnan, kiinteistöpalvelujen sekä liike-elämää palvelevan toiminnan työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

Ravitsemis- ja majoituselinkeinojen työllistävyys 1985

Osuus palveluelinkeinojen työllisestä työvoimasta

Osuus (%)

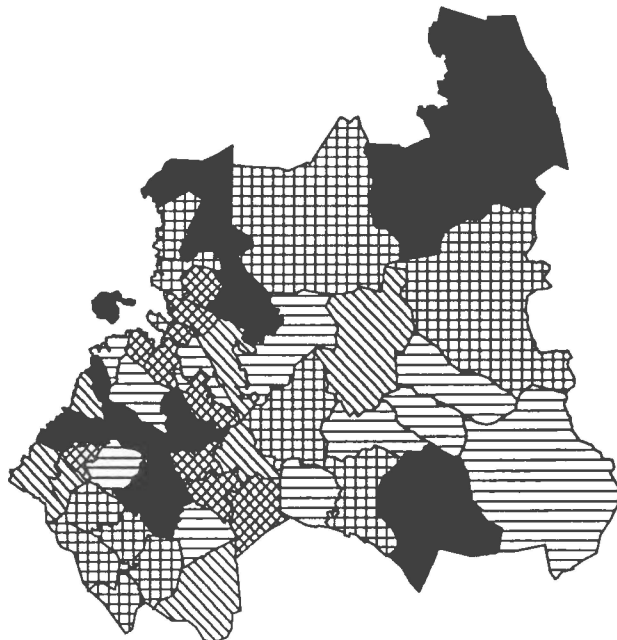
	0 - 2.5
	2.51 - 3.5
	3.51 - 4.3
	4.31 - 4.8
	4.81 - 8.8

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 69. Ravitsemis- ja majoituselinkeinojen työllistävyys kunnittain 1985.

Ravitsemis- ja majoituselinkeinojen työllistävyuden muutos

Osuuden muutos palveluelinkeinojen työllisestä työvoimasta 1980-85

Muutos (%)

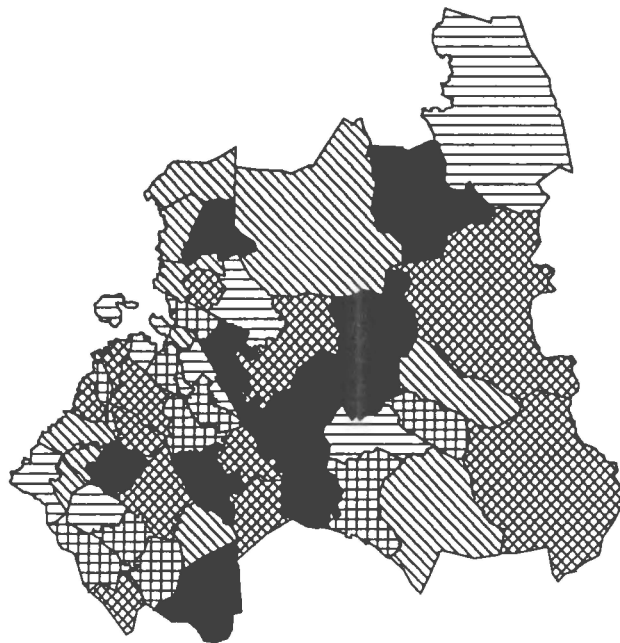
	-6.82 - -1.0
	-1.01 - -0.5
	-0.51 - 0
	0 - 0.7
	0.71 - 2.5

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 70. Ravitsemis- ja majoituselinkeinojen työllistävyuden muutos kunnittain 1980-85.

Julkisen sektorin työllistävyys 1985

Osuus palveluelinkeinojen työllisestä työvoimasta

Osuus (%)

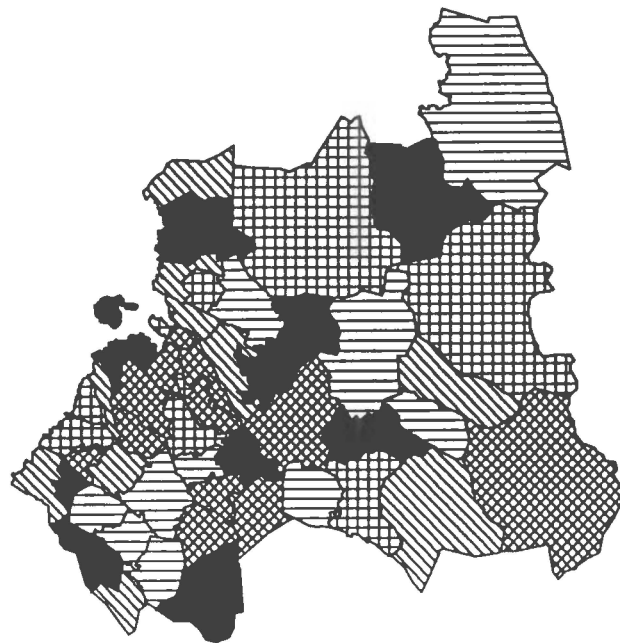
	39.7 - 47.0
	47.01 - 50.0
	50.01 - 52.0
	52.01 - 55.0
	55.01 - 62.2

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 71. Julkisen sektorin työllistävyys kunnittain 1985.

Julkisen sektorin työllistävyyden muutos 1980-85

Osuuden muutos palveluelinkeinojen työllisestä työvoimasta

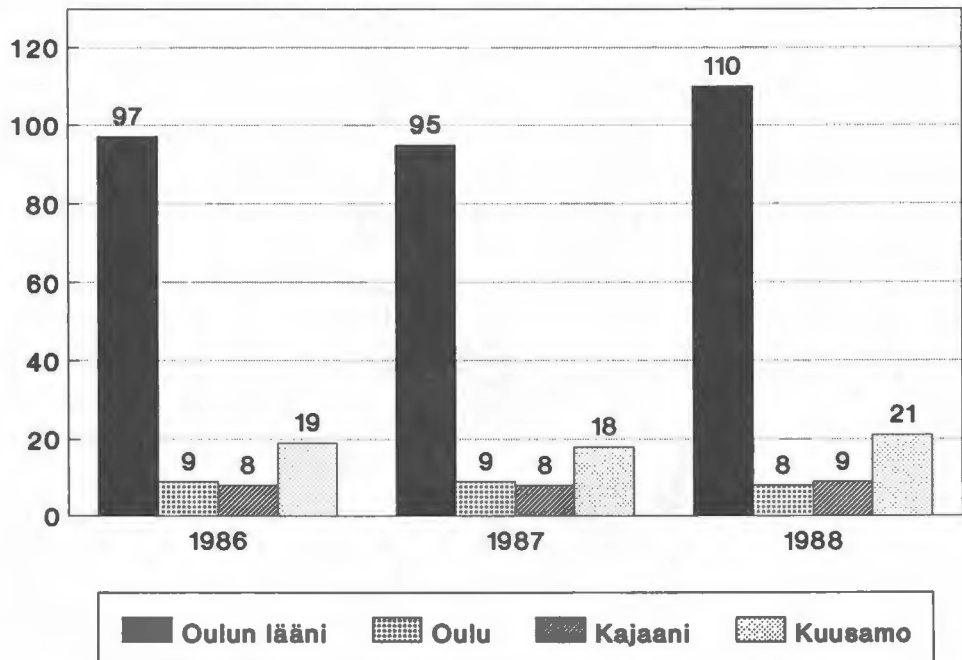
Muutos (%)

	-0.24 - 2.3
	2.31 - 3.3
	3.31 - 4.8
	4.81 - 7.0
	7.01 - 16.0

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1766

Kuva 72. Julkisen sektorin työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.

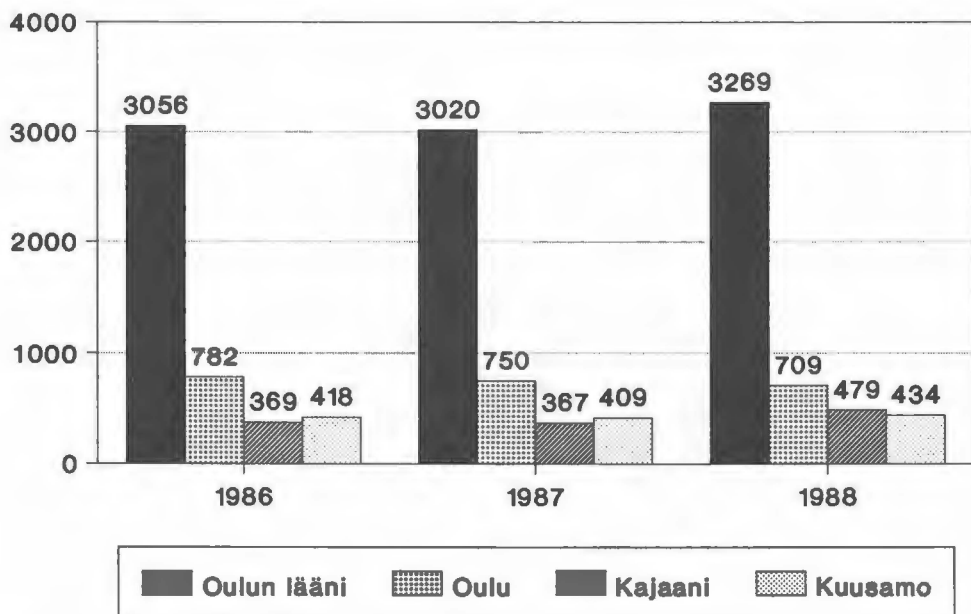
Majoitusliikkeiden lukumäärä 1986-88

Lähde: TK/SVT Maj.liik. kapasit.1986-88

Kuva 73. Majoitusliikkeiden lukumäärän kehitys Oulun läänissä eräissä kunnissa 1986-88.

Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetti 1986-88

Lähde: TK/SVT Maj.liik. kapasit.1986-88

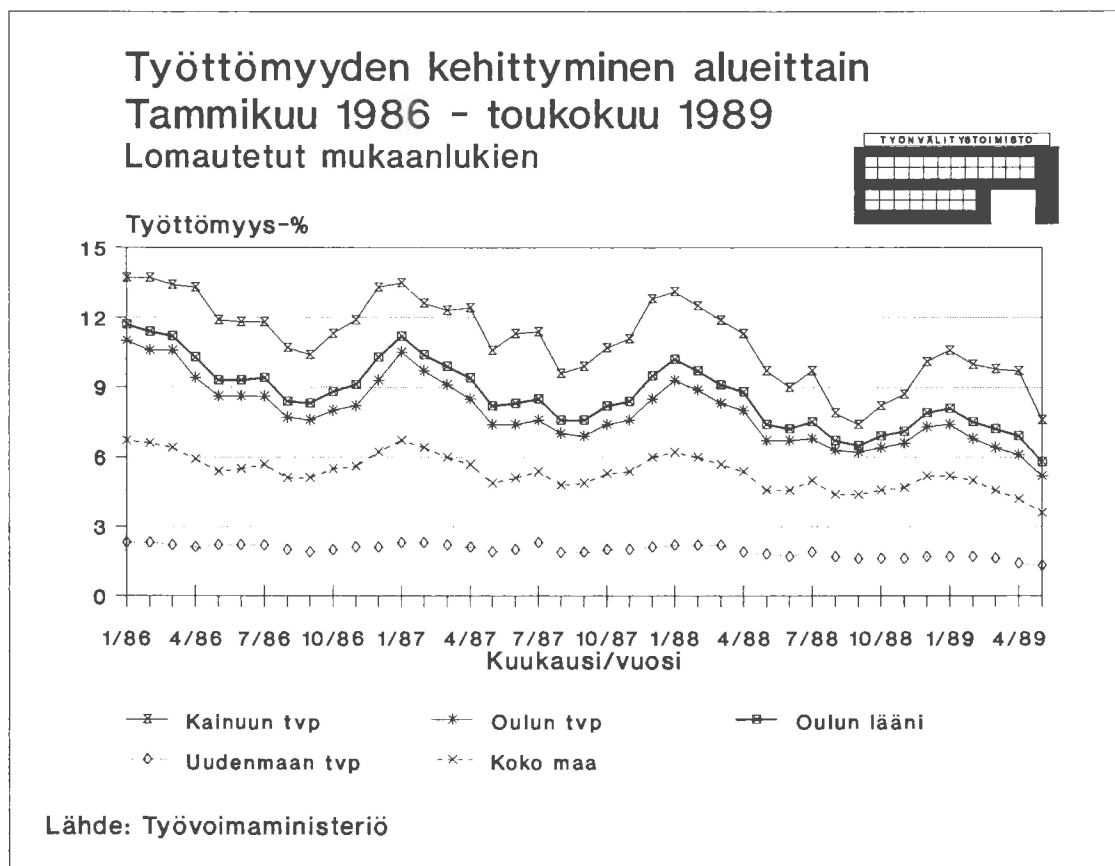
Kuva 74. Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetin kehitys Oulun läänissä eräissä kunnissa 1986-88.

TYÖLLISYYS

Elinkeinorakenteen muutos on aikaansaanut maassamme työttömyyden voimakasta alueellista vaihtelua. Oulun läänissä Kainuu on kokenut poikkeuksellisen voimakasta työikäisen väestön työttömyyttä. Talviaikoina jopa neljäsosa kunnan ammatissa toimivasta väestöstä on voinut olla työttömänä.

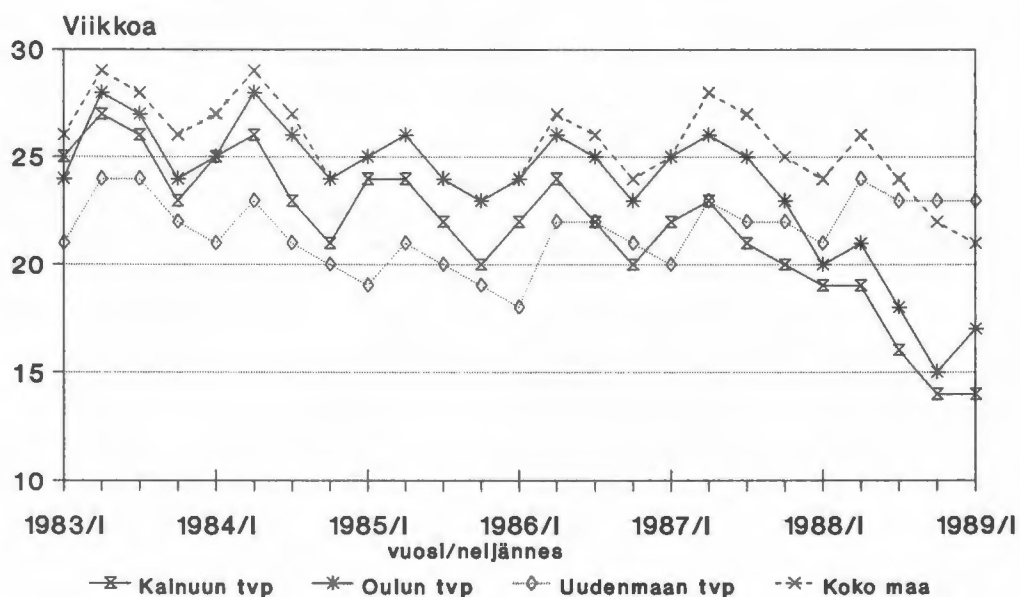
Korkean työttömyyden lisäksi on läänille luonteenomaista työttömyyden hyvin voimakas vaihtelu vuodenaikojen mukaan. Vaikeinta aikaa on talvi. Tärkeää on kuitenkin huomata, että vuosittainen työttömyyden keskimääräinen taso on ollut vuodesta 1988 lähtien laskussa.

Työttömyyden kesto Kainuun ja Oulun työvoimapiireissä on ollut tällä vuosikymmenellä hieman maan keskiarvoa alhaisempi. Positiivisinta Oulun läänin kannalta on työttömyyden keston selvä lyheneminen vuodesta 1987 lähtien. Pitkäaikaistyöttömien (työttömyyden kesto yli vuoden) osuus kaikista työttömistä on laskenut Oulun läänissä merkittävästi.

Kuva 75. Työttömyyden kehittyminen eri alueilla, tammikuu 86-toukokuu 89.

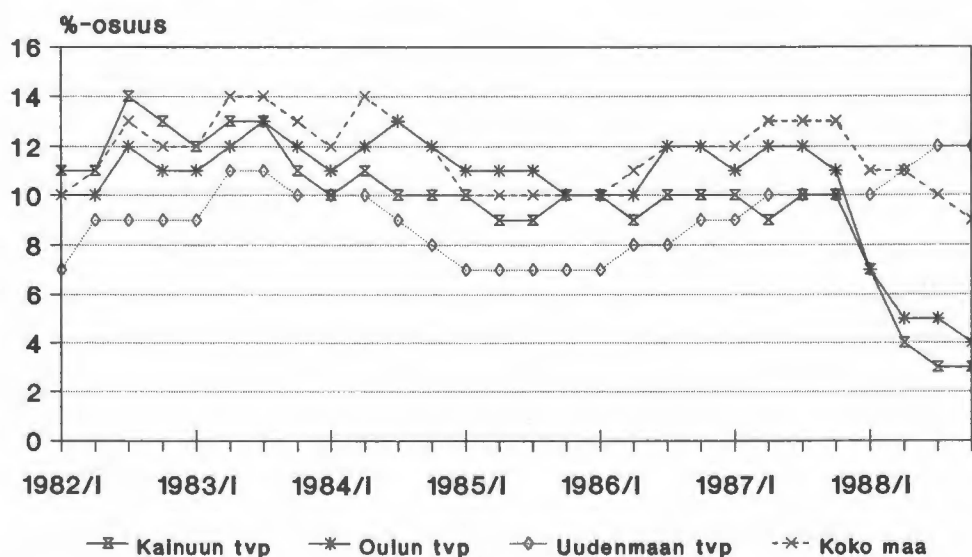
Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983-1988

Lähde: Työvoimaministeriö

Kuva 76. Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983-88.

Yli vuoden työttömänä olleiden työnhakijoiden osuus kaikista työttömistä lomautetut poisluettuna

Lähde: Työvoimaministeriö

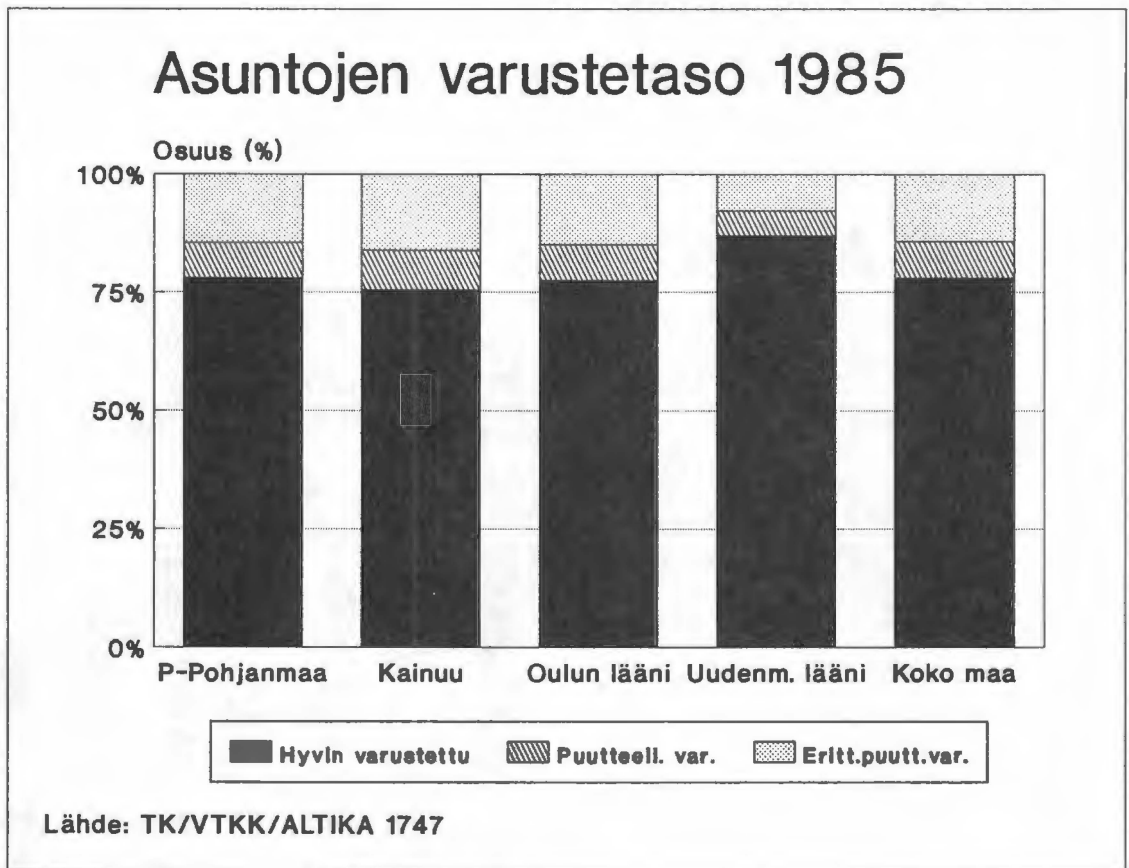
Kuva 77. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä eri alueilla, tammikuu 82-huhtikuu 88.

ASUMINEN

Oulun läänissä asuntojen varustetaso vuonna 1985 on paljolti samanlainen kuin koko maassa eli suurin osa asunnoista on hyvin varustettuja. Kainuussa hyvin varustettujen asuntojen osuus on kuitenkin hieman pienempi kuin koko maassa. Uudenmaan läänissä hyvin varustettuja asuntoja on huomattavasti enemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Ahtaasti asuvia (normi 3:n mukaan) asuntokuntia on eniten läänin keski- ja koillisosissa vuonna 1986.

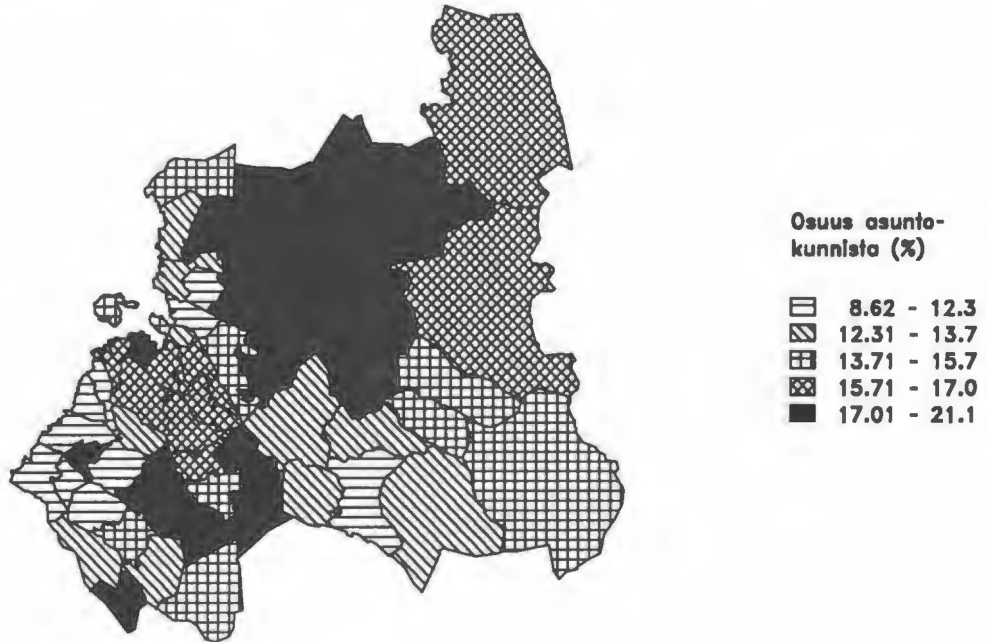
Asuntotuotannon määrä on laskenut vuodesta 1980 vuoteen 1986. Oulun läänissä asuntotuotanto tuhatta asukasta kohti on ollut 1980 -luvun puoliväliin saakka suurempi kuin Uudenmaan läänissä tai koko maassa, mutta vuonna 1986 Uudenmaan läänissä tuotettiin tuhatta asukasta kohti enemmän asuntoja kuin Oulun läänissä.

Kuva 78. Asuntojen varustetaso eri alueilla 1985.

Ahtaasti asuminen Oulun läänissä 1986

Normi 3: enemmän kuin 1 henkilö/huone, kun keltiö lasketaan huonelukuun

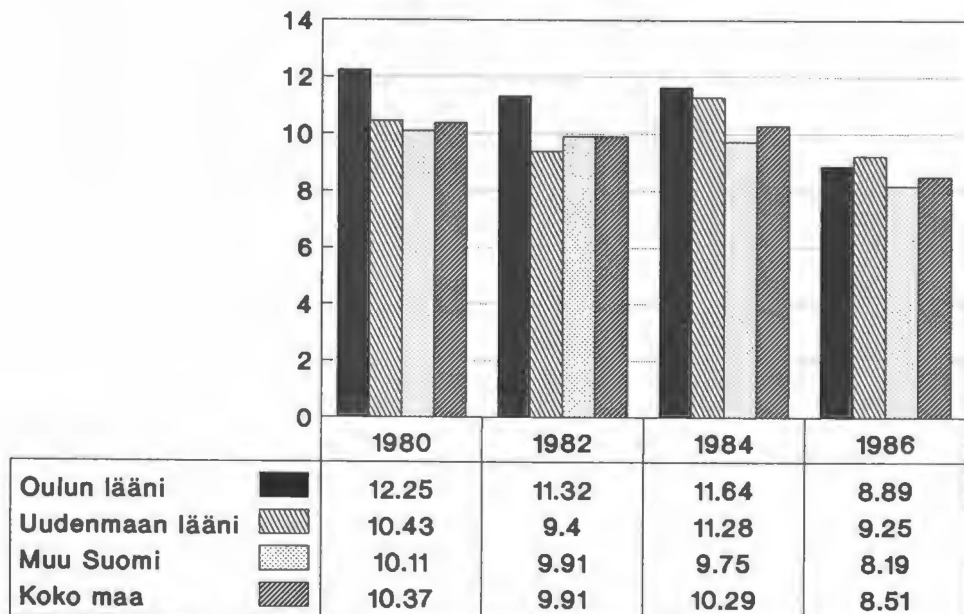

Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 1737

Kuva 79. Ahtaastiasuvien (normi 3:n mukaan) asuntokuntien osuus kunnittain 1986.

Asuntotuotanto

Tuotetut asuinhuoneistot/1000 as

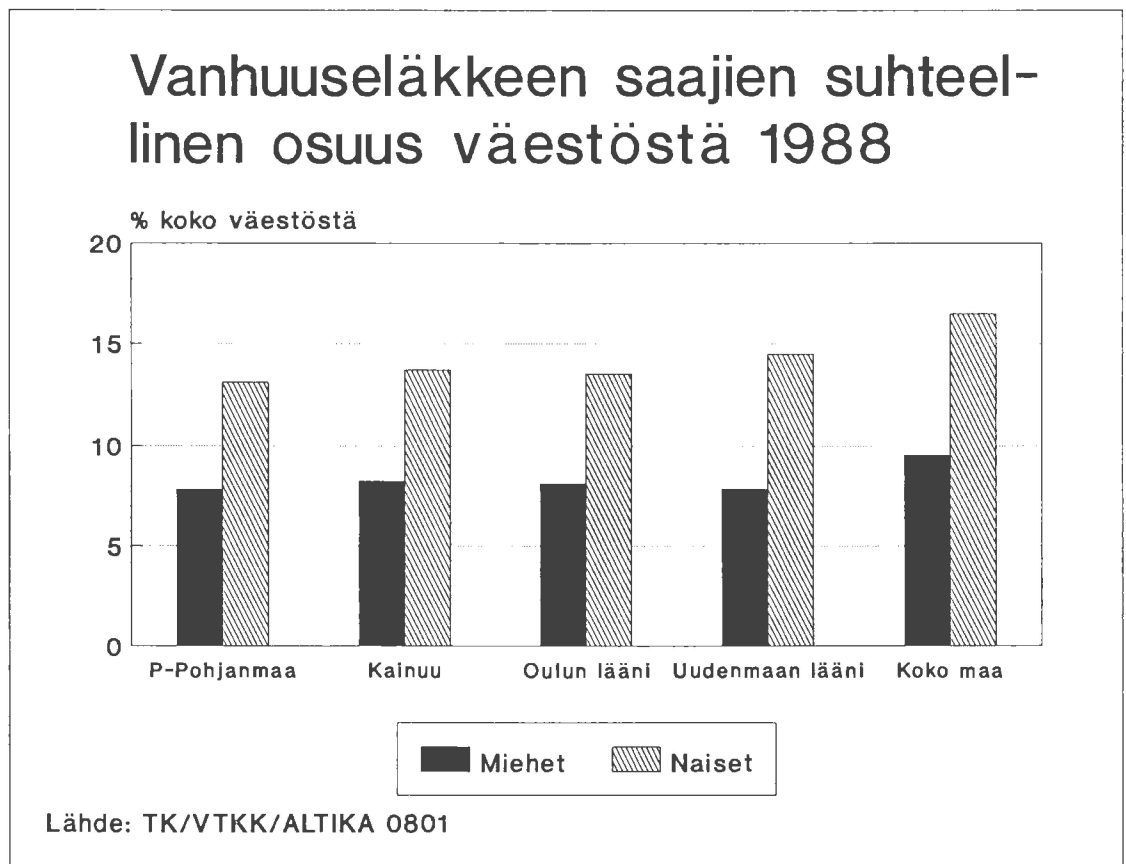
Lähde: TK/VTKK/ALTIKA 0201, 1101, 1103

Kuva 80. Tuotetut asuinhuoneistot/1000 asukasta eri alueilla 1980-86.

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

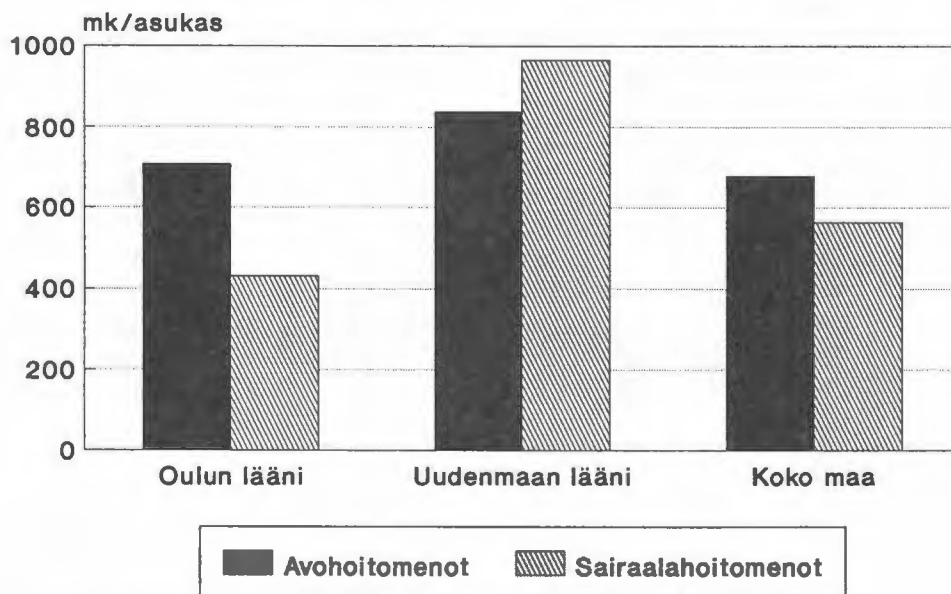
Vanhuuseläkkeen saajien suhteellinen osuus on Oulun läänissä pienempi kuin koko maassa. Vanhuuseläkkeen saajien ryhmää luonnehtii väestön ikä- ja sukupuolirakenteesta johtuva naisten enemmisyys kaikilla vertailualueilla. Verrattaessa Kainuuta ja Pohjois-Pohjanmaata toisiinsa suuria eroja ei ole havaittavissa. Kainuussa eläkkeensaajien suhteellinen osuus on sekä miesten että naisten osalta noin puoli prosenttia suurempi kuin Pohjois-Pohjanmaalla.

Oulun läänissä asukkaiden määrään suhteutetut kansanterveystyön menot ovat avohoitomenojen osalta hieman yli 700 markkaa asukasta kohti ja sairaalahoitomenojen osalta noin 400 markkaa asukasta kohti. Läänin kansanterveystyön menot avohoidossa vastaavat koko maan tasoa. Sairaalahoitomenot ovat Oulun läänissä alhaisemmat kuin koko maassa. Uudenmaan lääniin verrattuna kansanterveystyön menot Oulun läänissä ovat huomattavasti alhaisemmat.

Kuva 81. Vanhuuseläkkeen saajien osuus väestöstä sukupuolen mukaan eri alueilla 1988.

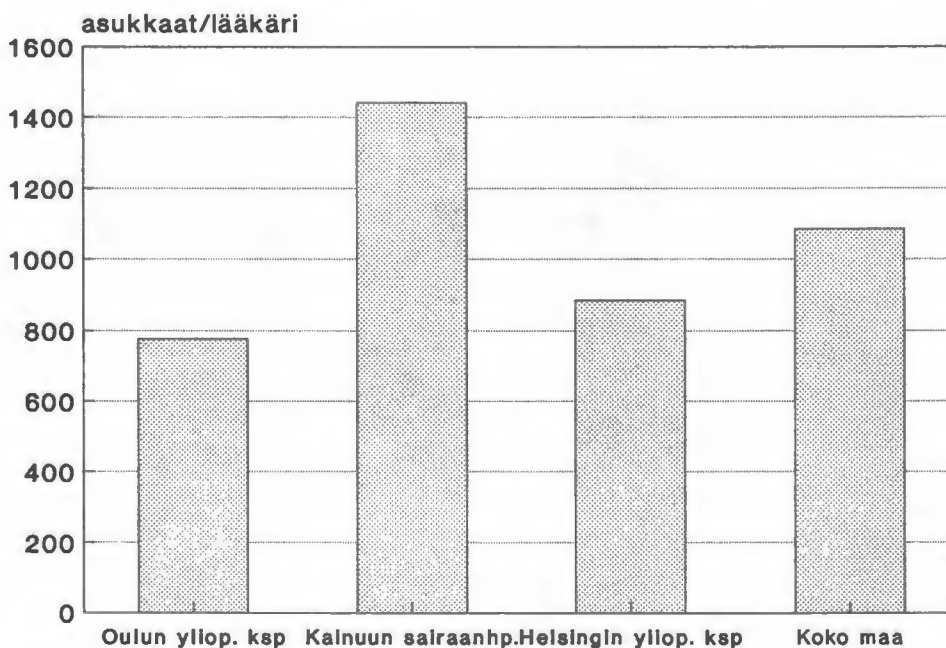
Kansanterveystyön menot-tulot suhteutettuna väestöön 1987

Lähde: LH/SOSIAALI- JA TERVEYSOSASTO

Kuva 82. Kansanterveystyön menot-tulot/väestö hoitomuodon mukaan eri alueilla 1987.

Asukkaat/lääkäri 1987

Lähde: LH/SOSIAALI- JA TERVEYSOSASTO

Kuva 83. Asukkaiden määrä/lääkäri eri sairaanhoitopiireissä 1987.

Asukkaiden määrä lääkäriä kohti on eräs tapa mitata alueen terveyspalveluja. Oulun yliopistollisessa keskussairaalapiiirissä on vertailussa olevista alueista paras tilanne, vajaa 800 asukasta lääkäriä kohti. Koko maassa tämä luku on noin 1 100 asukasta lääkäriä kohti ja Helsingin yliopistollisessa keskussairaalapiiirissä noin 900 asukasta/lääkäri. Kainuun sairaanhoito- ja erityishuoltopiiirissä asukkaita lääkäriä kohti on lähes puolet enemmän kuin Oulun yliopistollisessa keskussairaalapiiirissä: runsaat 1 400 asukasta/lääkäri, mikä ylittää myös maan keskimääräisen arvon.

Terveyskeskusten hoitopaikkojen määrä kunnittain vaihtelee 0-10,5 hoitopaikan välillä 1 000:tta asukasta kohti. Kainuussa on Kajaania ja Sotkamaa lukuunottamatta kaikissa kunnissa yli 5 hoitopaikkaa 1 000:tta asukasta kohti. Pohjois-Pohjanmaalla hoitopaikkoja on eniten alueen pohjoisissa ja eteläisissä kunnissa. Vähiten terveyskeskusten hoitopaikkoja on Pohjois-Pohjanmaan länsiosien kunnissa.

Vanhainkotien hoitopaikkojen määrä 1 000:tta yli 65-vuotiasta kohti vaihtelee 0-145 välillä. Vanhainkotien hoitopaikkoja on eniten läänin keskisissä ja itäisissä kunnissa. Oulun seudulla ja Oulun eteläpuolella on vanhainkotipaikkoja vanhusten määrään suhteutettuna vähiten. Lasten päiväkotien hoitopaikkojen määrä vaihtelee 0-330 hoitopaikan välillä 1 000:tta 0-6 -vuotiasta kohti. Lasten päivähoitopaikkoja on eniten läänin eteläisissä kunnissa sekä Oulun seudun kunnissa.

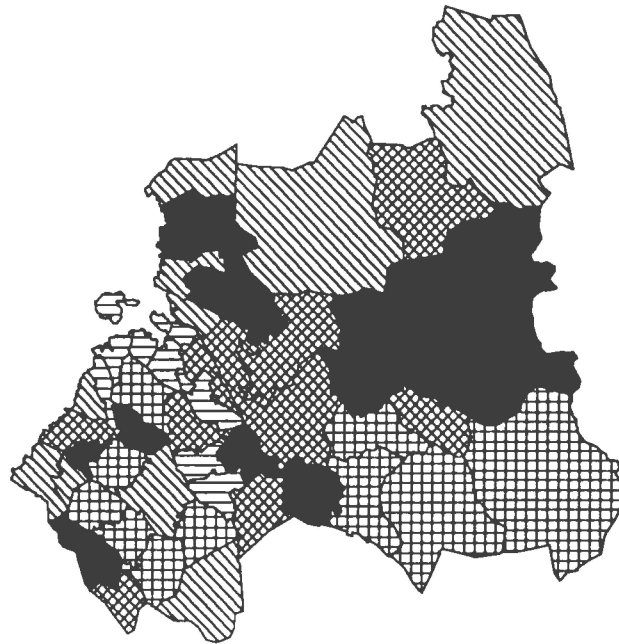
Terveyskeskuspaikat/1000 asukasta 1987

Lähde: LH/SOSIAALI- JA TERVEYSOSASTO

Kuva 84. Terveyskeskuspaikat/1000 as. kunnittain 1987.

Vanhainkotien hoitopaikat 1987

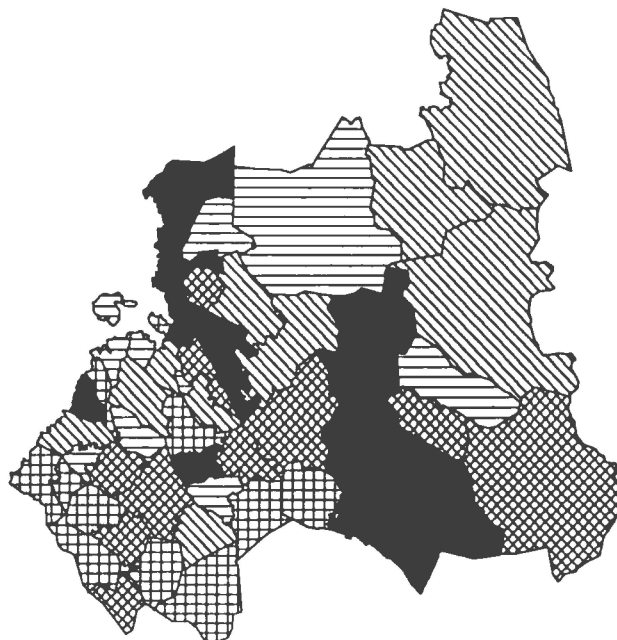
Hoitopaikat /1000
yli 65-vuotias

	0 - 11.8
	11.9 - 41.8
	41.9 - 49.7
	49.8 - 66.5
	66.6 - 145.5

Lähde: LH/SOSIAALI- JA TERVEYSOSASTO

Kuva 85. Vanhainkotien hoitopaikat/1000 yli 65 -vuotiasta kunnittain 1987.

Päiväkotien hoitopaikat 1987

Hoitopaikat /1000
0-6-vuotias

	0 - 32
	33 - 57
	58 - 91
	92 - 129
	130 - 330

Lähde: LH/SOSIAALI- JA TERVEYSOSASTO

Kuva 86. Päiväkotien hoitopaikat/1000 0-6 -vuotiasta lasta kunnittain 1987.

LIIKENNE

Oulun läänissä on yleisiä teitä yhteensä n. 14 200 km. Tärkeimmät tieyhteydet ovat seuraavat:

- Valtatie 4 (Pyhäjärvi-Oulu-Kuivaniemi)
- Valtatie 8 (Kalajoki-Raahe-Liminka)
- Valtatie 5 (Kajaani-Kuusamo)
- Kantatie 22 (Oulu-Kajaani)
- Kantatie 20 (Oulu-Kuusamo)
- Kantatie 85 (Kokkola-Kajaani)

Pääraidetta läänissä on noin 1 000 km. Tärkeimmät satamat ovat Oulussa ja Raahessa. Ilmailuliikenteen vaatimusten täyttäviä valtion lentokenttiä läänissä on kolme: Oulussa, Kajaanissa ja Kuusamossa.

Yleisten teiden pituus on kasvanut koko maassa hyvin hitaasti. Oulun lääni on jaettu Oulun ja Kainuun tiepiireihin. Osa Pohjois-Pohjanmaan kunnista kuuluu Keski-Pohjanmaan tiepiiriin. Niin Oulun kuin Kainuunkin tiepiireissä yleisten teiden pituus on pysynyt jokseenkin samana koko tarkastelujakson 1984-1987 ajan.

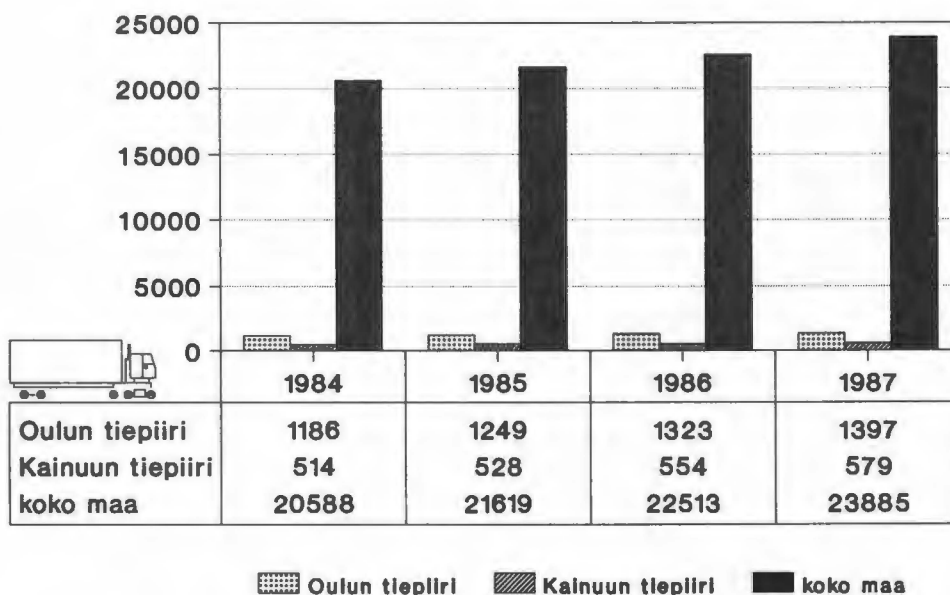
Liikennesuoritteet yleisillä teillä ovat kasvaneet koko maassa keskimäärin 16 %:a ajanjaksolla 1984-87. Oulun tiepiirissä tieliikenteen kasvu on ollut keskimääräistä suurempaa (17.8 %), kun Kainuun tiepiirissä (12,6 %) se on ollut valtakunnallista keskiarvoa hitaampaa. Nykyisen tieverkoston käyttöaste on jatkuvasti kasvamassa.

Alueittain vertailtuna kulkuneuvojen lukumäärä on kasvanut varsin tasaisesti: 1980 -luvulla kulkuneuvojen lukumäärä on kasvanut maassamme 37.8 %:a. Oulun läänissä kulkuneuvojen määrän kasvu (38.2 %) samoin kuin Uudenmaan läänissäkin (41.7 %) on valtakunnan keskimäärää suurempi.

Tarkasteltaessa erikseen henkilöautoja voidaan todeta niiden määrän nousseen erityisesti Uudellamaalla hyvin voimakkaasti 1980 -luvulla (43.3 %). Myös Oulun läänissä henkilöautojen määrän kasvu (39.1 %) on ollut hieman keskimääräistä nopeampaa.

Tieliikenteessä loukkaantuneiden määrä on ollut koko 1980 -luvun kasvava. Vuosivaihtelu on kuitenkin merkittävää. Myös tieliikenteessä kuolleiden määrä on vaihdellut vuosittain. Ainoastaan Uudellamaalla tieliikenteessä kuolleiden määrä on kohonnut selvästi 1980 -luvulla.

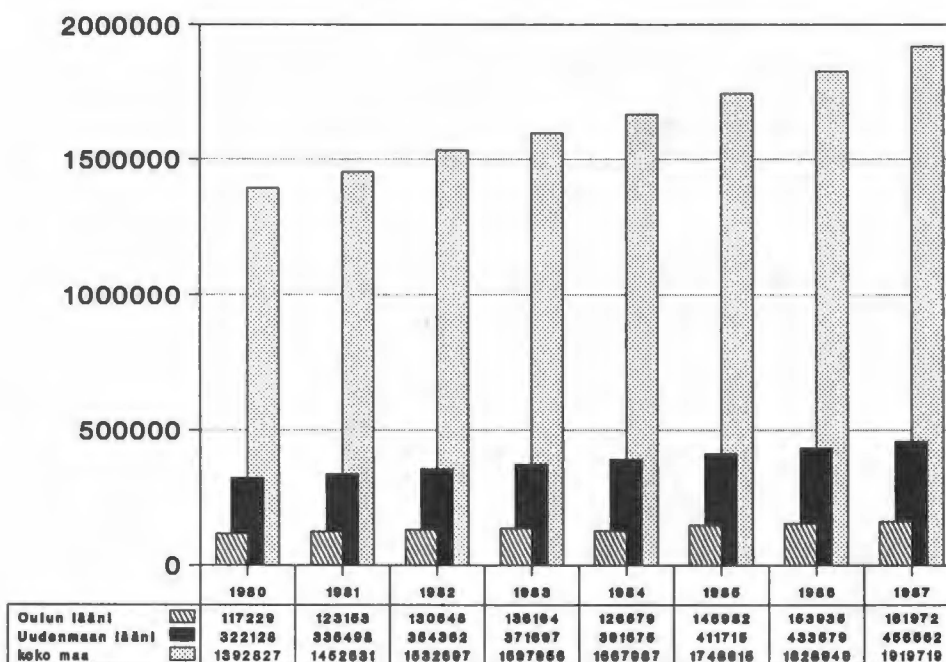
Liikennesuoritteet yleisillä teillä milj. autokm/vuosi

Lähde: TK/SVT, Liikennetilastoll. vuosikirja 1985-1988

Kuva 87. Liikennesuoritteet yleisillä teillä eräissä tiepiireissä 1984-87.

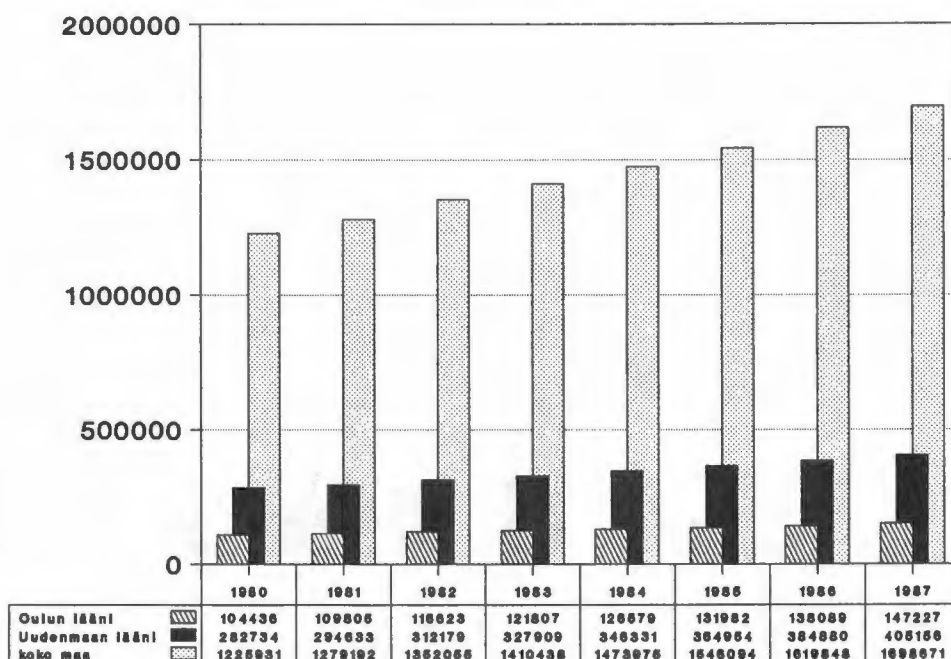
Kulkuneuvojen lukumäärä 1980-87

Lähde: TK/SVT, Liikennetilastoll. vuosikirja 1981-1988

Kuva 88. Kulkuneuvojen määrän kehitys alueittain 1980-87.

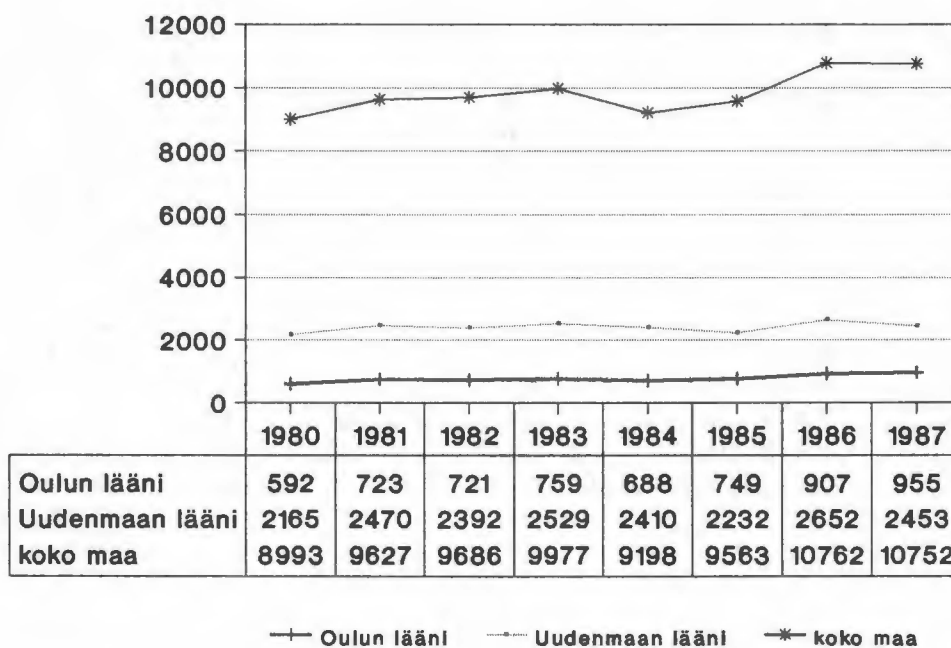
Henkilöautojen lukumäärä 1980-87

Lähde: TK/SVT, Liikennetilastoll. vuosikirja 1981-1988

Kuva 89. Henkilöautojen määrän kehitys eri alueilla 1980-87.

Tieliikenteessä loukkaantuneet 1980-87

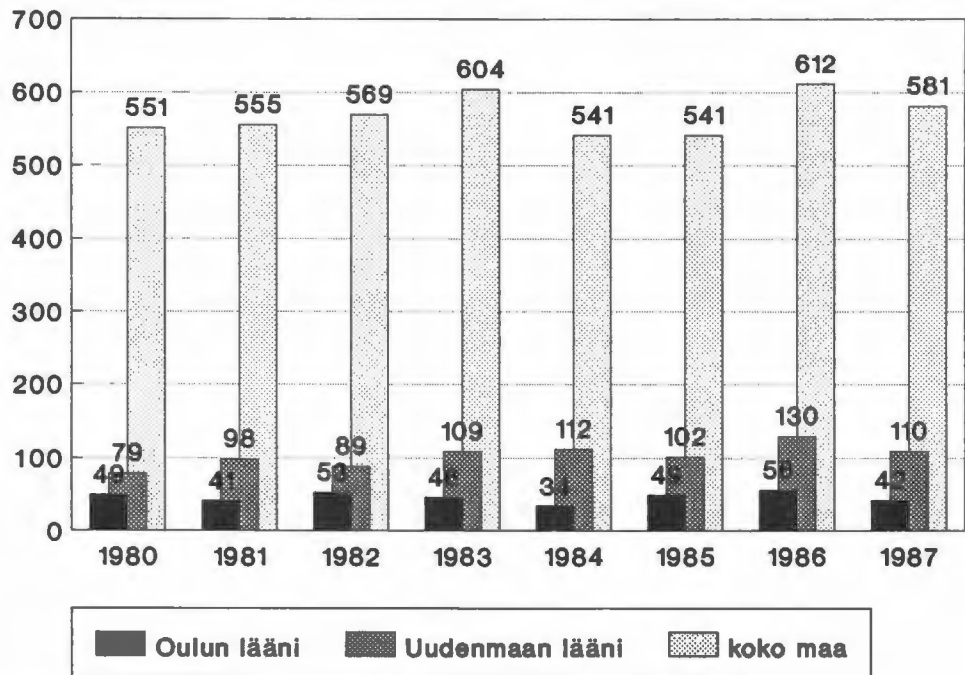

—•— Oulun lääni - - - Uudenmaan lääni *—* koko maa

Lähde: TK/SVT, Liikennetilastoll. vuosikirja 1981-1988

Kuva 90. Tieliikenteessä loukkaantuneiden määrän kehitys eri alueilla 1980-87.

Tieliikenteessä kuolleet 1980-87

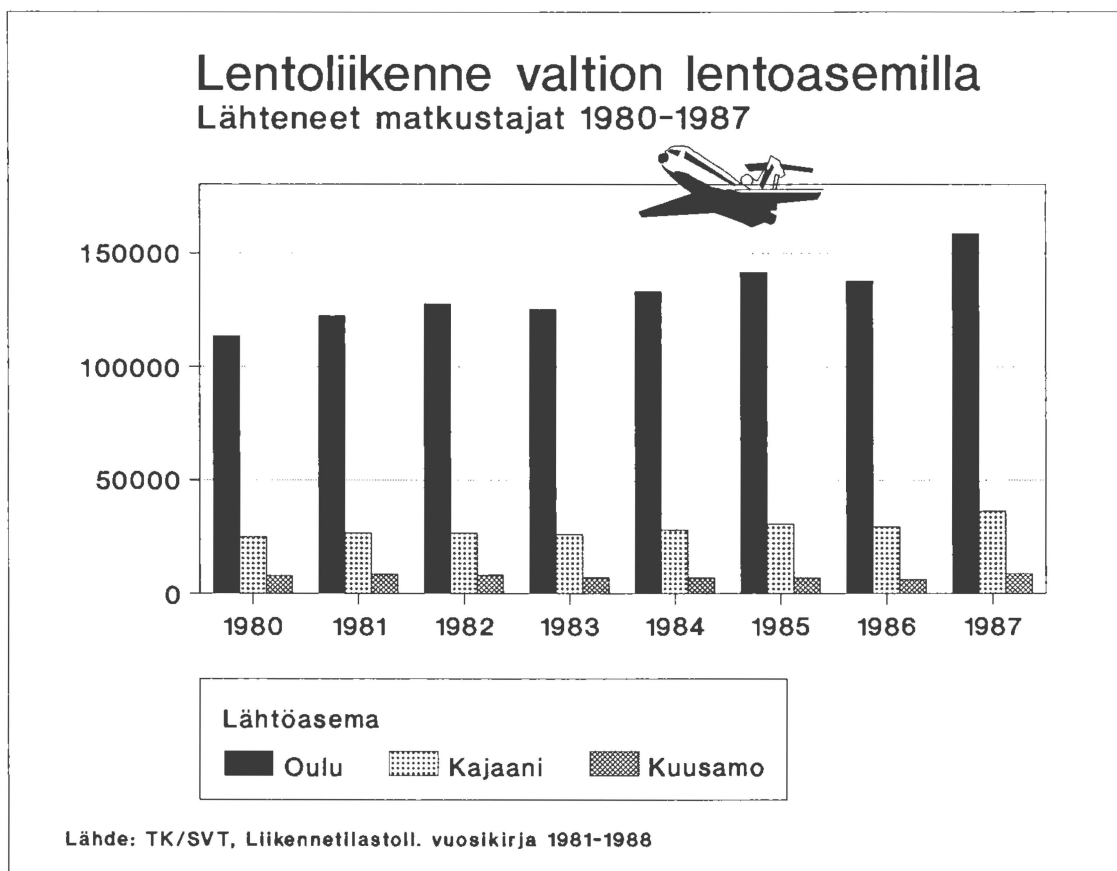

Lähde: TK/SVT, Liikennetilastoll. vuosikirja 1981-1988

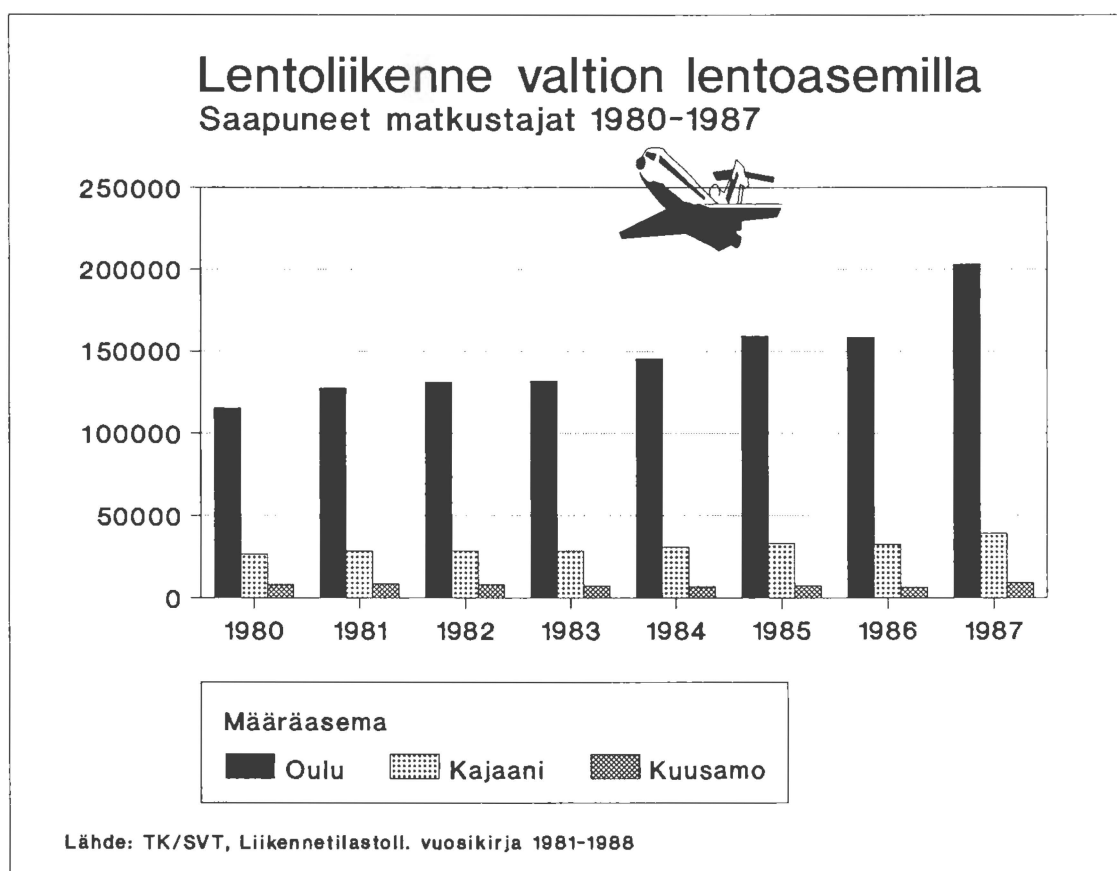
Kuva 91. Tieliikenteessä kuolleet eräillä alueilla 1980-87.

Lentoliikenteen merkitys on kasvanut koko 1980-luvun ajan. Oulun läänissä niin lentokoneella saapuneiden kuin lähteneidenkin määrä on noussut jatkuvasti. Oulussa on nimenomaan saapuneiden määrä ollut voimakkaassa kasvussa aivan viime vuosina. Voimakkainta on lähteneiden määrän kasvu ollut Kajaanissa (45.3 %). Kuusamon kentällä ovat lentoliikenteen matkustajamäärät vaihdelleet tällä vuosikymmenellä huomattavasti. Vuonna 1987 on kuitenkin lähteneiden ja saapuneiden määrissä Kuusamossa tapahtunut selvää kasvua.

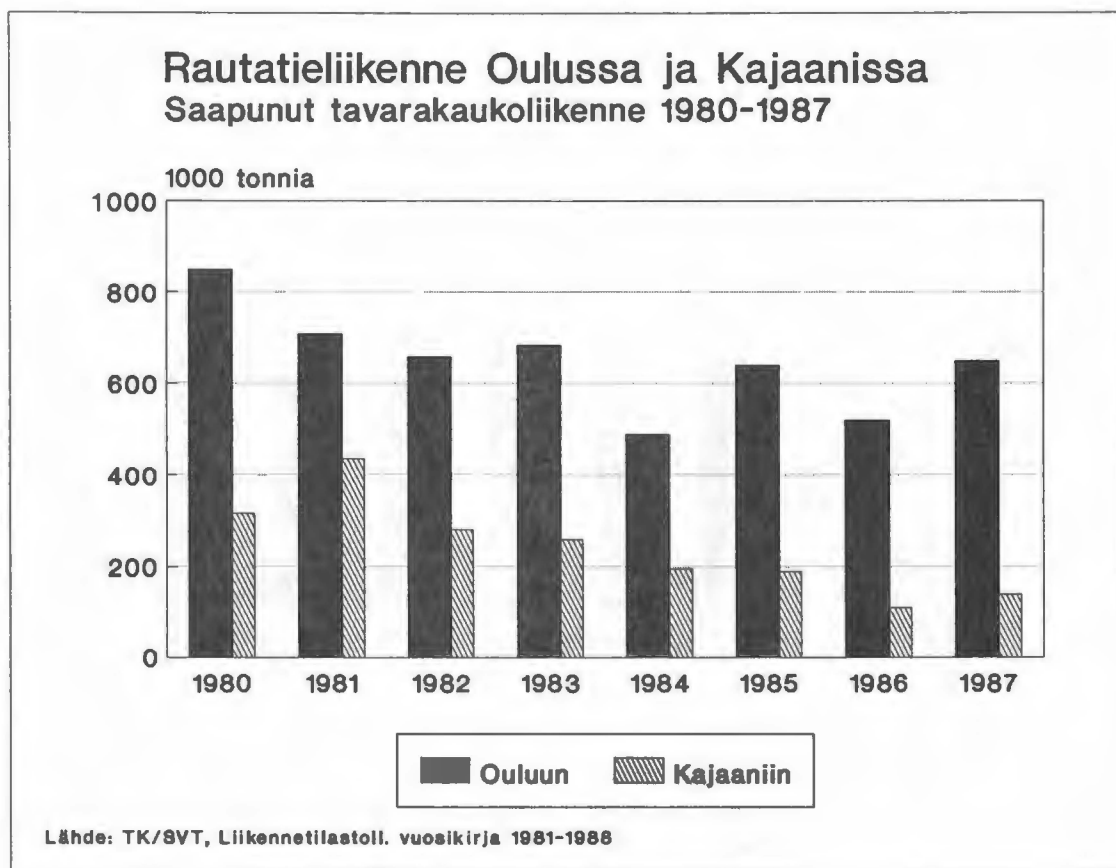
Rautateiden pitkän matkan henkilöliikenteen määrä on pysynyt viime vuosina samana, jopa laskenut. Rautateiden tavaraliikenteen määrä on Oulun läänissä laskenut. Niin Kajaanissa kuin Oulussakin on lähetetty ja vastaanotettu tavaramäärä rautateitse vähentynyt. Tavaraliikenteen volyymi vaihtelee vuosittain huomattavasti.

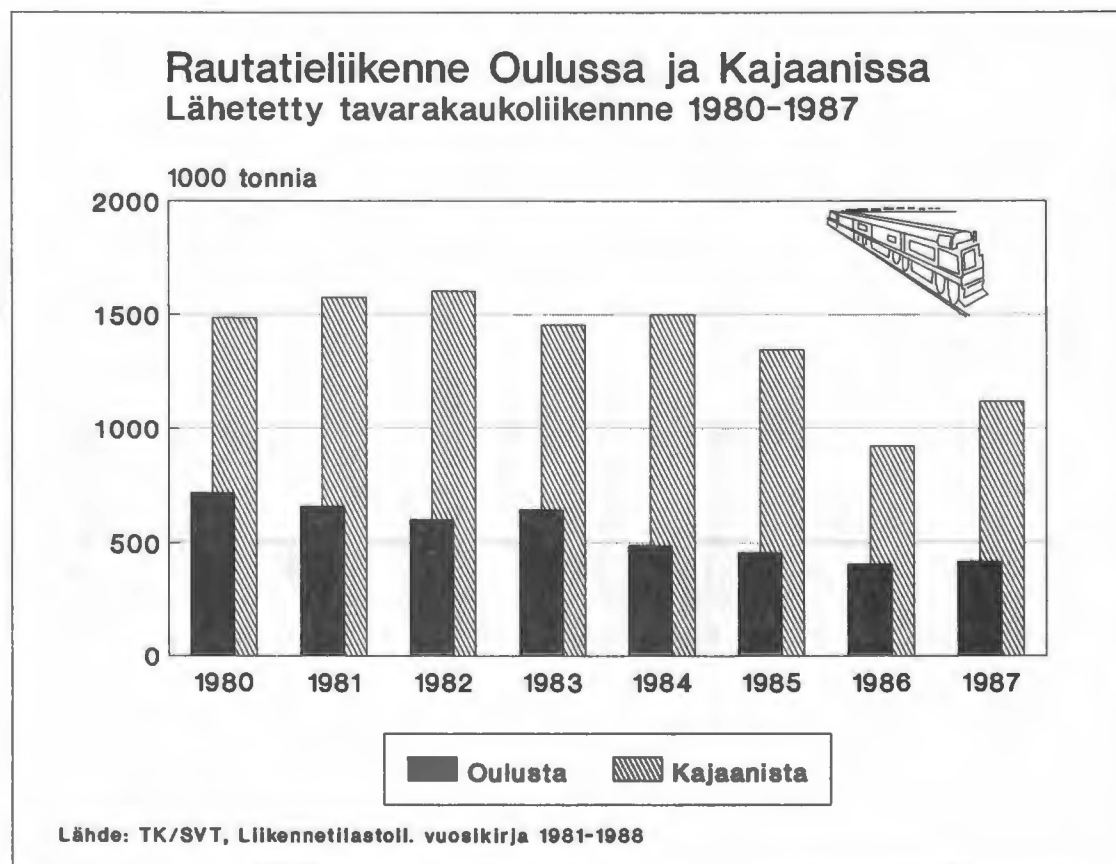
Kuva 92. Valtion lentoasemien lähteneet matkustajat Oulun läänissä 1980-87.

Kuva 93. Valtion lentoasemien saapuneet matkustajat Oulun läänissä 1980-87.

Kuva 94. Rautateitse saapunut tavarakuljetus Ouluun ja Kajaaniin 1980-87.

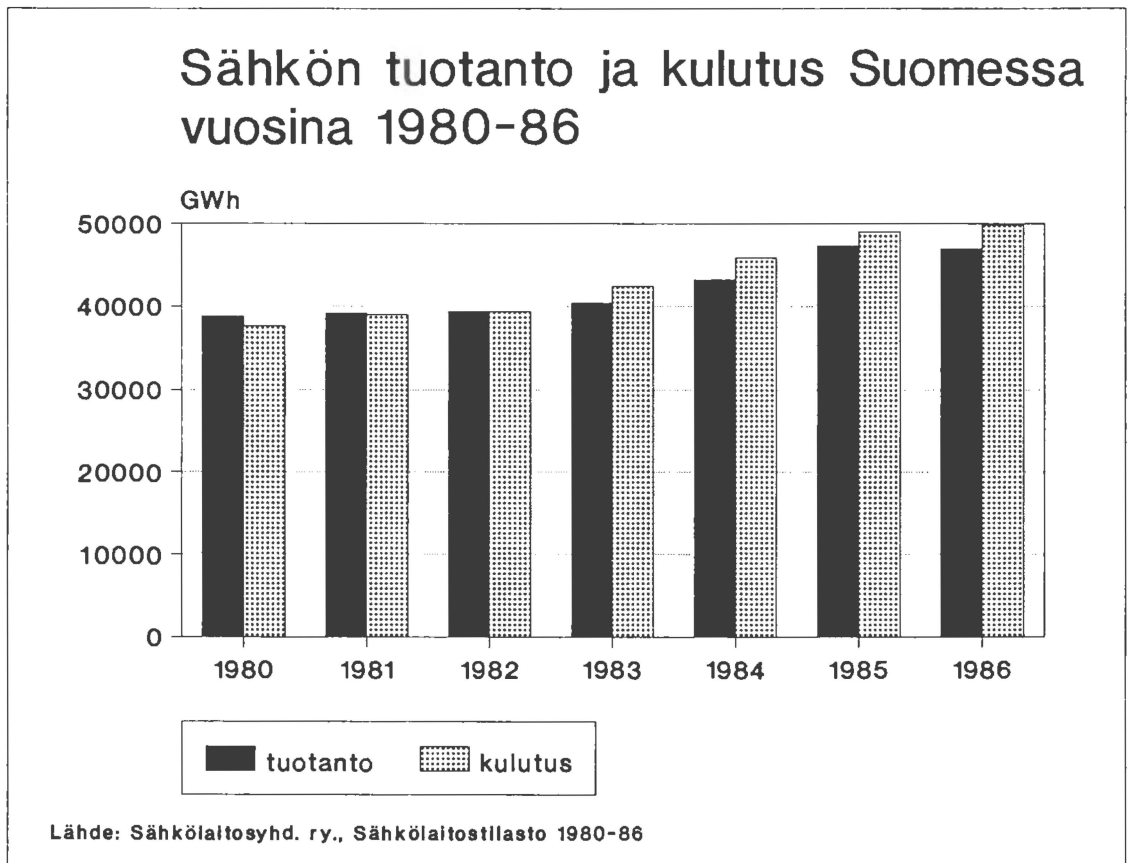
Kuva 95. Rautateitse lähetetty tavarakuljetus Oulusta ja Kajaanista 1980-87.

ENERGIAHUOLTO

Sähkön tuotanto on kasvanut maassamme vuodesta 1980 vuoteen 1986 mennessä 21.2 %:a. Samalla ajanjaksolla kulutus on kasvanut 38.1 %:a. Energian kulutuksen kasvuun ei ole siis pystytty vastaamaan ja vuodesta 1983 lähtien kulutus onkin ylittänyt vuosittaisen energian tuotantomäärän.

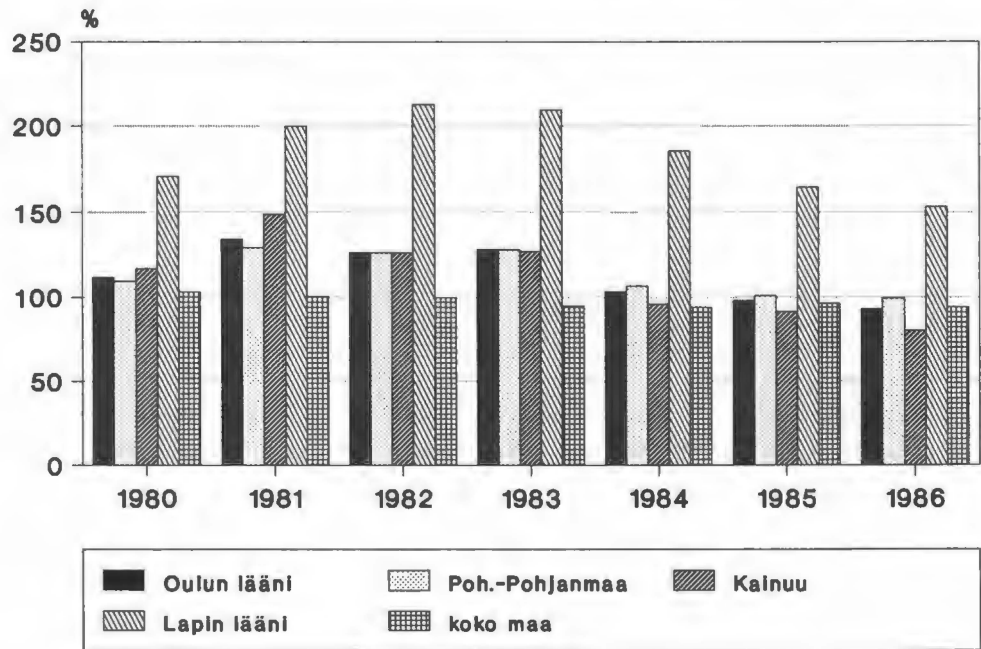
Sähköomavaraisuus menetettiin maassamme vuonna 1983. Oulun lääniä on pidetty usein energiatuotannon vahvana alueena, nimenomaan vesivoiman tuottajana. Vuonna 1984 kuitenkin myös Oulun läänissä menetettiin 100 %:n sähköomavaraisuus. Vuosikymmenen alkuvuosina omavaraisuusaste kävi jopa 135 %:ssa. Vertailualueista ainoastaan Lapin lääni on pystynyt tuottamaan käyttämänsä energiamäärän. Kainuu ja Pohjois-Pohjanmaa ovat poikkeukset toisistaan ajoittain huomattavastikin sähköntuotannossaan ja omavaraisuudessaan.

Sähkön kulutus on kasvanut Oulun läänissä koko tarkastellun ajanjakson (vv. 1980-85 32 %:a). Vaikka kulutuksen kasvu ei olekaan valtakunnallista tasoa, on omavaraisuus menetetty, koska tuotanto on alkanut laskea vuoden 1983 jälkeen. Läänin sisällä erityisesti Pohjois-Pohjanmaalla kulutus on kasvanut merkittävästi.

Kuva 96. Sähkön tuotanto ja kulutus Suomessa 1980-86.

Sähköomavaraisuus alueittain 1980-86

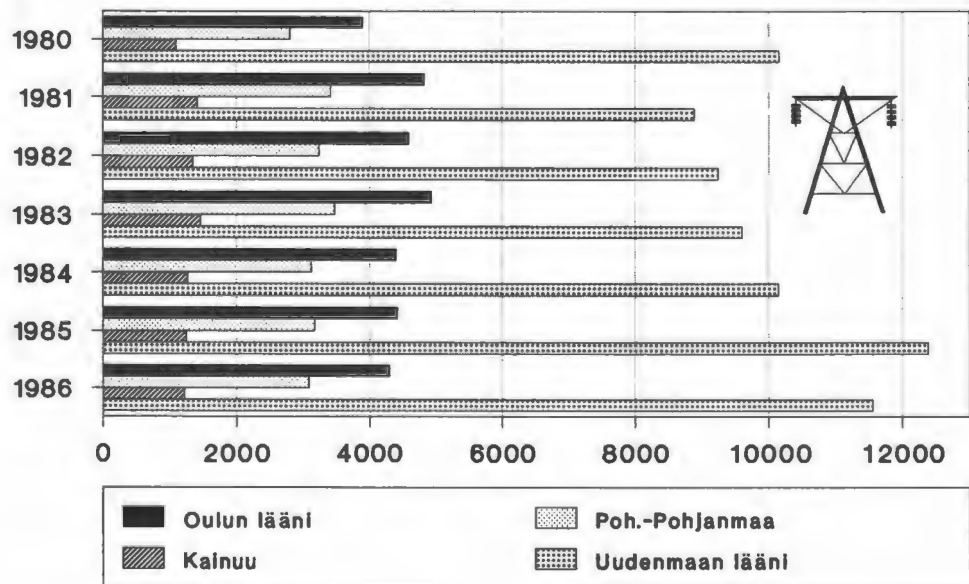

Lähde: Sähkölaitosyhd. ry., Sähkölaitostilasto 1980-86

Kuva 97. Sähköomavaraisuus alueittain 1980-86.

Sähkön tuotanto alueittain 1980-86

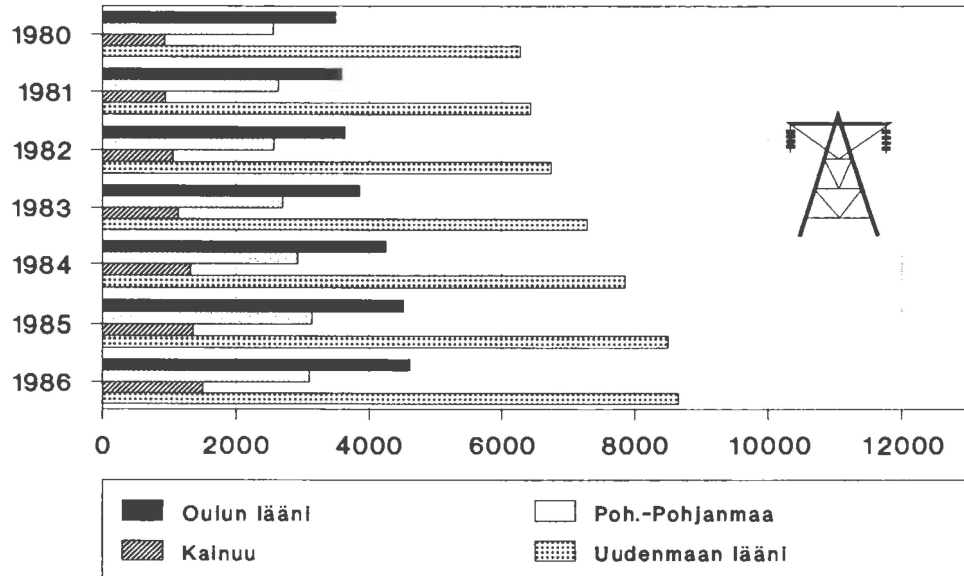
GWh

Lähde: Sähkölaitosyhd. ry., Sähkölaitostilasto 1980-86

Kuva 98. Sähkön tuotanto eri alueilla 1980-86.

Sähkön kulutus alueittain 1980-86 GWh

Lähde: Sähkölaitosyhd. ry., Sähkölaitostilasto 1980-86

Kuva 99. Sähkön kulutus alueittain 1980-86.

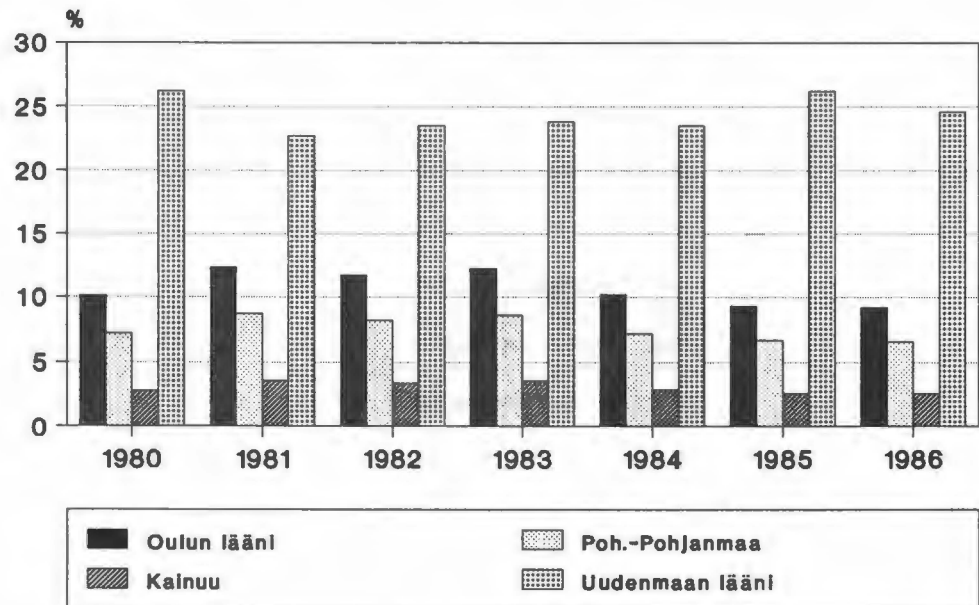
Oulun läänin osuus koko maan energiatuotannosta nousi yli 10 %:iin vuonna 1981, mutta laski sen alle vuonna 1985. Tuotanto Oulun läänissä on laskenut niin Pohjois-Pohjanmaalla kuin Kainuussakin. Oulun läänin osuus maan energiankulutuksesta on pysynyt vuosikymmenen alkupuoliskon lähes samana. Kasvua kulutusosuudessa on ollut läänin sisällä Kainuussa.

Energiantuotantorakenne on erityisesti Kainuussa hyvin vesivoimapainotteinen. Vuonna 1986 jopa 88 %:a maakunnan energiasta tuotettiin vesivoimalla. Pohjois-Pohjanmaalla vesivoima on myös tärkeä energianlähde, vaikka sen osuus tuotannosta on ollut laskussa viime vuosina. Koko maata tarkastellen on vesivoiman merkitys ollut vuosina 1984-86 pienenevä. Vuonna 1986 tuotettiin sähköenergiasta 26 %:a vesivoimalla.

Oulun läänin vesienenergiatuotannon osuus koko tuotetusta vesienenergiasta on vaihdellut huomattavasti vuosittain. Vuonna 1983 tuotettiin läänissä jopa lähes 1/3 maan vesienenergiasta. Vuosittaisia tuotantovaihteluita on ollut niin Kainuussa kuin Pohjois-Pohjanmaallakin.

Alueittain tuotettu energia 1980-86

Osuus koko maassa tuotetusta energiasta

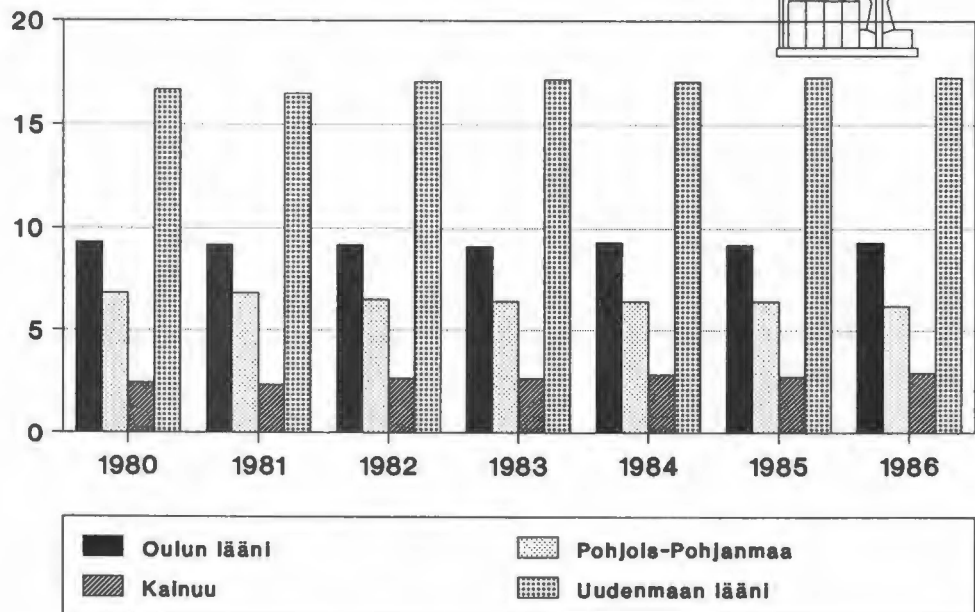

Lähde: Sähkölaitosyhd. ry., Sähkölaitostilasto 1980-86

Kuva 100. Tuotetun energian osuus alueittain koko maan energiatuotannosta 1980-86.

Energian kulutus alueittain 1980-86

Osuus koko maan energiakulutuksesta

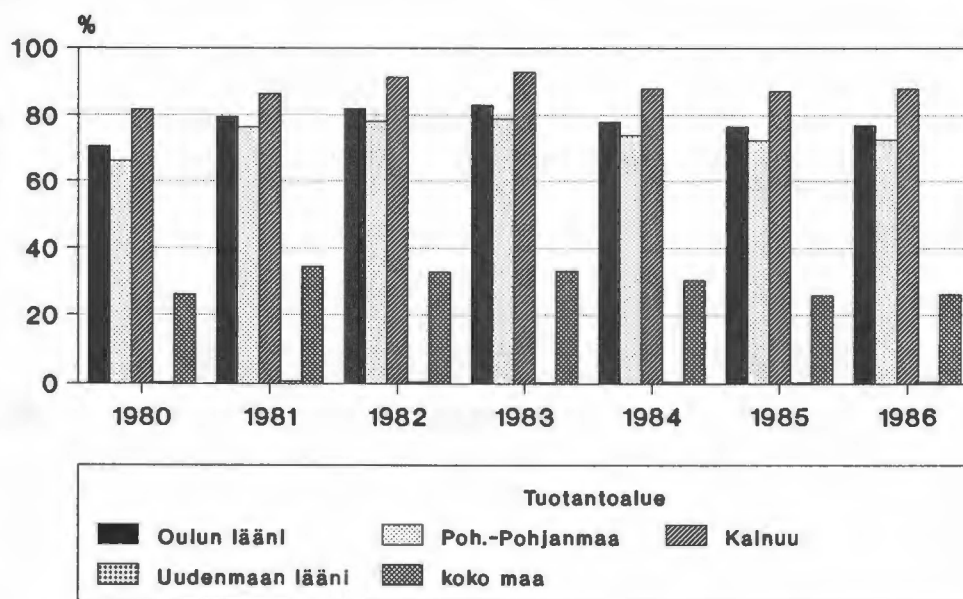

Lähde: Sähkölaitosyhd. ry., Sähkölaitostilasto 1980-86

Kuva 101. Kulutetun energian osuus alueittain koko maan energiakulutuksesta 1980-86.

Vesivoimalla tuotettu energia 1980-86

Osuus alueella tuotetusta energiasta

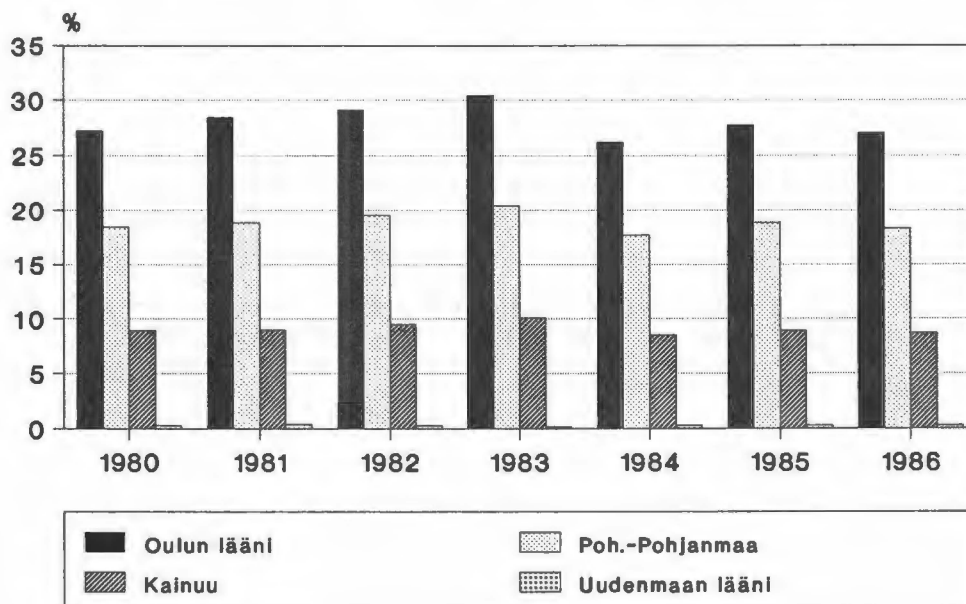

Lähde: Sähkölaitosyhdytys ry., Sähkölaitostilasto 1980-86

Kuva 102. Vesivoimalla tuotetun energian osuus tuotetusta energiasta eräillä alueilla 1980-86.

Alueittain vesivoimalla tuotettu energia

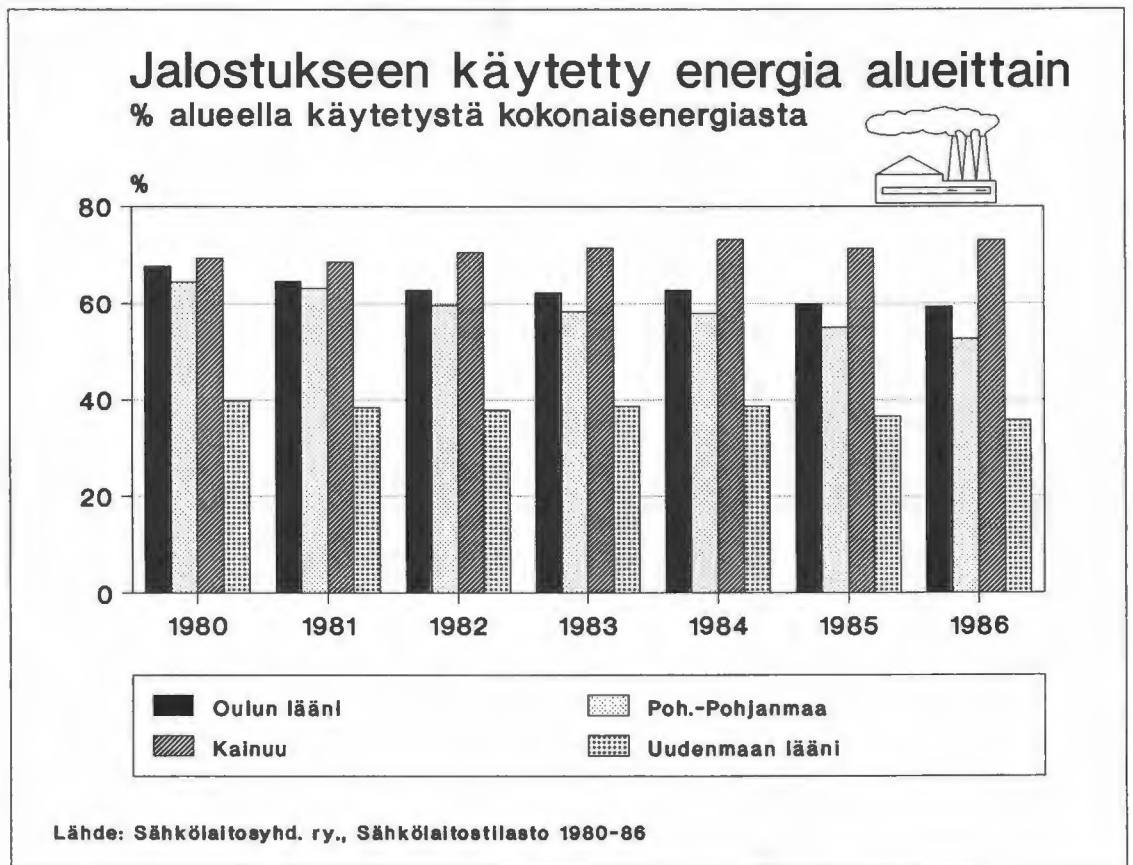
Osuus maassa tuotetusta vesien energiasta

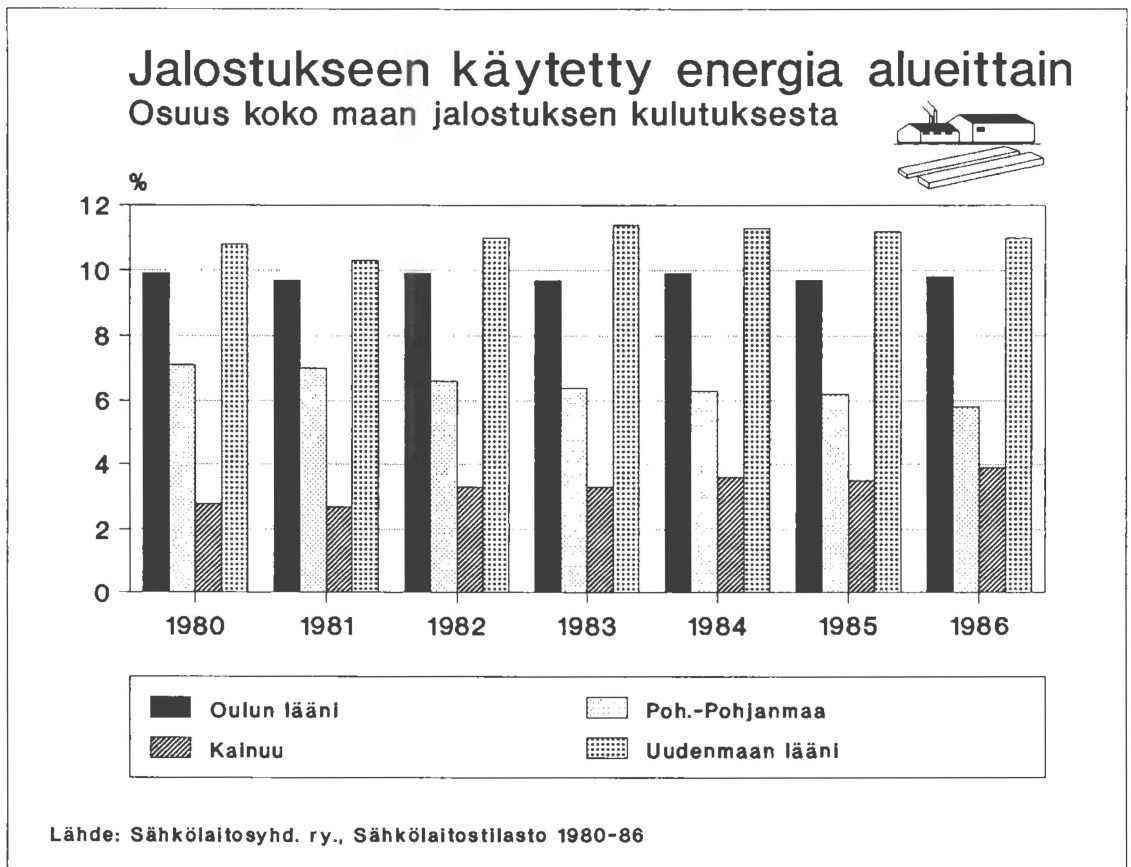
Lähde: Sähkölaitosyhdytys ry., Sähkölaitostilasto 1980-81

Kuva 103. Vesivoimalla tuotetun energian osuus koko maassa tuotetusta vesien energiasta alueittain 1980-86.

Jalostukseen käytetty osuus (v. 1986 56 %:a) kokonaisenergian kulutuksesta on laskenut Suomessa tällä vuosikymmenellä jatkuvasti. Oulun läänissä on jalostuksen energiankulutus suurempaa kuin maassa keskimäärin (v. 1986 59 %:a). Jalostuksen energiankulutuksen osuus on kuitenkin ollut viime vuosina laskussa. Energiakulutuksen rakenne on läänin sisällä kehittynyt eri tavoin. Kainuussa jalostuksen energiankulutus on kasvanut ja vastaavana aikana Pohjois-Pohjanmaalla laskenut. Kainuun osuus koko maan jalostuksen energiankulutuksesta on myös selvästi kasvanut.

Kuva 104. Jalostukseen käytetyn energian osuus energiankulutuksesta eräillä alueilla 1980-86.

Kuva 105. Jalostukseen käytetyn energian osuus alueittain jalostuksen koko maan energiakulutuksesta 1980-86.

Kotimainen energia

Kotimaisen energian tuotantoa ja käyttöä on edistetty viime vuosina monin eri tavoin. Tämä on seurausta energiapolitiikan mielenkiinnosta kotimaista alkuperää olevaan energiaan, lähinnä polttoturpeeseen ja puuperäisiin polttoaineisiin. Alueellisesti tarkasteltuna merkittäviä kotimaisen polttoaineen tuottaja-alueita ovat Oulun ja Vaasan läänit korkean polttoturpeen tuotantopotentialin ansiosta.

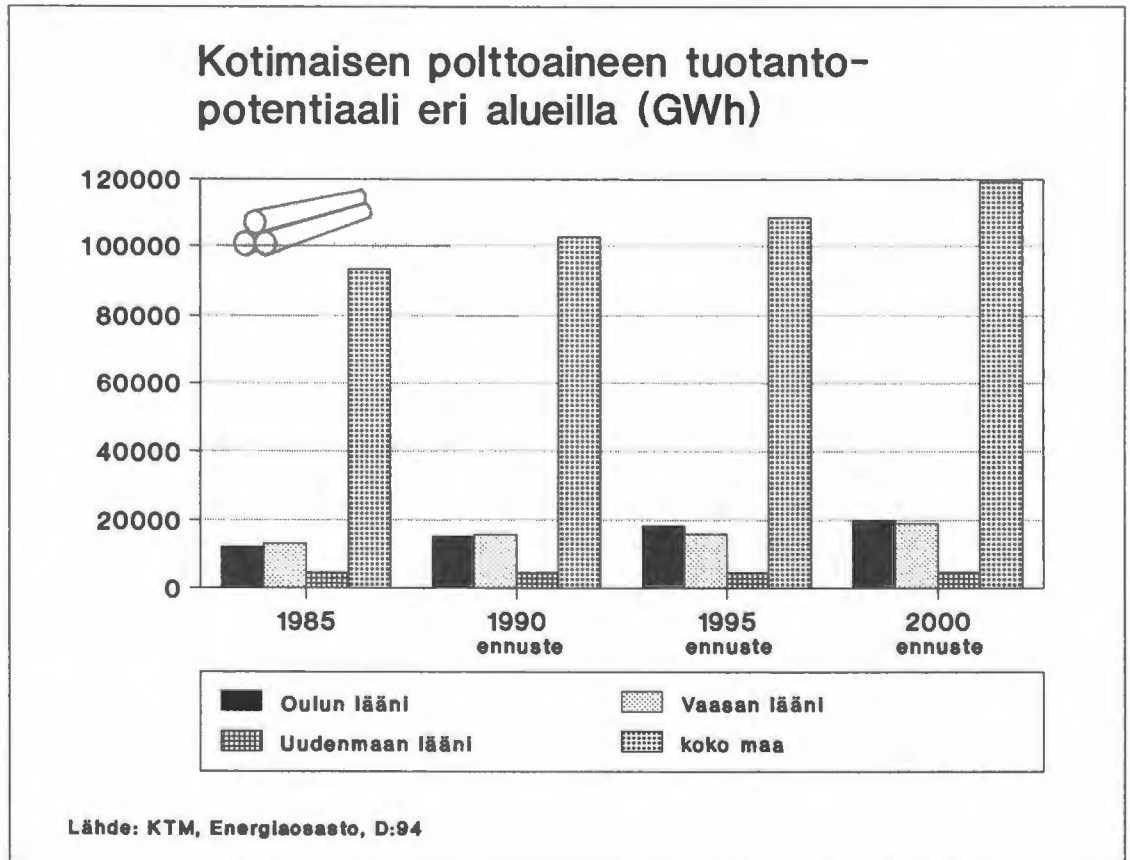
Kotimaisten polttoaineiden tuotantopotentialin arvioidaan olevan 8.3 Mtoe (93 300 GWh) vuonna 1985 ja 10.6 Mtoe (119 200 Gh) vuonna 2000. Kotimaisiin polttoaineisiin on tuolloin laskettu kuuluviksi turve, puupolttoaine ja metsätähde, puujätteet, jäteliemet ja lipeät sekä mm. teollisuuden jättepuu. Arviot tuotantopotentialista perustuvat turvetuottajien näkemyksiin hallussaan olevien soiden tuotantomahdollisuuksista. Puupolttoaine- ja puujättemäärät on arvioitu Metsä 2000 -ohjelman hakkuuarvioiden mukaan.

Kotimaisten polttoaineiden käyttöpotentiali oli vuonna 1985 4.9 Mtoe (55 690 GWh) ja arvio vuonna 2000 6.2 Mtoe (69 990 GWh). Kotimaisten polttoaineiden käyttöpotentialiin vaikuttaa tuontipolttoaineiden hintakehityksen ohella maakaasuverkon laajeneminen ja uusien sähkötariffien käyttöönotto. Käyttäjiä ovat lähinnä teollisuus, kauko-

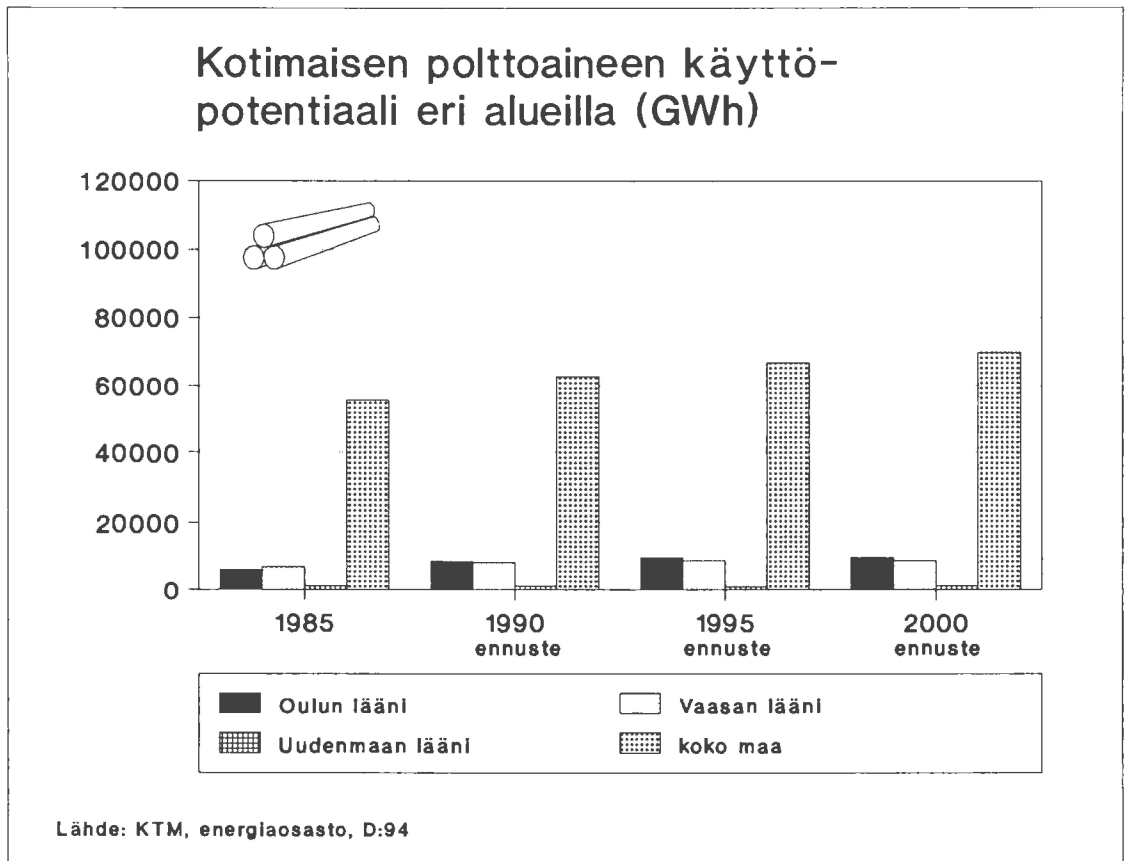
lämmitys, kiinteistölämmitys, lauhdevoimalat ja raaka-aineen jalostajat.

Oulun läänissä arvioidaan kotimaisen polttoaineen tuotantopotentiaalin kasvavan vuoteen 2000 mennessä noin 68 %:a nykyisestä. Vuonna 2000 tuotantopotentiaalista 65 %:a on turpeen varassa. Koko maassa turpeen arvioidaan muodostavan vuonna 2000 noin 35 %:a kotimaisen energian tuotantopotentiaalista, josta Oulun läänin tuottoa on hieman vajaa kolmannes.

Käyttöpotentiaalin arvioidaan Oulun läänissä kasvavan vuosituhatlukuun loppuun mennessä noin 63 %:a. Tuotanto läänissä on kuitenkin jatkuvasti noin kaksinkertaista käyttöön verrattuna. Vuonna 1985 koko maan kotimaisen polttoaineen käyttöpotentiaalista noin 11 %:a oli Oulun läänissä ja sen arvioidaan nousevan noin 14 %:iin.

Kuva 106. Kotimaisen polttoaineen tuotantopotentiaali eräillä alueilla 1980-2000.

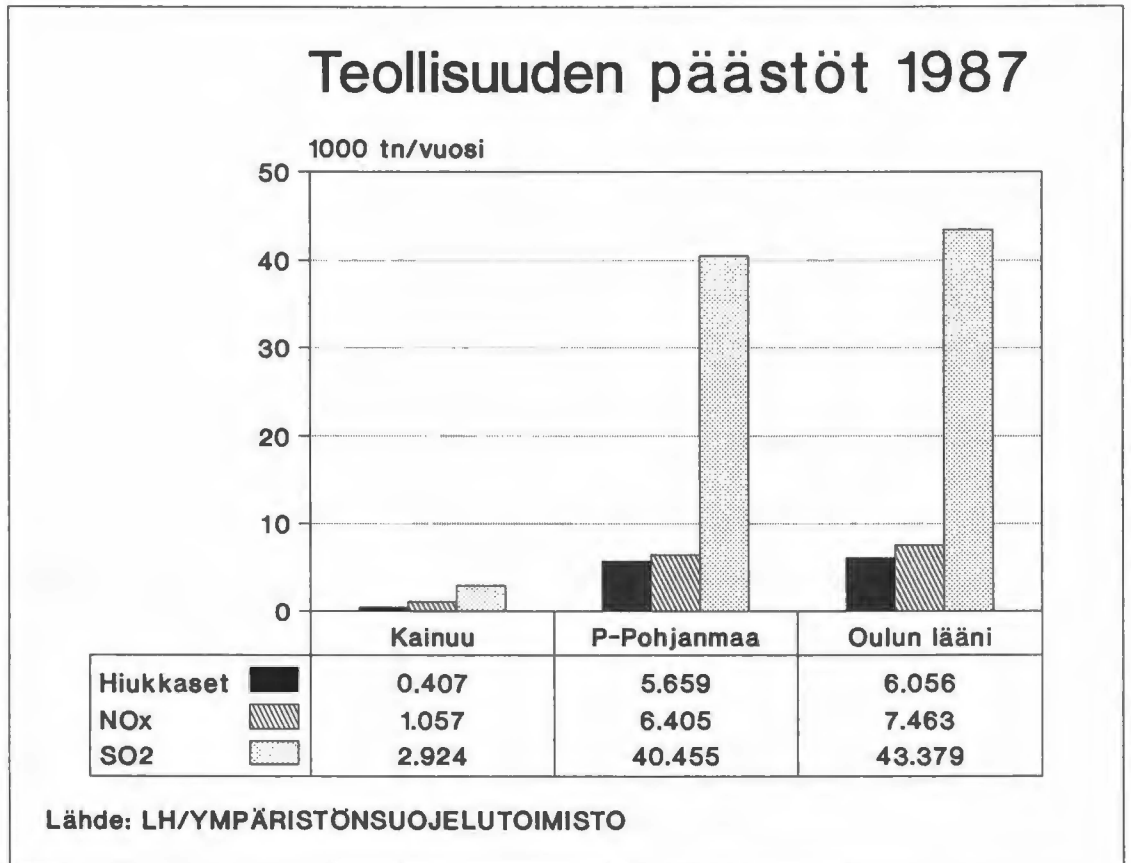

Kuva 107. Kotimaisen polttoaineen käyttöpotentiaali eri alueilla 1985-2000.

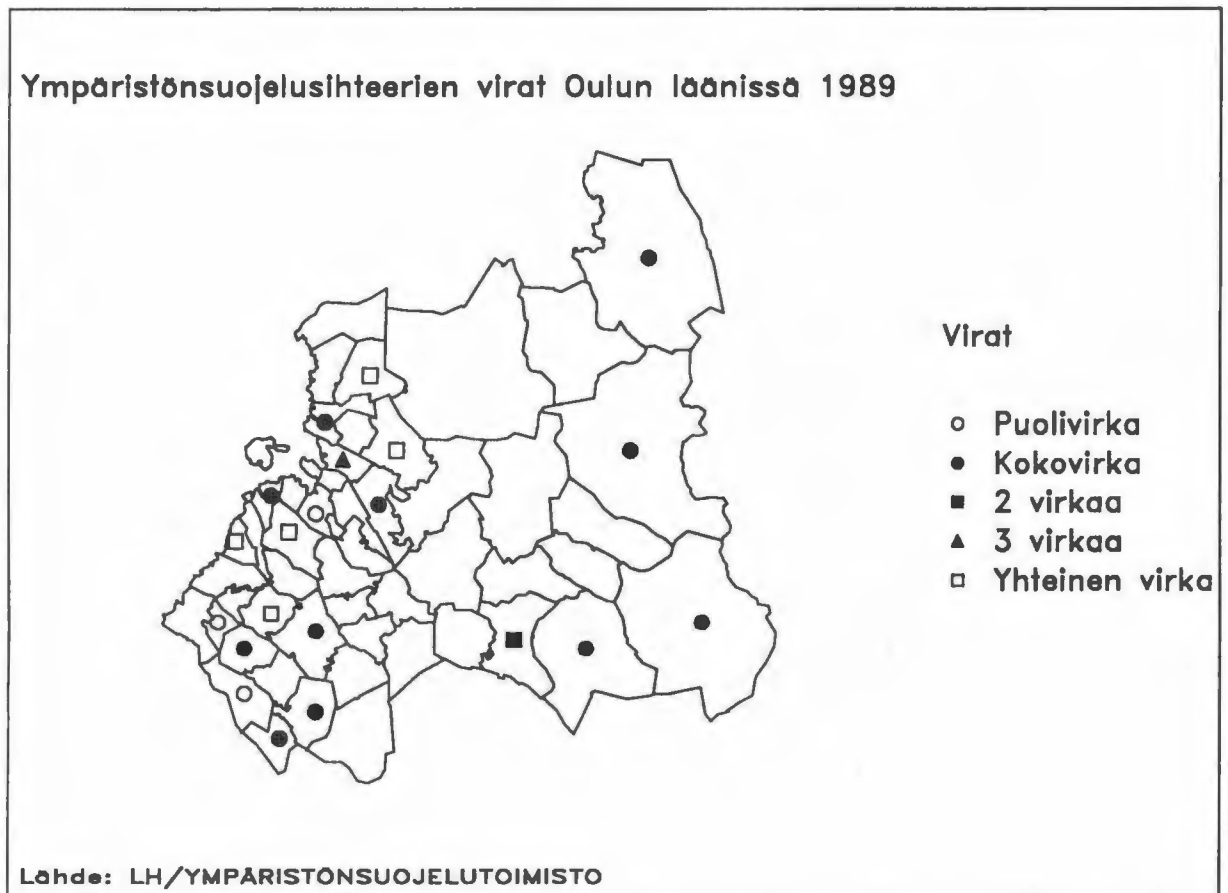
YMPÄRISTÖN TILA

Suurin osa Oulun läänin teollisuuden päästöistä on peräisin Pohjois-Pohjanmaalta. Suurimmat ovat rikkidioksidin vuosipäästöt. Pohjois-Pohjanmaalla rikkidioksidipäästöt olivat vuonna 1987 noin 40 500 tn, typen oksidien päästöt noin 6 500 tn ja hiukkaspäästöt runsaat 5 500 tn vuodessa. Pohjois-Pohjanmaan suurimmat päästölähteet sijaitsevat Raahessa ja Oulussa. Kainuussa rikkidioksidin vuosipäästöt vuonna 1987 olivat noin 3 000 tn, typen oksidien päästöt noin 1 000 tn ja hiukkaspäästöt noin 400 tn. Kainuussa suurin osa päästöistä on lähtöisin Kajaanista.

Ympäristönsuojelun virkoja vuonna 1989 on 31 kunnassa. Osa viroista on puolivirkoja eli ympäristönsuojelusihteerin virka on yhdistetty toiseen virkaan. Osalla kunnista on yksi yhteinen ympäristönsuojelusihteerin virka toisen kunnan kanssa. Tällaisia kuntia ovat Ii ja Yli-Ii, Kiiminki ja Yli-Kiiminki, Raahen ja Pattijoki, Rantsila ja Ruukki sekä Vihanti, Oulainen ja Merijärvi. Oulussa ympäristönsuojelun virkoja on kolme: ympäristönsuojelupäällikkö, ympäristönsuojelun suunnittelija ja ympäristönsuojelun tarkastaja. Kajaanissa virkoja on kaksi: ympäristönsuojelusihteerin ja ympäristönsuojelun suunnittelijan.

Kuva 108. Teollisuuden päästöt Oulun läänissä 1987.

Kuva 109. Kuntien ympäristönsuojelusihteerien virat 1989.

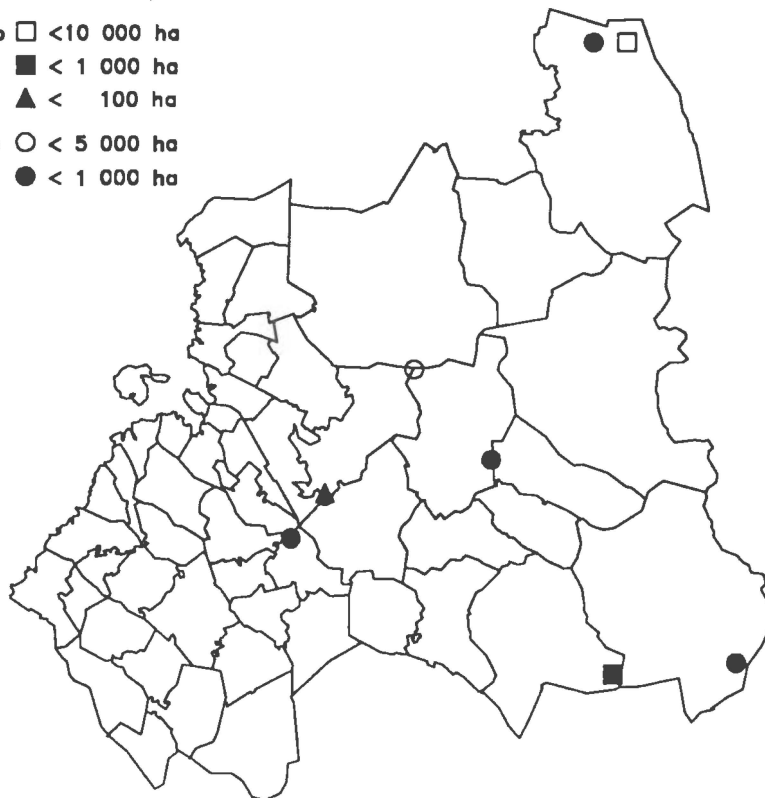
Luonnonpuistot ovat tutkimustarkoituksiin varattuja ja luonnontilassa säilytettäviä alueita. Ne ovat pääosin yleisöltä suljettuja lukuunottamatta joissakin luonnonpuistoissa olevia vapaita retkeilypolkuja. Oulun läänissä on viisi koko Suomen 20 rauhoitetusta luonnonpuistoalueesta. Läänin luonnonpuistojen kokonaispinta-ala oli vuonna 1988 noin 15 100 hehtaaria eli 0.24 %:a koko läänin pinta-alasta.

Kansallispuistot ovat yleisiä luonnonnähtävyyksiä, jotka säilytetään mahdollisimman luonnontilaisina. Suomessa oli vuonna 1988 22 kansallispuistoa, joista kolme on Oulun läänissä. Kansallispuistojen yhteispinta-ala Oulun läänissä on noin 15 700 hehtaaria.

Soidensuojelualueiden rauhoituksen tarkoituksena on soiden vesitalouden ja kasvillisuuden säilyttäminen. Suojelualueet ovat avoimia virkistyskäynneille. Oulun läänissä on huomattava osa Suomen soidensuojelualueista: 52 aluetta koko maan 173 alueesta. Läänin suojeltujen soiden kokonaispinta-ala on noin 64 600 hehtaaria (n. prosentti läänin pinta-alasta). Oulun läänin soidensuojelualueista valtaosa sijaitsee läänin keski- ja itäosissa. Läänin länsiosissa on useita valtioneuvoston päätöksellä suojeltavaksi vahvistettuja, mutta vielä perustamattomia suojelualueita.

Luonnon- ja kansallispuistot 1988

- Kansallispuisto □ < 10 000 ha
 ■ < 1 000 ha
 ▲ < 100 ha
- Luonnonpuisto ○ < 5 000 ha
 ● < 1 000 ha

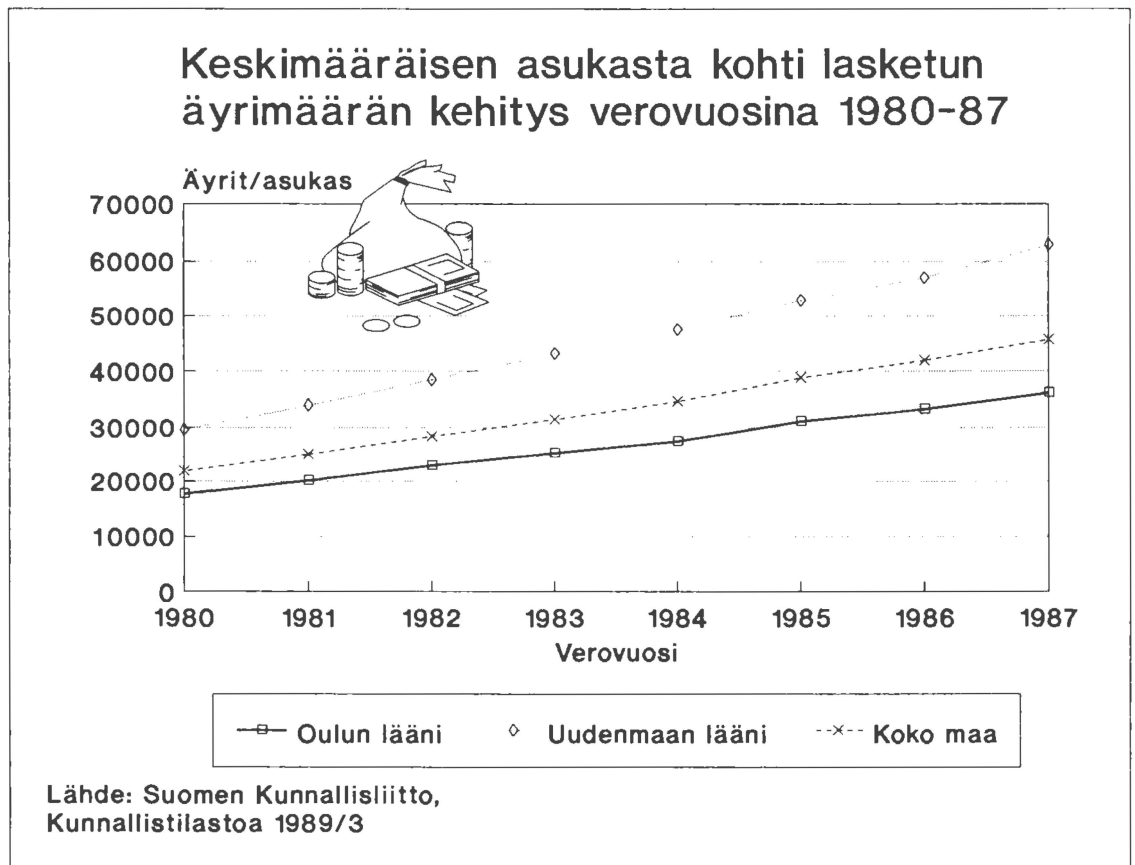
Lähde: Suomen kartasto 141-143, 1988

Kuva 110. Luonnon- ja kansallispuistot sijaintikunnittain 1988.

KUNNALLISTALOUS

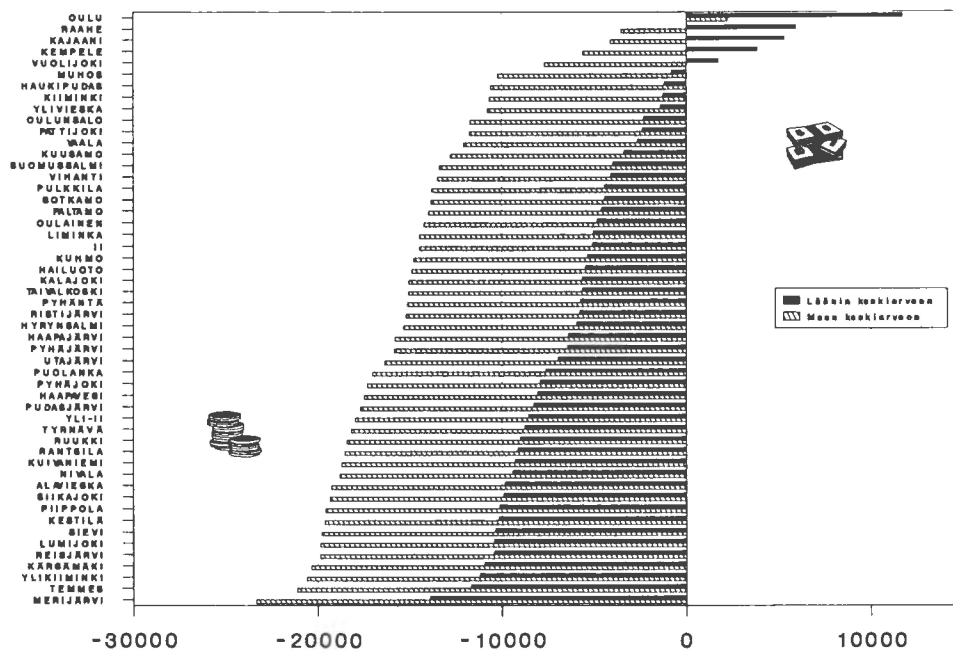
Keskimääräinen äyrimäärä asukasta kohden vuonna 1987 oli Oulun läänissä noin 80 %:a maan keskiarvosta. Vuonna 1980 läänin keskiarvo oli vielä 81 %:a maan keskimääräisestä äyrimäärästä. Ero Oulun ja Uudenmaan läänien välillä on kasvanut, sillä 1980 Oulun läänin äyrimäärä oli 60 %:a ja 1987 enää 57,7 %:a Uudenmaan läänin keskimääräisestä äyrimäärästä/asukas.

Vain Oulussa veroäyrimäärä/asukas on korkeampi kuin maassa keskimäärin. Pienimmän veroäyrikertymän kunnassa veroäyrimäärä/asukas on alle puolet maan keskiarvosta. Läänin sisällä äyrimäärältään vahvoja kuntia on Kainuussa ja Oulun seudulla. Tällä vuosikymmenellä veroäyrimäärän kasvu on ollut voimakasta läänin pohjoisosissa. Vuosikasvu 1986-87 oli voimakkainta Kainuussa ja Oulun ympäristökunnissa.

Kuva 111. Veroäyrimäärän/asukas kehitys eräillä alueilla 1980-87.

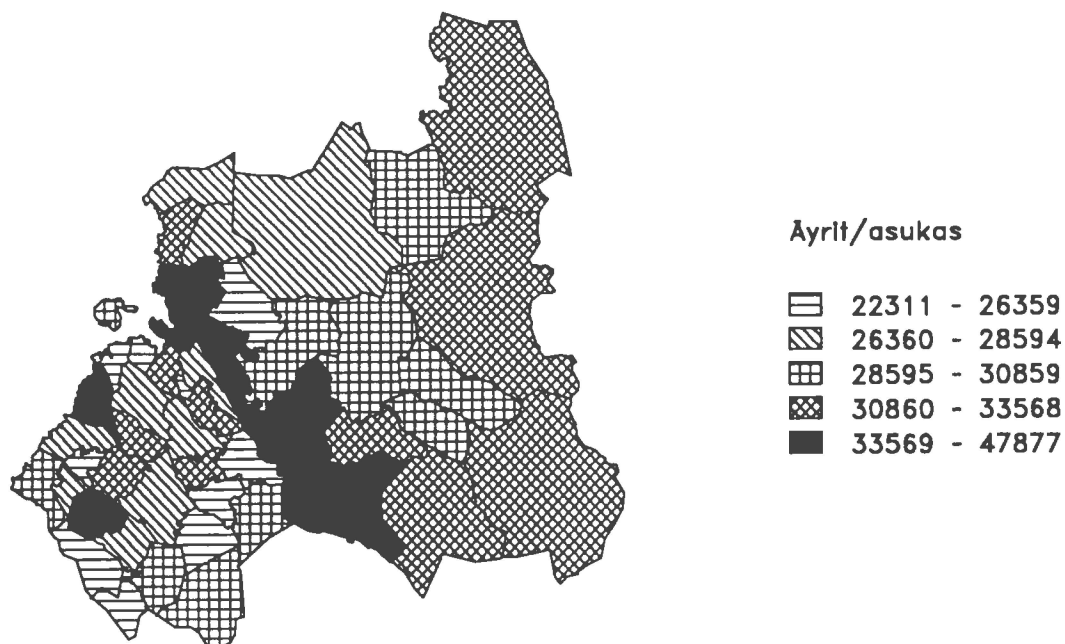
Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän ero läänin ja maan keskiarvoon vuonna 1987

Lähde: Suomen kunnallisiitto, kunnallistilastoa 1989/2

Kuva 112. Veroäyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon kunnittain 1987.

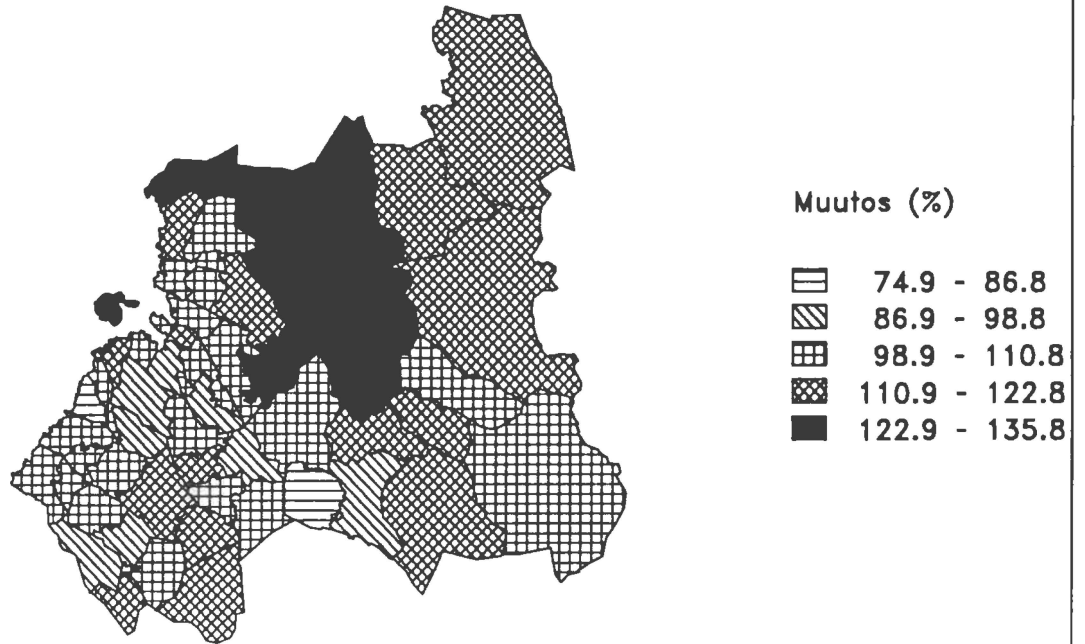
Asukasta kohden laskettu veroäyrimäärä verovuonna 1987

Lähde: Kunnallisiitto, Kunnallistilastoa 1989/3

Kuva 113. Veroäyrimäärä/asukas kunnittain vuonna 1987.

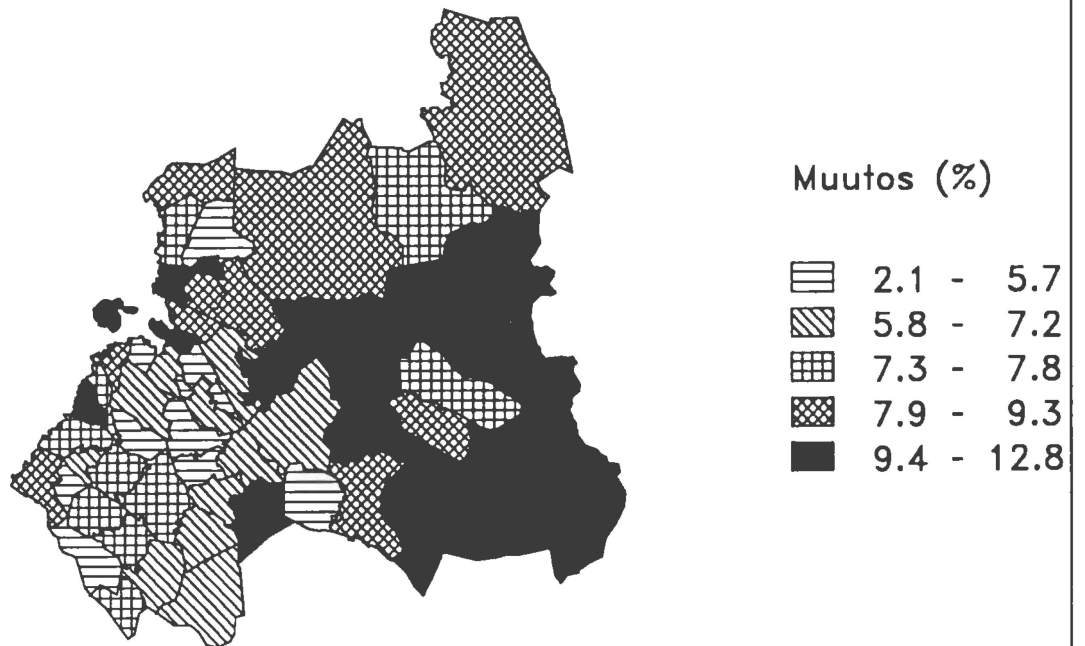
Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän muutos verovuosina 1980-87

Lähde: Kunnallislaitto, kunnallistilasto 1989/3

Kuva 114. Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain 1980-87.

Asukasta kohden lasketun veroäyrimäärän muutos verovuosina 1986-87

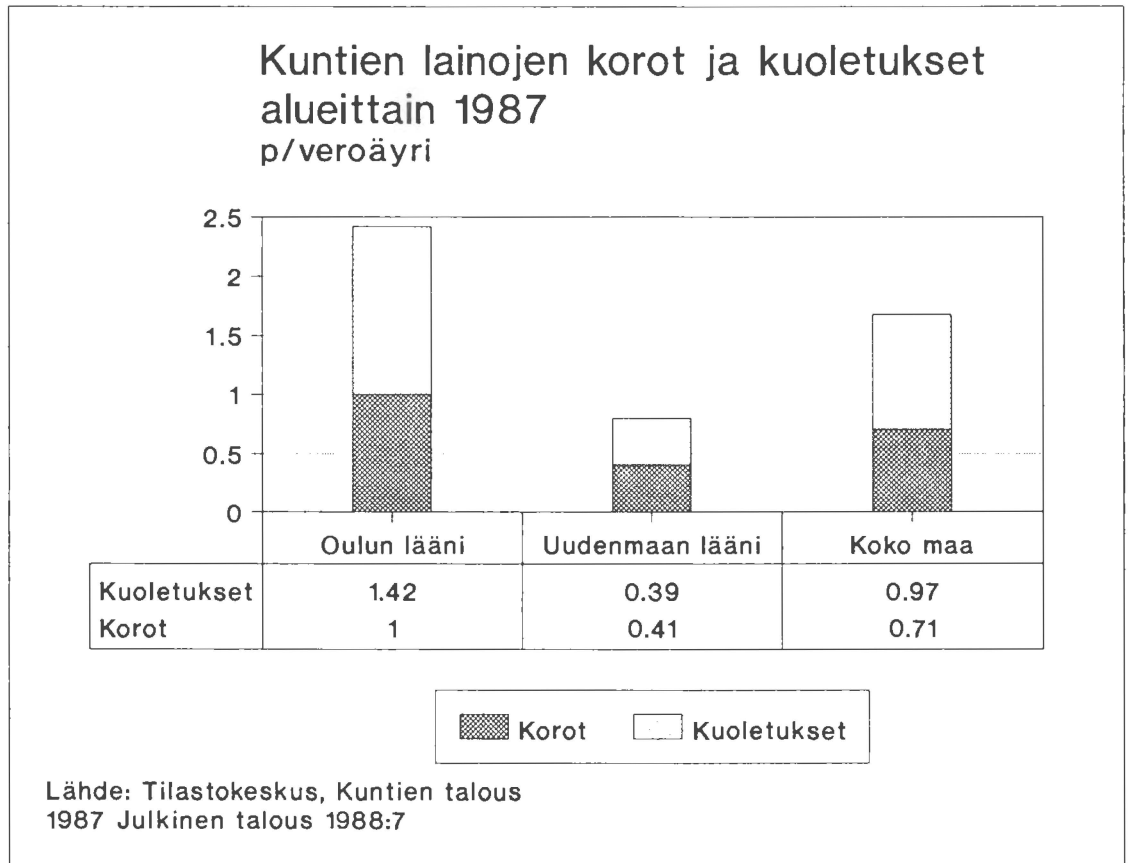

Lähde: Kunnallislaitto, Kunnallistilasto 1989/3

Kuva 115. Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain 1986-87.

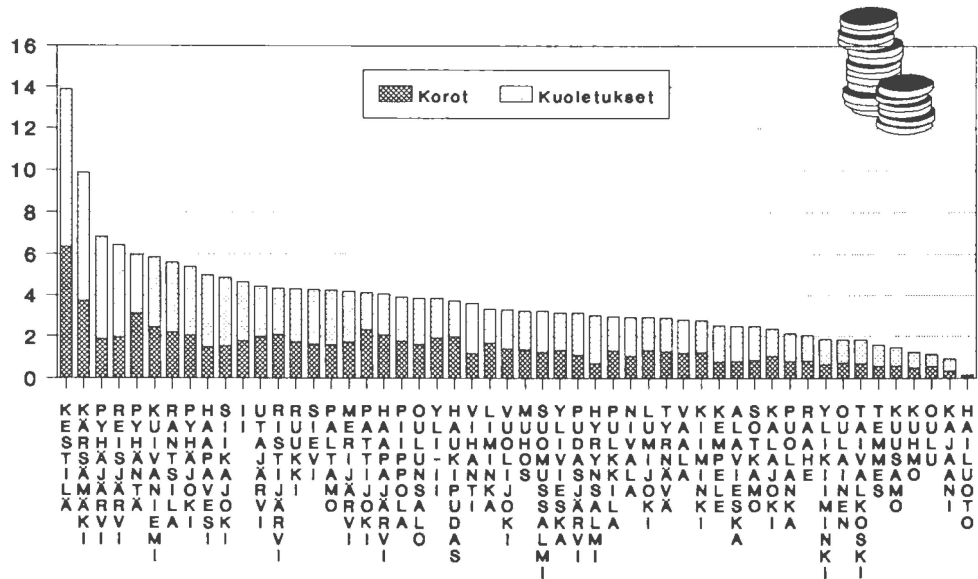
Lainojen ja korkojen rasitus kunnallistaloudelle oli vuonna 1987 kolminkertainen Oulun läänissä Uudenmaan läänin verrattuna. Koko maassa velkarasitus oli keskimäärin vajaan pennin/veroäyri pienempi kuin Oulun läänissä. Korkojen ja kuoletusten rasitus oli 19 kunnassa 4 penniä tai sitä vähemmän. Kestilässä rasitus oli korkein eli 13,9 p/veroäyri. Alueellisesti velkarasitteisimmat kunnat sijoittuvat Pohjois-Pohjanmaan eteläosiin, Haapajärven-Pyhäjärven ja Siikalatvan seuduille.

Vuonna 1987 mediaani markkamäärää velkaa/kuntalainen oli noin 5 000 markkaa. Suurin osa lainoista on ollut pitkäaikaista. Eräillä kunnilla lyhytaikaiset velat ovat jopa puolet kunnan ottamista veloista. Läänin sisällä velkaantuneisuus penniä/veroäyri on suhteellisen voimakasta Pohjois-Pohjanmaan eteläosan kunnissa ja vähäisempää Kainuussa ja Koillismaalla.

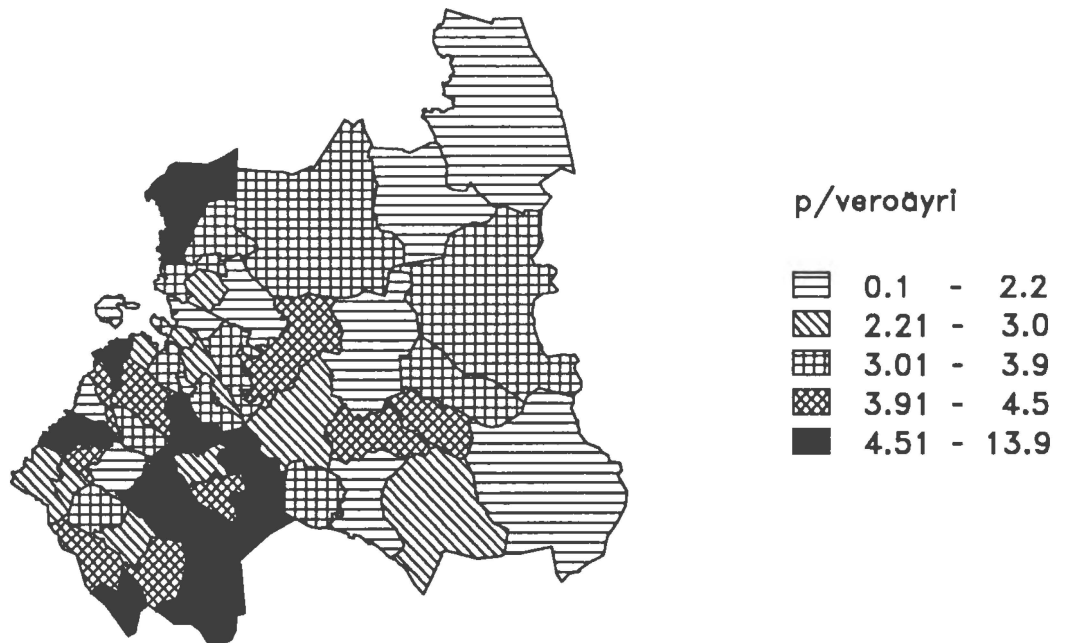
Kuva 116. Kuntien lainojen korot ja kuoletukset (p/veroäyri) alueittain 1987.

Lainan hoitokustannukset kunnittain Oulun läänissä 1987 p/veroäyri

Kuva 117. Lainojen hoitokustannukset (p/veroäyri) kunnittain 1987 (abs.).

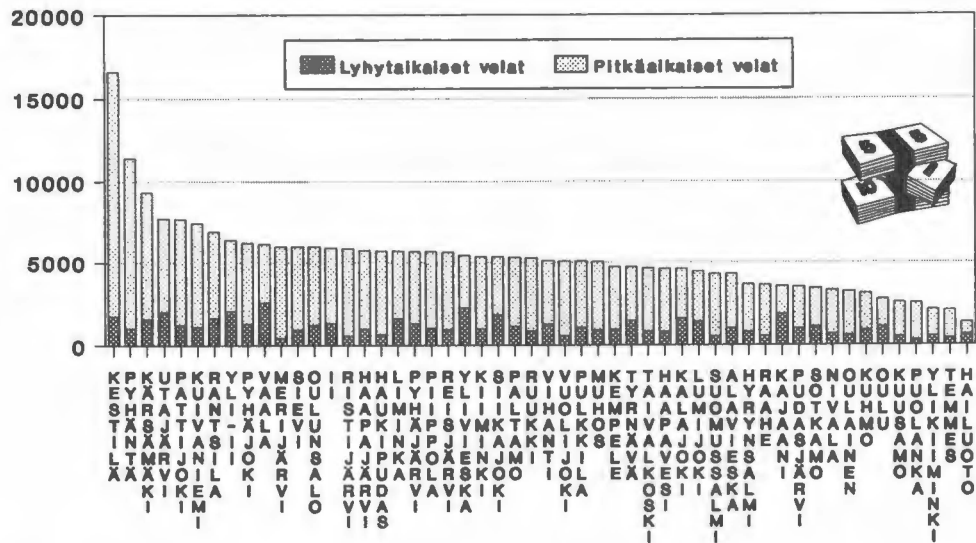
Kuntien lainan hoitokustannukset 1987 Korot ja kuoletukset yhteensä p/veroäyri

Kuva 118. Lainojen hoitokustannukset kunnittain 1987.

Oulun läänin kuntien lyhyt- ja pitkä- aikaiset velat 1987

mk/asukas

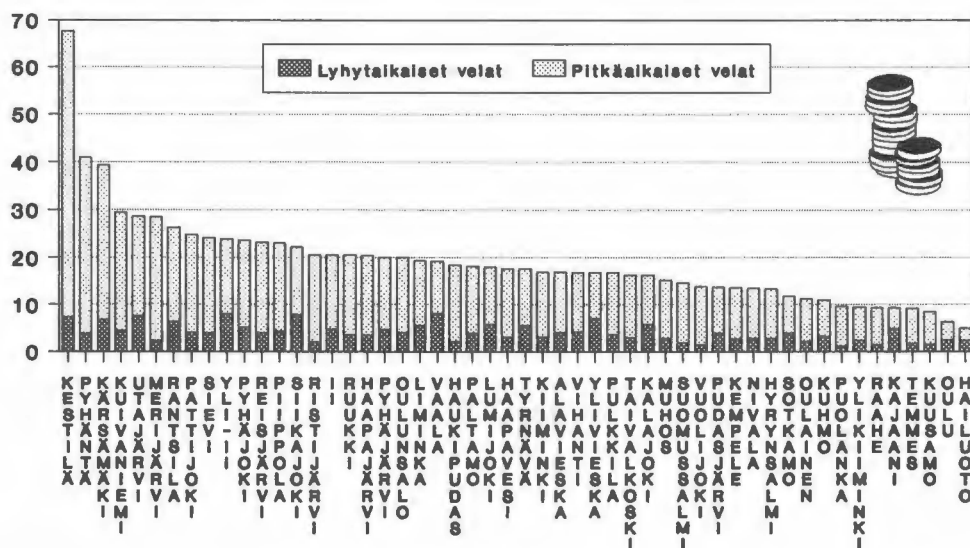

Lähde: Tilastokeskus, Kuntien talous
1987 Julkinen talous 1988:7

Kuva 119. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (mk/asukas) kunnittain 1987.

Oulun läänin kuntien lyhyt- ja pitkä- aikaiset velat 1987

p/veroäyri

Lähde: Tilastokeskus, Kuntien talous
1987 Julkinen talous 1988:7

Kuva 120. Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (p/veroäyri) kunnittain 1987 (abs.).

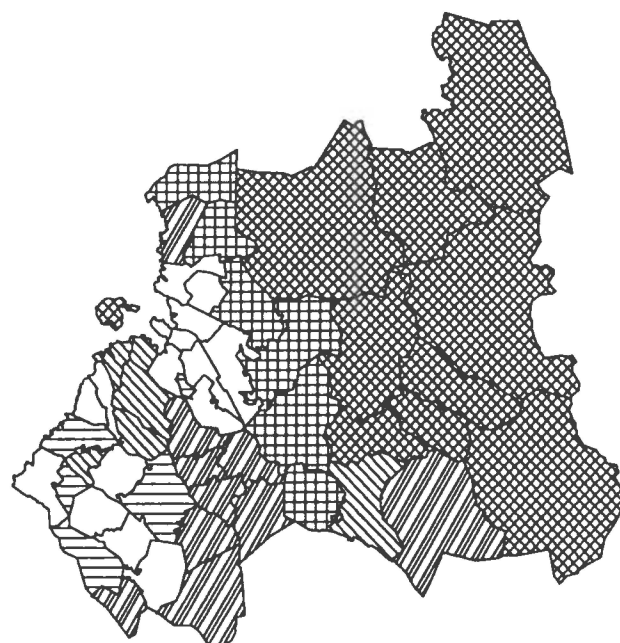
Läänin kuntien maksuvalmiuskertoimen mediaani oli 1987 12 päivää. Maksuvalmiuskerroin II ilmaisee, kuinka monen päivän kassastamaksuihin tilinpäätöshetken kassavarat ja talletukset riittävät.

ALUEPOLITIIKKA

Oulun läänin kunnista 16 kuuluu aluepoliittisessa jaotuksessa I perusvyöhykkeeseen. Näistä edelleen 10 kuntaa on I A vyöhykkeessä eli voimakkaimmin tuettuina. Kehittymätömimmiksi alueiksi läänissä on arvioitu Koillismaa ja suuri osa Kainuun kunnista. Aluepoliittisesti heikoimmin tuetut kunnat sijoittuvat Oulun ympäristöön ja läänin lounaisosiin.

Erityisaluekuntia on suhteellisesti paljon Kainuussa. Puolet maakunnan kunnista on monivuotisia erityisaluekuntia. Viimeisimmäksi erityisaluekuntaoikeudet on saanut Kestilä. Läänin kehittämISRahan määrä on noussut jossain määrin viime vuosina. Avustuksen hakijoiden määrä on pysytellyt reiluna satana/vuosi. Aikaisemmin lääninhallituksen myöntämä pienyritystuki siirtyi kokonaisuudessaan Kauppa- ja teollisuusministeriölle (KTM) vuonna 1988.

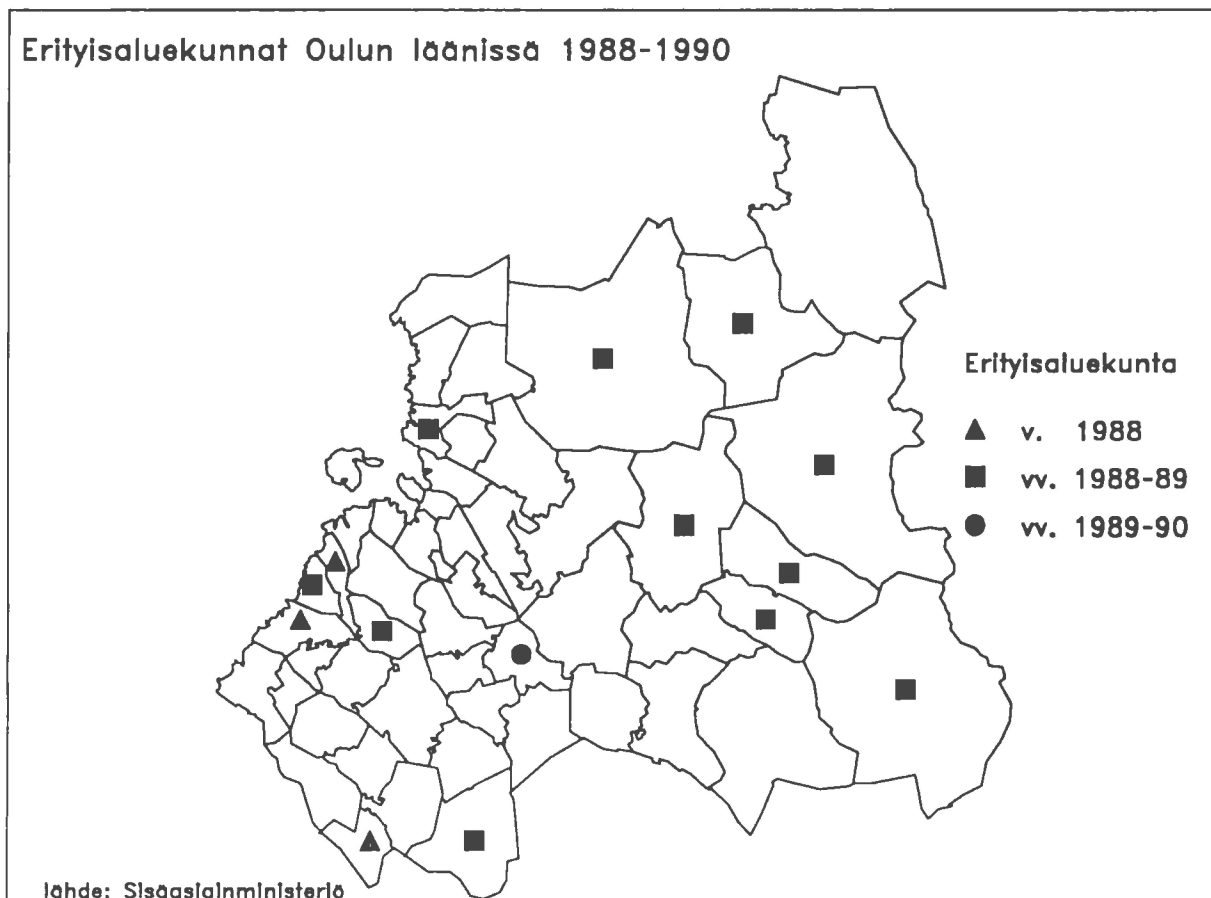
Aluepoliittinen aluejako 1989

Aluejako Perusvyöhykkeet

	III B
	III A
	II B
	II A
	I B
	I A

Lähde: Sisäasiainministeriö

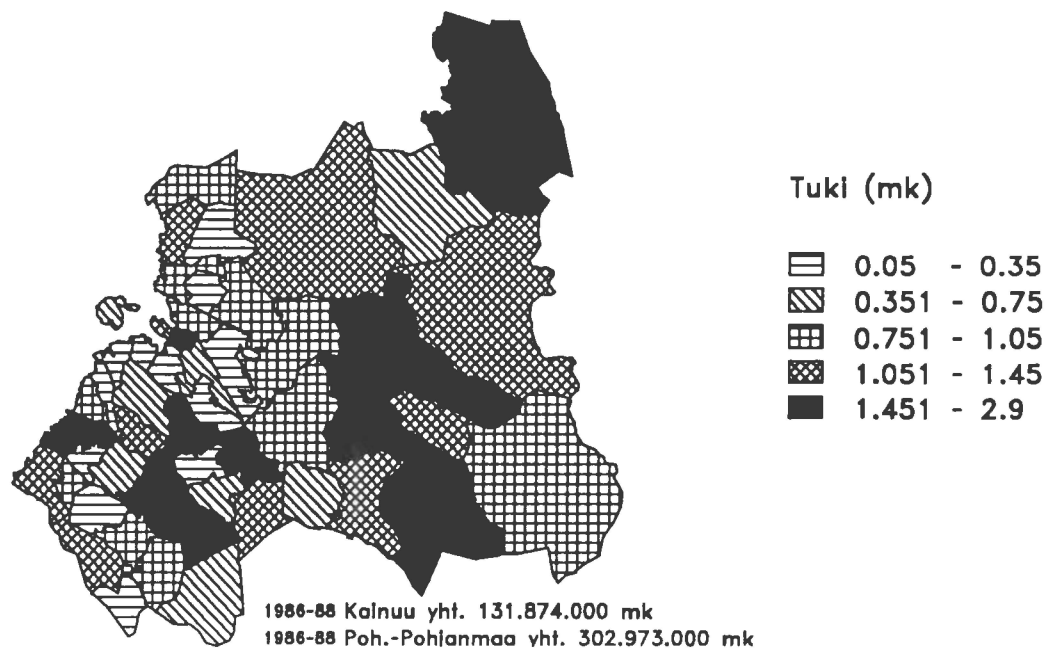

Kuva 124. Erityisaluekunnat 1988-1990.

Vuosien 1986-88 Kehitysaluerahaston (KERA) myöntämistä tuista noin 30 %:a on suuntautunut Kainuun kuntiin. Merkittävimmät tuen muodot ovat investointi- ja käyttöpääomallainat. KERA on suunnannut tukeaan eniten Kainuuseen, Oulun seudulle ja läänin lounaisosiin. Asukasta kohden laskettuna tuen määrä on suuri osassa Kainuun kuntia sekä Siikalatvan kunnissa Pohjois-Pohjanmaalla.

KTMn tuesta noin 37 %:a on myönnetty Kainuuseen. Asukasta kohden laskettuna KTMn tuet ovat suurimpia Kainuun ja Koillismaan kunnissa.

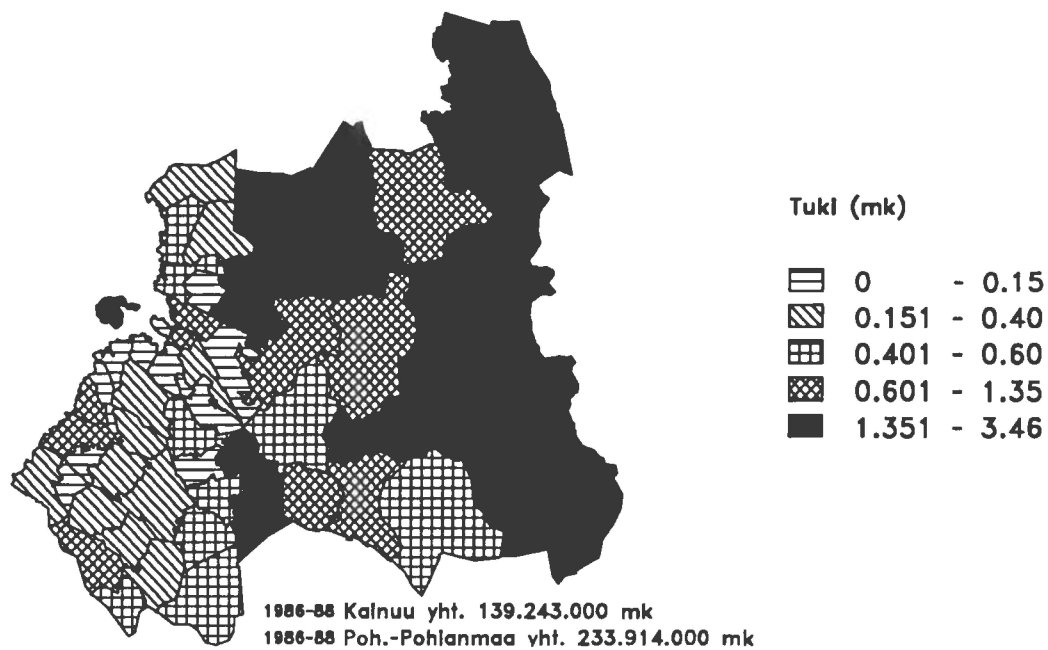
KERAn myöntämät tuet/kuntalainen 1986-88 vuoden 1987 väkiluvun mukaan
Sisältää investointi-, käyttöpääoma- ja kehittämislainat
sekä kehittämisavustukset

Lähde: KERA/Oulun ja Kajaanin aluetoimistot

Kuva 125. KERAn myöntämä tuki/asukas kunnittain 1986-88.

KTMn tuet/kuntalainen 1986-88 vuoden 1987 väkiluvun mukaan
Sisältää investointi-, käynnistys- ja kehittämisavustukset

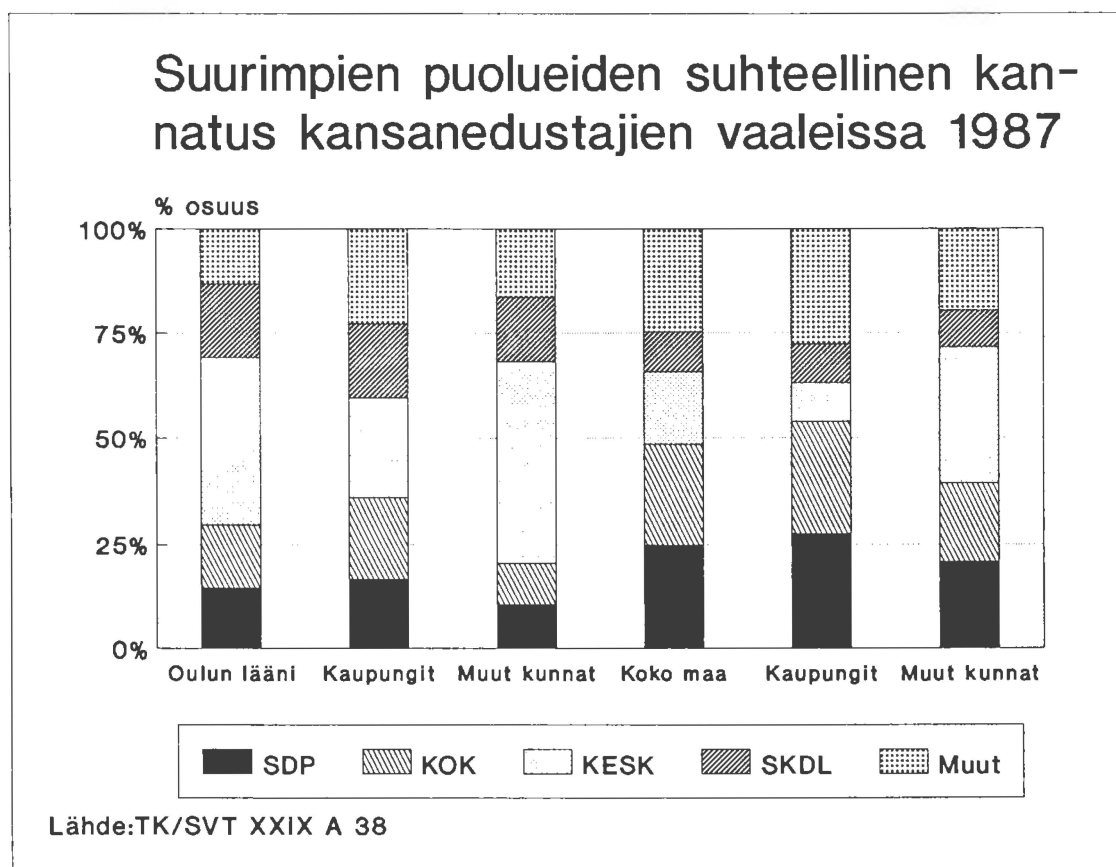
Lähde: KTM/Oulun teollisuuspiiri

Kuva 126. KTMn myöntämä tuki/asukas kunnittain 1986-88.

YHTEISKUNNALLINEN OSALLISTUMINEN

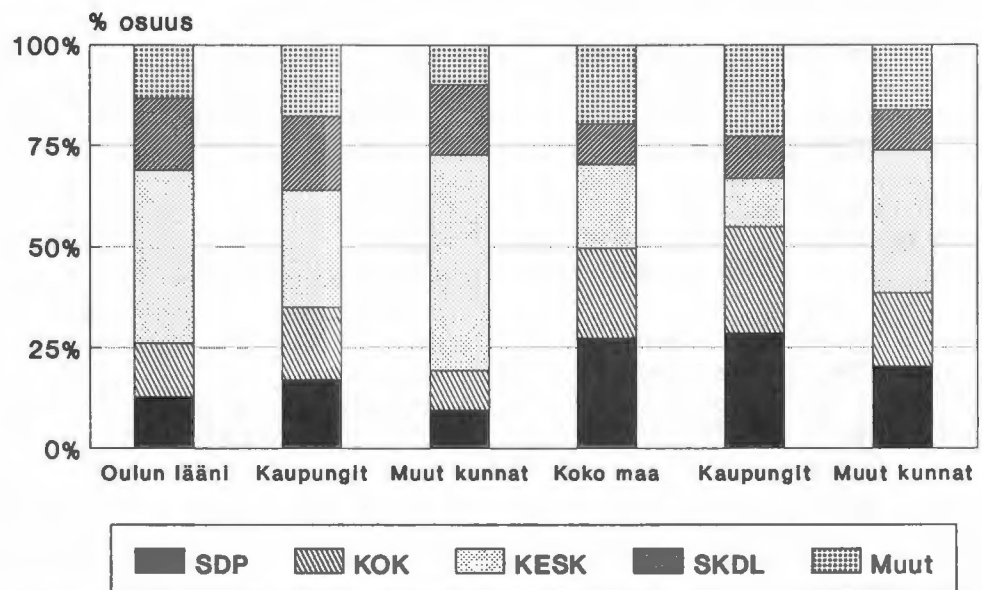
Kansanedustajien vaaleissa 1987 suurimman kannatuksen Oulun läänissä sai Keskustapuolue (nykyinen Suomen Keskusta), runsaat 40 %:a annetuista äänistä. Kaupungeissa SDP:n ja Kansallisen Kokoomuksen kannatus oli suhteellisesti suurempi kuin muissa kunnissa.

Kunnallisvaaleissa 1988 oli Oulun läänille tyypillinen piirre Keskustapuolueen suuri kannatus.

Kuva 127. Suurimpien puolueiden kannatus vuoden 1987 kansanedustajien vaaleissa eräillä alueilla.

Suurimpien puolueiden suhteellinen kannatus kunnallisvaaleissa 1988

Lähde: TK/SVT VAALIT 1988:2

Kuva 128. Suurimpien puolueiden kannatus vuoden 1988 kunnallisvaaleissa eräillä alueilla.

KÄYTETYT LYHENTEET

ALTIKA= Aluetietokanta
 KERA= Kehitysaluerahasto Oy
 KTM= Kauppa- ja teollisuusministeriö
 LH= Oulun lääninhallitus
 MALTIKA= Maatalouden aluetietokanta
 MTH= Maatilahallitus
 SVT= Suomen virallinen tilasto
 TEVANAKE= Tekstiili-, vaate-, nahka- ja kenkäteollisuus
 TK= Tilastokeskus
 VTKK= Valtion tietokonekeskus

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 3:n mukaan enemmän kuin 1 henkilö huonetta kohti, kun keittiö laskeaan huoneluukuun.

Asunnon varustetaso. Asunto voidaan luokitella varustetason mukaan seuraavasti:

- hyvin varustettu asunto eli asunnossa on vesijohto, viemäri, lämminvesi, WC, peseytymistilat (joko suihku/kylpyhuone tai huoneistokohtainen sauna) ja keskus- tai sähkölämmitys
- puutteellisesti varustettu asunto eli asunnosta puuttuu vain peseytymistilat ja/tai sähkölämmitys
- erittäin puutteellisesti varustettu asunto eli asunnosta puuttuu jokin seuraavista varusteista: vesijohto, viemäri, lämminvesi tai WC.

Jalostusarvo. Saadaan vähentämällä tuotannon bruttoarvosta ulkopuolisilta sekä saman yrityksen toisilta toimipaikoilta hankittujen tuotantopanosten arvo, mukaanlukien käyttöomaisuudesta maksetut vuokrat, vähennettynä tai lisättynä polttoaine- sekä aine- ja tarvikevarastojen muutoksella. Hankittuihin tuotantopanoksiin sisältyvät polttoaineiden, sähkön, lämmön, pakkausten, aineiden ja tarvikkeiden korjaus- ja asennustöiden, teetettyjen palkkiotöiden sekä myös palvelusten hankinta. Tuotannon bruttoarvo käsittää omien tuotteiden toimitusten arvon, vieraille tehtyjen korjaustöiden arvon, saadun korvauksen vieraille suoritetuista valmistus- yms. palveluksista (palkkiotyö), muista palveluista saadun bruttokorvauksen (ei-teollisten palveluiden myynti) sekä kauppatavaroiden myynnistä saatujen tuottojen ja kauppatavaroiden hankintakustannusten erotuksen vähennettynä tai lisättynä valmiste- ja kauppatavaravarastojen sekä varastossa olevien keskeneräisten töiden muutoksella.

Kokonaistuotanto. Toimipaikkojen tarkasteluajanjakson aikana tuottamien tavaroiden ja palvelusten arvojen summa tuottajahintaan.

Maksuvalmiuskerroin II. (Kassavarat+talletukset)x365/kassastamaksut. Maksuvalmiuskerroin II ilmaisee, kuinka monen päivän kassastamaksuihin tilinpäätöshetken kassavarat ja talletukset riittävät. Kassastamaksut on laskettu siten, että kokonaismenoista on vähennetty poistot ja laskennalliset korot.

Työlliseksi työvoimaksi lasketaan laskentaviikolla 11. - 17.11.1985 yhtenäkin päivänä ansiotyötä tehneet (ml. yrittäjien avustavat perheenjäsenet) tai tilapäisesti työstä sairauden, loman, äityisloman päivärahaan oikeuttavan osuuden tms. vuoksi poissa olleet laskentapäivänä 15-74 -vuotiaat henkilöt.

LÄHTEET

TK/VTKK/ALTIKA: Matriisit 0201, 0211, 0215, 0801, 1101, 1102, 1103, 1403, 1501, 1601, 1737, 1747, 1763, 1765, 1766

MTH/TK/VTKK/MALTIKA: Matriisit 1501, 1550, 1551, 1573

TK/YRITYS-JA TOIMIPAIKKAREKISTERI: Ennakkotietoja yritysten ja toimipaikkojen lukumääristä (1989/2).

Kirjallisuus

Kauppa- ja teollisuusministeriö, energiaosasto. Kotimaisen polttoaineen tuotanto ja käyttöpotentiaali vuoteen 2000. Sarja D:94 1986.

Kauppa- ja teollisuusministeriö, Oulun teollisuuspiiri. KTMn myöntämät tuet.

Kehitysaluerahasto Oy, Oulun ja Kajaanin aluekonttorit. KERAn myöntämät tuet.

MTH/SVT. Maatilatilastollinen vuosikirja 1987. Maa- ja metsätalous 1988:3.

Oulun lääninhallitus/Sosiaali- ja terveystoimisto. Sosiaali- ja terveysalan tilastoja.

Oulun lääninhallitus/Ympäristönsuojelutoimisto. Ympäristötilastoja.

Sisäasiainministeriö. Aluepoliittinen aluejako 1989.

Sisäasiainministeriö. Erityisaluekunnat 1988-1990.

Suomen kartasto 1988 141-143. Elävä luonto, luonnonsuojelu.

Suomen kunnallisliitto. Kunnallistilastoja 1989/3.

Sähkölaitosyhdistys ry. Sähkölaitostilastoja vuosilta 1980-86.

TK/SVT XXIX A 38. Kansanedustajain vaalit 1987.

TK/SVT. Kunnallisvaalit 1988. Vaalit 1988:2.

TK/SVT. Kuntien talous-kunnittaisia tietoja 1987. Julkinen talous 1988:7

TK/SVT. Liikennetilastolliset vuosikirjat vuosilta 1981-88.

TK/SVT. Maataloustalouden tulo- ja verotustiedot 1987. Maa- ja metsätalous 1989:2.

TK/SVT. Majoitusliikkeiden kapasiteetti -julkaisut vuosilta 1986-88. Liikenne 1986:8, 1987:6, 1989:4

TK/SVT. Ennakkotietoja teollisuudesta 1988. Teollisuus 1989:15

TK/SVT XVIII A:101-106. Teollisuustilastoja vuosilta 1980-85 osa 1.

TK/SVT. Teollisuuden vuosikirja 1988. Teollisuus 1988:16.

TK/SVT/ VI A:153. Väestön muutokset kunnittain 1986, osa III.

Työvoimaministeriö. Työvoimakatsaus 1989/Helmikuu.

Työvoimaministeriö. Työvoimaministeriön tilastoja 1989 Tammikuu - Huhtikuu.

KUVALUETTELO

Numero	Nimi	Sivu
OULUN LÄÄNI		
1.	Oulun läänin kunnat.	1
2.	Kuntien taajamoituminen 1985.	2
3.	Väentiheys kunnissa 1987.	3
VÄESTÖ		
4.	Väkiluvun muutokset eri alueilla 1980 -luvulla.	4
5.	Väkiluvun muutos kunnittain 1980-87.	4
6.	Väkiluvun muutos kunnittain 1986-87.	5
7.	Väestökehitys eri alueilla 1990-2010.	5
8.	Väestökehitys Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla 1990-2010.	6
9.	Väestökehitys kunnittain 1987-2010 (%).	6
10.	Väestökehitys kunnittain 1987-2010 (abs.).	7
11.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne alueittain 1987.	8
12.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Pohjois-Pohjanmaalla 1987.	9
13.	Väestön ikä- ja sukupuolirakenne Kainuussa 1987.	9
14.	Ikärakenteen kehitys eri alueilla 1975-2000.	10
15.	Väestön ikärakenteen kehitys Pohjois-Pohjanmaalla 1975-2000.	11
16.	Väestön ikärakenteen kehitys Kainuussa 1975-2000.	11
17.	Aktiiviväestön osuus kunnittain 1988.	12
18.	Aktiiviväestön osuuden muutos kunnittain 1980-88.	12
19.	Syntyvyys ja kuolevuus alueittain 1986.	13
20.	Syntyvyys kunnittain 1986.	14
21.	Kuolevuus kunnittain 1986.	14
22.	Hedelmällisyysluvut eri alueilla 1986.	15
23.	Hedelmällisyysluvut kunnittain 1986.	16
24.	Kuntien suhteellinen muuttovoitto/-tappio 1986.	16
25.	Kuntien muuttotase vuonna 1987.	17
26.	Työikäisen väestön koulutusaste eri alueilla 1985.	18
ELINKEINOELÄMÄ		
27.	Elinkeinorakenne alueittain 1985.	19
28.	Elinkeinorakenne Pohjois-Pohjanmaalla ja Kainuussa 1985.	19
29.	Kokonaistuotannon kehitys eri alueilla 1980-86.	20
30.	Tuotantorakenne alueittain: Toimialojen osuudet kokonaistuotannosta 1986.	21
31.	Tuotantorakenteen muutos eri alueilla toimialoittain 1980-86.	22
32.	Tuotanto (mk/asukas) toimialoittain eri alueilla 1980-86.	23
ALKUTUOTANTO		
33.	Maatalouden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.	25
34.	Maatalouden työllistävyys kunnittain 1985.	25
35.	Metsätalouden työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.	26
36.	Metsätalouden työllistävyys kunnittain 1985.	26
37.	Maatilojen lukumäärän kehitys eri alueilla 1981-87.	27
38.	Maatilojen lukumäärän kehitys Oulun läänissä 1981-87.	28
39.	Tilojen keskimääräinen peltoala kunnittain 1987.	28
40.	Tilojen keskimääräinen metsäala kunnittain 1987.	29

41.	Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa kunnittain 1987.	30
42.	Viljelykasvien hehtaarisadot eri alueilla 1987.	31
43.	Kalatalouden työllistävyys kunnittain 1985.	31
JALOSTUSELINKEINOT		
44.	Teollisuuden jalostusarvon kehitys eri alueilla 1980-88.	32
45.	Jalostusarvo teollisuustoimialoittain Oulun läänissä 1988.	33
46.	Teollisuuden toimipaikat toimialoittain eri alueilla 1987.	33
47.	Teollisuuden työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	34
48.	Teollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.	35
49.	Elintarviketeollisuuden työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	35
50.	Elintarviketeollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.	36
51.	TEVANAKE -teollisuuden työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	37
52.	TEVANAKE -teollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.	37
53.	Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	38
54.	Puutavaranvalmistuksen ja paperiteollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.	38
55.	Metallien valmistuksen työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	39
56.	Metallien valmistuksen työllistävyys kunnittain 1985.	40
57.	Kemian teollisuuden työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	40
58.	Kemian teollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.	41
59.	Metalli- ja konepajateollisuuden työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	41
60.	Metalli- ja konepajateollisuuden työllistävyys kunnittain 1985.	42
61.	Toimipaikat toimialoittain (TOL 1988) Oulun läänissä 1988.	42
PALVELUELINKEINOT		
62.	Palveluelinkeinojen kokonaistuotannon jakautuminen palvelutoimialoittain eri alueilla 1980-86.	45
63.	Palveluelinkeinojen työllistävyys kunnittain 1985.	46
64.	Palveluelinkeinojen työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	46
65.	Kaupan elinkeinojen työllistävyys kunnittain 1985.	47
66.	Kaupan elinkeinojen työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	47
67.	Rahoitus- ja vakuutustoiminnan, kiinteistö- palvelujen sekä liike-elämää palvelevan toiminnan työllistävyys kunnittain 1985.	48
68.	Rahoitus- ja vakuutustoiminnan, kiinteistöpal- velujen sekä liike-elämää palvelevan toimin- nan työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	49
69.	Ravitsemis- ja majoituselinkeinojen työllistävyys kunnittain 1985.	50
70.	Ravitsemis- ja majoituselinkeinojen työllistävyys muutos kunnittain 1980-85.	50
71.	Julkisen sektorin työllistävyys kunnittain 1985.	51

72.	Julkisen sektorin työllistävyyden muutos kunnittain 1980-85.	51
73.	Majoitusliikkeiden lukumäärän kehitys Oulun läänissä eräissä kunnissa 1986-88.	52
74.	Majoitusliikkeiden vuodekapasiteetin kehitys Oulun läänissä eräissä kunnissa 1986-88.	52
TYÖLLISYYS		
75.	Työttömyyden kehittyminen eri alueilla, tammikuu 86-toukokuu 89.	53
76.	Työttömyyden kesto keskimäärin alueittain 1983-88.	54
77.	Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä eri alueilla, tammikuu 82-huhtikuu 88.	54
ASUMINEN		
78.	Asuntojen varustetaso eri alueilla 1985.	55
79.	Ahtaastiasuvien (normi 3:n mukaan) asuntokuntien osuus kunnittain 1986.	56
80.	Tuotetut asuinhuoneistot/1000 asukasta eri alueilla 1980-86.	56
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT		
81.	Vanhuuseläkkeen saajien osuus väestöstä sukupuolen mukaan eri alueilla 1988.	57
82.	Kansanterveystyön kustannukset eri alueilla 1987.	58
83.	Asukkaiden määrä/lääkäri eri sairaanhoitopiireissä 1987.	58
84.	Terveyskeskuspaikat/1000 as. kunnittain 1987.	59
85.	Vanhainkotien hoitopaikat/1000 yli 65 -vuotiasta kunnittain 1987.	60
86.	Päiväkotien hoitopaikat/1000 0-6 -vuotiasta kunnittain 1987.	60
LIIKENNE		
87.	Liikennesuoritteet yleisillä teillä eräissä tiepiireissä 1984-87.	62
88.	Kulkuneuvojen määrän kehitys alueittain 1980-87.	62
89.	Henkilöautojen määrän kehitys 1980-87 eri alueilla.	63
90.	Tieliikenteessä loukkaantuneiden määrän kehitys eri alueilla 1980-87.	63
91.	Tieliikenteessä kuolleet eräillä alueilla 1980-87.	64
92.	Valtion lentoasemien lähteneet matkustajat Oulun läänissä 1980-87.	65
93.	Valtion lentoasemien saapuneet matkustajat Oulun läänissä 1980-87.	65
94.	Rautateitse saapunut tavarakuljetus Ouluun ja Kajaaniin 1980-87.	66
95.	Rautateitse lähetetty tavarakuljetus Oulusta ja Kajaanista 1980-87.	65
ENERGIAHUOLTO		
96.	Sähkön tuotanto ja kulutus Suomessa 1980-86.	67
97.	Sähköomavaraisuus alueittain 1980-86.	68
98.	Sähkön tuotanto eri alueilla 1980-86.	68
99.	Sähkön kulutus alueittain 1980-86.	69
100.	Tuotetun energian osuus alueittain koko maan energiatuotannosta 1980-86.	70
101.	Kulutetun energian osuus alueittain koko energiakulutuksesta 1980-1986.	70

102.	Vesivoimalla tuotetun energian osuus tuotetusta energiasta eräillä alueilla 1980-86.	71
103.	Vesivoimalla tuotetun energian osuus koko maassa tuotetusta vesieniergiasta alueittain 1980-86.	71
104.	Jalostukseen käytetyn energian osuus koko energiankulutuksesta eräillä alueilla 1980-86.	72
105.	Jalostukseen käytetyn energian osuus alueittain jalostuksen koko maan energiankulutuksesta 1980-86.	73
106.	Kotimaisen polttoaineen tuotantopotentiaali alueittain 1980-2000.	74
107.	Kotimaisen polttoaineen käyttöpotentiaali eri alueilla 1985-2000.	75

YMPÄRISTÖN TILA

108.	Teollisuuden päästöt Oulun läänissä 1987.	76
109.	Kuntien ympäristönsuojelusihteerien virat 1989.	76
110.	Luonnon- ja kansallispuistot sijaintikunnittain 1988.	76

KUNNALLISTALOUS

111.	Veroäyrimäärän/asukas kehitys eräillä alueilla 1980-87.	78
112.	Veroäyrimäärän/asukas ero läänin ja maan keskiarvoon kunnittain 1987.	79
113.	Veroäyrimäärä/asukas kunnittain vuonna 1987.	89
114.	Veroäyrimäärä/asukas muutos kunnittain 1980-87.	80
115.	Veroäyrimäärän/asukas muutos kunnittain 1986-87.	80
116.	Kuntien lainojen korot ja kuoletukset (p/veroäyri) alueittain 1987.	81
117.	Lainojen hoitokustannukset (p/veroäyri) kunnittain 1987 (abs.).	82
118.	Lainojen hoitokustannukset kunnittain 1987.	82
119.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (mk/asukas) kunnittain 1987.	83
120.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (p/veroäyri) kunnittain 1987 (abs.).	83
121.	Kuntien lyhyt- ja pitkäaikaiset velat (p/veroäyri) kunnittain 1987.	84
122.	Kuntien maksuvalmiuserroin II kunnittain 1987.	84

ALUEPOLITIIKKA

123.	Aluepoliittinen aluejako 1989.	85
124.	Erytisaluekunnat 1988-1990.	86
125.	KERAn myöntämä tuki/asukas kunnittain 1986-88.	87
126.	KTMn myöntämä tuki/asukas kunnittain 1986-88.	87

YHTEISKUNNALLINEN OSALLISTUMINEN

127.	Suurimpien puolueiden kannatus vuoden 1987 kansanedustajien vaaleissa eräillä alueilla.	88
128.	Suurimpien puolueiden kannatus vuoden 1988 kunnallisvaaleissa eräillä alueilla.	89

Oulun läänin läänikatsaus 1989

Oulun läänin läänikatsaus 1989 antaa tuoretta ja valmiiksi muokattua tietoa havainnollisessa muodossa diagrammeina ja kuntapohjaisina teemakarttoina mm. läänin

- väestöstä
- elinkeinoelämästä
- työllisyydestä
- asumisesta
- terveys- ja sosiaalipalveluista
- liikenteestä
- energiahuollosta
- ympäristön tilasta
- kunnallistaloudesta.

Lääninkatsauksen kuvat ovat saatavissa myös värillisinä kalvoina. Jatkuvasti päivitettävän kalvokokoelman värikalvoja voi tilata Tilastokeskuksen Oulun aluetoimistosta.

Lääninkatsaus on laadittu Tilastokeskuksen Oulun aluetoimiston ja Oulun lääninhallituksen lääninsuunnittelun yhteistyönä.

Julkaisun myynti:

Tilastokeskus/Oulun aluetoimisto
Linnankatu 3 PL 293
90101 Oulu
Puh. (981) 240 345 ja 240 346

Julkaisun hinta

55,- mk

ISBN 951-47-3253-7
